

Philanthropy

Mehran Etesami

Editorial

American billionaires, Bill Gates and Warren Buffett, who had each declared long ago that they would be giving away most of their wealth to charity in their lifetime, decided to start a campaign to encourage other billionaires to do the same. In June of 2010, they founded the Giving Pledge campaign, an effort to encourage the wealthiest people in the U.S. to make a commitment to give at least fifty percent of their wealth to charitable causes. By the end of 2010, 57 billionaires had signed the pledge. By now, the list has grown to 69 billionaires who have together pledged to give over \$125 billion of their wealth.

More than half of those first fifty-seven individuals or couples who made this pledge were Jews. In fact, five of the top six charitable givers in America in 2010 were Jewish. Among them was New York City Mayor Michael Bloomberg, who gave \$279 million of his fortune to charity in 2010.

Throughout history, Jews have always had a very strong tradition of giving to charity. There are many cultural and religious reasons for this tradition of giving. The Torah and Jewish religious teachings mandate Jews to care for those in need, and to dedicate a portion of their income each year to charity. Over the centuries, even many Jews who were not very observant had internalized the belief that their wealth was obtained by the grace and blessing of G-d, and that it would be wrong to selfishly hold on to it tightly and not contribute meaningfully to their community and to society at large.

Jewish history also teaches Jews to have a better perspective of the future and to know that wealth comes and goes and cannot last forever, but major acts of charity can have a great impact on society and leave behind a great legacy for the giver. That is why many times throughout history, when good Jews attained great wealth, they have given generously to make sure their prosperity serves a greater purpose.

Our own Mashadi Jewish Community would not be where it is today, and perhaps would not have survived if it wasn't because of the great sense of charity and self-sacrifice of our forefathers. Our community has always benefitted from people who gave amazing amounts of their time, money, and resources to help advance the entire community. The fact that our immigrant community was able to establish itself so quickly in America and build several synagogues is a testament to the great sense of generosity of our men and women.

Each year, the list of top 100 charitable givers in America has a disproportionate number of Jews. The youngest Jewish mega-donor in 2010 was Mark Zuckerberg, the founder of Facebook, who donated \$100 million of his wealth.

You might think that with all this giving by American Jews, Jewish charitable organizations in America must be swimming in money and able to take on any challenge. Unfortunately, that is not the case. A great majority of money donated by American Jews does not go to Jewish causes at all. In fact, some of the biggest charitable donors hardly ever give any money to Jewish charities. George Soros, for example, who in 2010 gave away over \$300 million of his money, only gave a very small proportion of this money to overtly Jewish causes. He gave one million to World ORT, a Jewish educational organization, but most of his money is donated to non-Jewish causes, and sometimes even to dubious, anti-Israel organizations.

All of Mark Zuckerberg's \$100 million was donated toward improving public schools in New Jersey, but none to any Jewish cause or institution.

It is hard to know the psychological reasons behind it, but it seems like many times, Jewish givers mistrust their own

community's organizations. Perhaps this is because they look at them from too close a vantage point. In their own minds, they amplify every mistake and every instance of wasteful spending by their own community's charities. But, they are willing to completely overlook the great overhead and administrative expenses of other charitable organizations that are not so close to their own homes. It is still much better to give and to have a personality with a disposition for giving, than to not give. But the fact that so many wealthy Jews avoid supporting their own is troubling and shows a growing disconnect from their community.

Of course, this is not always the case. Thankfully, there are still many Jewish philanthropists who give generously to help needy Jews, Jewish institutions, and Israel. One example is the \$20 million donation of Stephen and Nancy Grand to Technion University. Hedge fund manager, William Ackman, Cleveland car dealer, Lee Seidman, Qualcomm founder, Irwin Jacobs, and Merck Pharmaceutical executive Charles Kaufman were also among the great major givers to various Jewish causes in 2010.

Closer to home, a Great Neck house of worship had to go through major renovations and expansion a few years ago, and had borrowed seven million dollars from the bank. They desperately needed to raise the money to pay off this debt. One family stepped forward and issued a challenge to all other members. In September 2009, this family generously offered up to \$3.5 million, matching every other member's donation dollar for dollar, in order to retire the entire debt to the bank. Within 16 months, over 500 of their members donated the \$3.5 million, and the seven million was entirely raised and paid back to the bank.

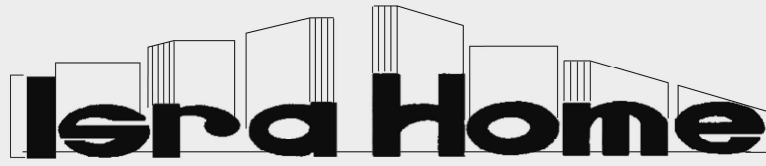
This house of worship was Temple Beth El of Great Neck, and the one philanthropist who pledged the large sum and helped his Temple raise the money they needed was Leonard Litwin and his family. After a terrible fire in 2001, Temple Beth El went through the costly construction and expansion that had forced them to take out such a big loan.

Our community's synagogues and boards are also going through tough times. Our debt is high and available funds are low. Our Central Board has to struggle to be able to support the great programs and causes of the Mashadi Jewish Community.

But imagine what great shape we will be in when the great philanthropists of our community emerge! If one member of Temple Beth El is willing to give \$3.5 million to help out his fellow Temple members, then can you imagine what our community's big givers will one day give? Our community's philanthropists will not just be giving to help out the Synagogue they happen to be a member of. They will be giving to benefit the community they are bound to and interconnected with, like a close family. They will be giving to advance a family with a common inspiring history and with a shared future.

When our community's philanthropists give to support our charitable institutions, they will know that they are not just supporting their Synagogues, but rather investing in the future of their own children, grandchildren and great grandchildren. They will know that the only way to guarantee to safeguard the great miraculous legacy and traditions of our wonderful Jewish community is by helping our institutions financially.

There is no doubt that our community's philanthropists will emerge and will help propel us into the future as a proud, united, observant, and Zionist Jewish community; a community of people who will always be great contributors to their own, other Jews, the State of Israel, and to American society.

18 Fineshtein St. (Country Club) Ramat Aviv Gimel

18 Bar-eli St., Lamed Tel Aviv

Cell: 972-52-2541410 Res: 972-3-6428534

Fax: 972-3-6428608

USE OUR KNOWLEDGE!

FOR SALES, RENTALS & PROPERTY MANAGEMENT

● APARTMENTS ● LANDS ● VILLAS ● OFFICES

Have a Foothold in Israel

Jack Yakoby
General Manager
yakoby10@walla.com

YOUR
REAL
ESTATE
AGENCY
FOR
35 YEARS

TABLE OF CONTENTS

<i>Editorial</i>	1
<i>From the Desk of Rabbi</i>	4
<i>Central Board Report</i>	6
<i>Shaare Shalom Synagogue Report</i>	8
<i>YMJC Report</i>	10
<i>Sisterhood Election</i>	12
<i>Community Trip to Poland</i>	14
<i>Mazal Tov</i>	15
<i>Community News</i>	19
<i>Community Bar/Bat Mitzvah</i> ...	24
<i>Senior Citizen Club</i>	26
<i>Graduation Ceremony 2011</i>	27
<i>My Jewish Hero: Mora Osnat</i>	30
<i>Do We Have a Problem?</i>	32
<i>Israel Corner</i>	34
<i>Our Children Letters to Gilad Shalit</i>	35
<i>Israeli Nobel Prize Winner</i>	38
<i>A Letter from a Physician</i>	39
<i>The Eccentric Corner</i>	36
<i>An Inappropriately Silly Satire</i>	43
<i>Money Matters</i>	44
<i>ViewPoints</i>	45
<i>Contributors</i>	47
<i>Farsi Section</i>	48

Cover Photographs:

Bat Mitzvah Ceremony – October 2011
 Bat Mitzvah Ceremony – September 2011

Megillah

מגילת מנילה

is published quarterly by

Mashadi Youth Committee

کمیته جوانان مشدی

ועד צעירי משהד

a non-profit organization
 affiliated with the

**United Mashadi Jewish
 Community of America**

P.O. BOX 222031, Great Neck, NY 11022-2031

Phone: (516) 829-3443 • Fax: (516) 829-2822

E-mail: MYCny@aol.com

Managing Editor:

Behnaz Dilmanian

Associate Editors:

Yousef Davoudzadeh, Mehran Eteessami, Rodney Hakim

Contributing Writers:

Yossi Abrahami, Michel Dilamani
 Farrokh Dilmanian, Ph.D., Hormoz Dilmanian,
 Mansour Karimzadeh, Khosrow Hakim

Viewpoints:

Elana Hazghia

Desktop Publishing:

Behnaz Dilmanian

Photo Editor:

Mickey Karimzadeh, Talia Zabihi

Advisory Board of Past Editors:

Bahman Kamali, Laleh Asher, Louis Ebrani,
 Nancy Hakimian, Natascha Shaer

Subscription Mailing List:

Mahtab Eteessami

Advertisements:

Behnaz Dilmanian

Distribution:

Aram Bakshi, David Aziz, Noah Livi, Michael Nassimi,
 Jeremy Livi, Shawn Aziz, Yona Gorjian, Mathew Livi,
 Daniel Aziz, David Aziz, Sheina Hakimi, Adin Levian,
 Lavi Hematian, Kimberly Hakim, Shana Hezghia, Andy Levian

Advertising space is sold to cover part of the cost of
 Megillah's publication. Megillah is not responsible for
 the validity of Kashrut claims of advertisers.

© Copyright 2012: Mashadi Youth Committee - Printed in the U.S.A.

One Year Programs in Israel

Rabbi Yosef Bitton

Over the past few years, following the trend set by Jewish Day Schools in America, many students from our community have gone to study in Israel for a year upon graduating from High School. The students, both boys and girls, are offered a variety of Yeshivot (Institutions of Higher Jewish Studies) to spend a year learning about Judaism and appreciating the life and traditions of Israeli society from a closer perspective.

I personally love this program. Presently, I have a daughter studying for a year in Israel, and I have previously sent all four of my older children to a One Year Program in Israel. As a parent and educator I realize how much the year in Israel has helped my children to mature, to refine their characters and personalities and to develop their love for Judaism and Medinat Israel. In one year they accomplished so much, in terms of their knowledge, and personality formation. When kids come back from this program, they tend to be more appreciative of what they have at home. They become less materialistic. They care less about the outside and more about the inside. Their ideas are shaped into ideals.

Teenagers normally distance themselves emotionally from their parents, just to be able to come back to them out of their own free choice as adults. It is a natural coming back as young adults to the loving family and its values. The year in Israel, in my personal experience, was very instrumental for my kids, as it allowed them to find who they want to be and become: proud members of the Jewish People and the State of Israel.

Our community's implicit support for the year in Israel is very natural. Zionism – unconditional love, involvement and support for Medinat Israel – is a cornerstone value of our community. The impact this one year has in our youth is also part of a legacy of Jewish identity that our community wholeheartedly supports and encourages.

Many parents, however, have expressed to me their discontent and hesitations about the prospective of the Yeshiva experience for their children. They are afraid or even “terrified” that their children might undergo too radical a transformation. They have heard stories from other parents about major transformations of their children, religious extremism, etc.

I think these doubts and concerns are absolutely valid and need to be addressed.

The Valid Fears of an Extreme Makeover

When making the decision of sending children to Israel, parents need to become better informed about the institution they are sending their son or daughter to. This is why in the following lines I will try to explain briefly what parents should know about the various options in Israel. I will refrain from naming institutions (I will gladly do that, in a one-to-one personal conversation), and focus on the general issues:

There are many different Yeshivot in Israel.

Beyond ideology, I believe that the most important point the parents should be aware of is what to expect when their children come back. Most Yeshivot train and encourage the students to be integrated back into their own community upon returning to New York, inspiring others and sharing their new knowledge and renewed love for Israel with friends and family members. I have seen students who return to our community and get involved as volunteers in every possible way: in Jewish education, chesed projects, Israel advocacy, etc.

A few other Yeshivot, however, might train the students to practice a sort of isolationism, and as a consequence, when the students come back they tend to avoid their former circle of friends, their community, and even their family. This is because instead of

wanting to inspire others positively, these students are now afraid of being influenced negatively by others. Upon returning from a year in Israel, the students who attend one of these types of Yeshivot, might feel an urge to distance themselves from their community, friends, and family.

Allow me to elaborate: Most Yeshivot are really great places to study Judaism and to practice *middot tobot*, good qualities, kindness (*chesed*) and voluntarism, which really enhance the characters and personalities of young students. But a few Yeshivot, the *ba'ale Teshuba* type, which also offer one year programs, are meant to be a sort of spiritual-rehab-center, and are aimed more specifically at young Jewish boys and girls coming from families that are entirely disconnected from Judaism.

The goal and strategy of these types of Yeshivot, is to generate a total personality-makeover of the student. Inculcating Torah knowledge or attaining character refinement is not their first priority. They are focused on generating a religious metamorphosis of the student, a near-conversion process or a virtual personality re-birth. Part of this deep psychological process is to subliminally encourage the student to break away from his irreligious or dysfunctional environment, for fear of a relapse. When the student goes back home, they make sure he maintains himself ‘protected’ and isolated by extra Halakhic stringencies and by a relationship of permanent consultation and unreserved compliance to his mentor Rabbis.

Sending our youth to these Yeshivot would be like giving the right medicine to the wrong patient. These Yeshivot are very effective in what they do. And most probably, at the end of the process, a young impressionable boy or girl from our community might end up viewing the religious values of his/her own community and family as part of a past that he should now renegade from. Therefore, instead of integrating back into the community and inspiring love for Israel and sharing his knowledge of Judaism with other community peers; his stringencies, his misplaced fears, his compulsion for isolationism and the rejection of his own family values, will probably become a factor of disunion in the family and in the community. If this has happened in our community (and it has happened, more than once) it is only because the parents were completely unaware of the nature of the Yeshiva they were sending their children to!

Misinformed Parents + Misinformed Rabbis = Ooops..

For some Rabbis from these Israeli Yeshivot, it is extremely challenging to make sense of our community's religious make-up. From the outside, they cannot figure “us” out. The vast majority of our community attends Synagogue every Shabbat... but a Rabbi might focus just on our parking-lot. When out of town, an average community member will drive 45 minutes to find a Kosher restaurant... but a rabbi might observe that he is not wearing a Kippa. Most of our young women attend the Mikve regularly... but a rabbi might concentrate on the issue of them not dressing like typical very religious women.

Rabbis, and other religious leaders or teachers, might perceive our community as a sort of contradictory “non-observant-Orthodox-congregation.” I believe this perception is generated by the unsophisticated worldview which asserts that Jews are simply divided into two absolute categories: ‘frum’ and ‘non-frum’. The ‘non-frum’ Jew is generally an atheist guy, who works on Shabbat, eats non-kosher meat, and does not even care about Chametz in Pesach. Whereas the “frum” Jew wears a Kippa at all times, and the females dress with strict “tzniut.” From the outside, one might have a

superficial and partial view of our community, and conclude that most of our members do not really fit into the “frum” category. Somehow, or perhaps inevitably, this message will be conveyed, directly or subliminally, to our own youth. If one of the young members of our community comes under the influence of a religious leader with these views, these educators would feel morally obligated to ‘save’ the souls of our young boys and girls, and will do whatever is within their power to protect and alienate them from a “non-frum” environment and congregation. I do believe that these devoted Rabbis (many of them would volunteer numerous hours to keep in constant contact with their disciples via email or phone, while the process of isolationism takes place) act out of a genuinely good and pure intention. Their only mistake is that they misread or have no clue about the values, traditions and human make-up of our community.

The Good News

The good news is that what I described above happens only with a handful of Yeshivot, which are easily identifiable. The way to insure that your children will have a most positive and successful year of learning, growing and becoming more acquainted with Judaism and Israeli society, is very uncomplicated and it is absolutely in the hands of the parents: Simply put, responsible parents should know exactly where they are sending their kids for one of the most important years of their lives! They need to make sure that the Institution they send their kids respects, and will encourage their child to respect his community, his traditions, and his parents.

The parents should know that it is not enough to talk to the Yeshiva reps, when they come to promote their institutions. Parents should seek help to evaluate the correct Yeshiva for their child. Parents should consult with objective professionals, teachers or rabbis, who know about the Yeshiva-world and what kind of Institution will be the best fit for a young member of the Mashadi community. (I would never dare to go to 47th street and invest 15,000 dollars in a diamond, unless I extensively consult with somebody I trust, who has vast experience in the diamond industry!)

Many parents, who have sent their child to the wrong Yeshiva for their son or daughter, come to me looking for advice and a magical *deprogramming formula* when their children are back from Israel. These parents have admitted to me that they had no clue about the contents and goals of the Yeshiva they sent their child to. At the time of making that decision, many parents just gave up to the pressure of their children, who are insisting in going to an institution which might not be the right one for them, just because their friends are going there.

The Bad News

It gets even worse when the parents make an educational decision based in their negotiation skills. The bad news is the tuition! The Yeshivot I’m describing, the *ba’ale-teshuba* type Yeshivot, are the less expensive and the more accommodating in terms of financial aid. Therefore, they are the most tempting, when you ignore all the other factors except tuition.

Too many parents just look at the tuition when they choose a Yeshiva. This is the decision making scenario parents have described to me: their son or daughter mentions Yeshiva “A” as one of the options. The parent meets the representative of Yeshiva A, and he sees that he is a nice, cool guy. The main question is tuition then. “15,000 a year”, the rep offers. The father knows that other Institutions cost 18,000 or 20,000, so he smells a very good deal. He offers 10,000 and at the end, they compromise with a Jewish number: 13,000! And, *voila*, the deal is closed! Everyone is happy!

This explains why so many parents have sent their children to those few Yeshivot. But sure enough, when their son or daughter comes back, the parents realize their mistake. They have saved 7,000 dollars to have had their own child turned against them!

Parents should know that the better the Yeshiva is, the more expensive it will be. And unless your son or daughter is an honor

student and/or he comes with tons of recommendations, the tuition for the best Yeshivot will be on the higher end.

Perhaps the most important point about admissions is that like Ivy-League colleges, the better the Yeshivot, the more selective they are with the students they admit. They check the families, the student’s recreational habits and psychological profile; and they consult with community Rabbis and teachers before accepting them. This profiling, of course, makes it more likely that students attending those Yeshivot come from and to a healthy environment.

Other Yeshivot are less selective or, for the most part, the *ba’alei Teshuba* type are virtually non-selective, because they trust that their makeover-methods will eventually change the personality of the child, no matter which family’s dysfunction or psychological issues the candidate might be coming from. *When you send your son or daughter to a Yeshiva or to any boarding institution, you must be completely aware of their criteria for admission.* Because, the students they admit, will end up being the roommates and friends of your own son or daughter!

I don’t pretend to tell parents where their children should go and where they should not. Perhaps, some parents might feel that their child needs a personality makeover. That should be the parents decision. But I feel responsible to encourage parents to be more informed at the time they make this critical decision.

My Recommendations

I suggest that our community’s authorities take a more active role in this critical matter, in a way that will help the parents and our youth to make a very successful and positive experience from the year in Israel. We should first identify which Yeshivot and Institutions are naturally more appreciative of our traditions and more compatible with our community’s values. Once these institutions are identified, we should build a relationship with them, inviting their Rabbis to visit our community. This way, they can see “us” first hand and have an inside view of the unique nature and character of our community.

We need to realize that our community’s pluralistic composition does not make sense to many outsider Rabbis, and therefore they probably misread us. Most other synagogues are hashkafa-centered, i.e. composed of Jews from various origins, who come together to a congregation because they share a common religious-philosophy (=hashkafa) and because they hold the same level of religious observance. Our community is not hashkafa-centered, but ethnically-centered. Our families come from a unique ethnic background. And then, there is the Mashadi Minhag: *the “broad common level of religious observance and basic traditions who virtually everyone follows, or at least respects”*. Additionally, a big part of the uniqueness of our community is that people holding different religious philosophies and diverse levels of observance, esteem and accept each other, sit together in Kanissa every Shabbat, pray together, and marry each other. What our community’s members share with each other, outweighs and is more meaningful than what they do not. Many rabbis outside our congregation fail to perceive the Jewish strength of our community. They don’t see the broad common denominator of religious values across the community and the rich legacy of traditions that virtually all members of our community embrace.

If the Rabbis who direct these programs would spend some time in our community, they would understand our community’s religious make-up, culture, traditions and Minhaguim. Then, they will be better equipped to educate our youth accordingly.

Once the *shidukh* between our community and these Yeshivot is established, I’m confident our community will officially promote and encourage *all* the parents of high school graduates to send their children to a successful, positive and productive One Year Program in Israel. This will be, in my opinion, a big win/win for our community, for the parents, and for our youth.

Central Board News

Hertzl Cohanpour

The Central Board would like to once again thank all members of our beloved community for their continued support and encouragement throughout the past year. We continue to ask Hashem for wisdom and strength needed to serve our wonderful Mashadi community in the remaining two years of our term.

The revival of the Sisterhood:

The Sisterhood revival is the result of a broader CB effort to increase women's participation in community affairs. For that purpose, the CB established a new women task force and the results are among others the increased number of women attending Shabbat services at 54 (in cooperation with the 54 Synagogue Board) and the revival of the Sisterhood (in cooperation with the Supervisory Council). Every effort will be made to increase the attendance rate of the ladies for the 130 services as well.

Women's involvement in community affairs is of utmost importance and in fact since the Sisterhood has now been empowered to further make decisions that may affect both men and women, at the recent elections, men were also permitted to vote for the candidates for the first time. This new mode of Sisterhood election has now been amended to the community by-laws and will be conducted as such in the coming years as well.

The above mentioned women task force were done with the efforts of Mrs. Linda Kamali, Ruth Kamali and Mojdeh Karimzadeh.

Committee reports:

Israel and Zionism Committee (IZC):

This Central Board committee has been extremely active under its new leadership. A short summary of the committee's activities is listed below:

Since day one, the IZC's central focus was to promote awareness and the recognition of the unbreakable perennial link between us and the State of Israel and the importance of the State of Israel to our future, wherever we happen to be living.

The IZC has primarily turned its focus on addressing our younger generations with a close eye on the rest of the community at large. This committee has already accomplished a number of activities and much more planned for the upcoming year:

- First Committee's Newsletter of young Mashadis attending AIPAC 2011
- Second committee's Newsletter for young Mashadis that already are or will be attending U.S. colleges and campuses to inform and prepare them in regards to

- anti-Zionism and anti-Semitism
- Hosting of Sgt. Benjamin Anthony
- A number of appeals and petitions in favor of The State of Israel
- First Mashadi Auschwitz trip that has been preparatory for a 2012 trip for our younger generations
- Renewed approach to our Talmud Torah in order to strengthen and deepen the message of Zionism
- A collection of letters from our Talmud Torah children to be sent to Gilat Shalit now that he has returned home.
- Peace of Mind project for hosting IDF soldiers in Great Neck during January of 2012

Yeshiva Funding Guidelines:

The Yeshiva Guidelines listed here are established by the Yeshiva Scholarship Committee and are as follows:

Guidelines for Approved Yeshivas (Jewish Day Schools) for support and endorsement by the Central Board and the Yeshiva Scholarship Committee of UMJCA

Preamble

The UMJCA promotes and supports Jewish Day School education for Mashadi Jewish Community students, by encouraging Yeshiva education and investing in scholarships awarded by the Yeshiva Scholarship Committee.

The UMJCA has made a determination that in order to help preserve the unity, harmony, heritage, religious hashkafa (ideology) and traditional values and character of the Mashadi Jewish Community, only the schools that meet the following criteria should be promoted for use by our Community children and supported financially, whether directly, through the awarding of scholarships, or promotion of dinners and other fundraising events.

Schools that do not meet these guidelines will gradually be phased out and no longer be supported or promoted for our community children.

Guidelines

In accordance with the Community By-Laws of UMJCA, any Yeshiva supported and/or promoted by the Mashadi Jewish Community must clearly and unambiguously meet the following criteria:

- The school promotes achievement of excellence in both religious studies, as well as general studies, and the ideal of pursuing higher education.
- The school actively instills love and support for Medinat Israel (the modern State of Israel) and advocates appreciation and respect for its history, for Zionism and

the Zionist pioneers who founded the State, and for all those who defend the State, including the soldiers of the Israel Defense Force. (This generally involves celebrating Yom HaAtzmaut, singing HaTikvah, displaying Israel Flags in school, participating in the Israel Day Parade, among other learning activities.)

- The school teaches students the ability to communicate in Modern Hebrew.
- The school advocates love and respect for all Jews and encourages active participation in the Jewish Community and meaningful contribution to American society.
- The school respects different minhagim, and encourages Mashadi students to learn and follow our own community's traditions and customs and to show respect and appreciation for their parents and ancestors. When a large Sephardi student population is present at the school, the school agrees to organize Sephardi minyans and encourages Mashadi students to participate in Sephardi prayer services. The school encourages Mashadi students to consult our own community Rabbis / Religious Council for advice, and not try to supplant them with other rabbis or other traditions.

Communication Committee:

The Central Board Communication Committee has produced a set of guidelines, fully supported and approved by the Central Board, that further enable the CB to have a more direct and secure communication to our community members. Mashadi.org is now our official web site, and other provisions to better reach a larger audience of the Mashadi community are under construction. For a detailed list of the communication guidelines, please contact the co-chairs, Mr. Hooshang Nematzadeh or Mr. Ben Hakimi.

Drugs and Alcohol (D&A) Abuse Prevention Committee:

This committee of the Central Board now enters a new chapter. The D&A committee now includes every member of the CB in addition to others already involved. The Central Board regards the severity of this issue to be at all time high and has begun a campaign to inform all ages of the threat that this menace has placed upon our beautiful community. For further information, confidential consultation or to just become an active member of this committee please contact Hertzl Cohanpour or any other member of the Central Board.

The Higher Education Committee - Student Loan Program - 2012 Spring Semester

The Mashadi Cultural and Educational Committee (Higher Education Committee) would like to inform our Community's students about the Student Loan Program. Since 2001, due to a decrease in available funds for this program, the Scholarship program was officially changed to an Interest-Free Student Loan Program. The student loan program is based only on financial need. All Community students interested in obtaining a student loan for the 2012 Spring Semester must complete and mail in an application form, with a copy of their registered tuition bill no later than Wednesday, January 4, 2012. Student loans will not be considered without a completed application. Applications can be downloaded from the homepage of the MYC website at www.mycweb.com. For questions about the student loan program or the application process, please contact Marty Bassaly at 516-277-4023.

NOTE: In 2010, a new Education Fund was established for Post Graduates, called the Laleh Hannah Nassimi Memorial Foundation. The Foundation will provide financial assistance to qualifying Mashadi students based on both need and merit. Funds are available for Post Graduate studies (Masters, PhD, Law School, Med School, etc) in the United States only. The Higher Education Committee strongly encourages all qualifying Mashadi students to apply using the same application noted above.

Financial Report:

After several meetings with various UMJCA organizations, the Central Board Budget Committee managed to reduce the UMJCA 2011-12 budget by 8%.

The community responded well to the Central Board's explanation of our financial position with an increase of 17% in kavods pledged during the High Holidays compared to last year. Now we need the community to come through and pay their kavods as soon as possible so as to minimize our interest charges.

Our bank loan was renewed in October for a further 5 years.

After several meetings with various UMJCA organizations, the Central Board Budget Committee managed to reduce the UMJCA 2011-12 budget by 8%. The community responded well to the Central Board's explanation of our financial position with an increase of 17% in Kavods pledged during the High Holidays compared to last year. We thank the community for their continued generosity and we would like to ask everyone to make every effort to expedite the payment of their pledges. This would enable us to reduce our interest payments accordingly. In addition, we have now renewed our bank loan for a further 5-year term.

Share Shalom Synagogue Report

David Kordvani

1. Youth Program at the GYM Minyan

Our Youth program at the Gym Minyan has been extremely successful, with over 150 teenagers attending Shabbat services on a regular basis. The Gym at 54 has become "The Place to Be" for teenagers, on any given Shabbat!

2. Bar Mitzvah / Bat Mitzvah Recognition Day At The GYM Minyan

A new Mashadi tradition was instituted at the Gym Minyan. Two weeks after the Bar/Bat Mitzvah families returned from Israel, all the 13 year old boys and 12 year old girls and their families were invited to the Gym Minyan. Each received an impressive personalized plaque, welcoming them as the Newest Adult Members of the Community.

3. New Women's Section At 54

The addition of the extra seating for young ladies has made a tremendous difference in many ways in our Synagogue. Hundreds of women who had never previously attended our synagogue, except for special occasions, now attend on a regular basis. As a result, our Synagogue has become much more energetic than before.

4. Voter Registration Drive At The Graduation Ceremony

The Community Graduation Ceremony was used as a vehicle to register almost all of our Community's Graduates, just as they reach the voting age. By doing this year after year, we can ensure that the Mashadi Community will always have the greatest voice in village affairs.

5. Mashadis Play A Big Role In Village Elections

A record number of Mashadis voted at the recent village elections. Our Community's leadership received numerous phone calls from different candidates and officials thanking us for the unprecedented strength our community showed at the voting booths.

6. New Benches To Beautify The "Shira Section"

As they have generously done before, Mr. and Mrs. Changiz Hakimi and family sponsored a new set of matching benches to replace the "Portable Chairs" next to the "Bima" in the main sanctuary.

7. New Security Camera System

After months of research and negotiation, a top quality security camera system has been ordered to cover our entire facility. Special thanks go to the members of the Security Committee, and to Mr. Naim Bakshi and Mr. Danny Namdar, for their tireless efforts as the heads of this important committee.

8. Change Of Leadership At GYM Minyan

After a very successful term as our Gym Minyan's Youth Director, Mr. Moshe Aziz decided that it was time to move on. The Synagogue Board thanks Mr. Aziz for the tremendous job he has done, and wishes him the best of luck in his future endeavors.

Also, after consulting with Rabbi Bitton, the Synagogue Board decided to divide the leadership role of this extremely important Minyan into 4 different categories. After many interviews with our youth, the following people were chosen to fill these new roles:

Mr. Elliot Namdar will be Director of Promotions

Mr. Aron Aziz will be Director of Correspondence

Mr. Nate Kashizadeh will be Director of Minyan Affairs

Mr. Shaun Aziz will run the "Taamim" (Torah Learning Class).

The Board is absolutely confident that our new leadership will be

extremely efficient, and will increase the attendance and popularity of the Gym Minyan week after week.

Only with a "Jam Packed" Gym Minyan can we guarantee the bright future of this Community!!

9. Rabbi Ben Haim is honored by Yeshiva University

Rabbi Ben Haim was honored by Yeshiva University in an event attended by members of the Shaare Shalom Board, together with other community leaders, including members of the Central Board. A space at Yeshiva University's Upper Manhattan campus was dedicated as the permanent office for Rabbi Ben Haim, who has been serving as Rosh Yeshiva at Y.U. since 1993.

Yeshiva University is an international university, based in New York. With an endowment of over \$970 million, Y.U. is consistently ranked among the first tier schools at the undergraduate level, while its graduate schools, including its medical school and law school, also shine among the nation's best. The undergraduate school combines Torah study with secular education.

Rabbi Ben Haim was named the first Sephardi Rosh Yeshiva at Y.U.'s 'Yeshiva Rabbenu Yitzchak Elchanan' in 1993 and remains the only Sephardi Rosh Yeshiva in Yeshiva University's history. Every four years, Yeshiva Rabbenu Yitzchak Elchanan ordains Rabbis, many of whom take positions at leading pulpits across the world. Rabbi Ben Haim teaches Talmud and Halacha at the rabbinical level and has taught hundreds of students, including a number of students from the Mashadi community.

At the event, many leaders from Yeshiva University spoke

glowingly of Rabbi Ben Haim's unique mastery of Jewish law, and of the breadth of the Rabbi's vast, encyclopedic knowledge of the intricacies of Talmud and Halacha. We once again felt privileged and honored that Rabbi Ben Haim is our Chief Rabbi, and feel blessed to have our esteemed Rabbi lead us to greater heights as a Torah observant community.

10. Outdoor Lighting Improvement

Extra lighting was added to the parking lot in order to offer increased illumination at night, and create a safer atmosphere.

11. Tzitzit Project

Hundred of beautiful Tzitzits have been ordered for the Main Sanctuary, and were sponsored by several generous donors.

12. Fire Drill at 54

After much preparation and research, and with the cooperation of over 50 community volunteers, we were able to conduct a very efficient and well-coordinated "Fire Drill" in the Main Sanctuary during Shabbat services. The Great Neck Fire Marshal admired our rapid evacuation time and called it "Fantastic". Amazingly, 98% of the congregants were evacuated from every room, hallway and stairway of the building within 3 ½ minutes.

13. Rabbi Ben Haim's Book Of Halacha

A comprehensive and complete book of "Halacha and Sephardi Customs" by Rabbi Ben Haim is in the final stages of production.

The book promises to become the "Undisputed Book Of Halacha And Sephardi Customs" for generation to come.

Lili Zarabi, MS, CSP Psychologist 516-492-8511

Living a meaningful life
Social skill groups
Counseling
Increasing self-worth
Parenting workshop
Coping with anxiety/depression
Organization skills for students
Complete Evaluation
Relationships and wellness
Anger management

آرامش بیشتر زندگی بهتر

لیلی ضرابی - روانشناس

چطور میتوانیم زندگی کامل و بی دردسر

توأم با موفقیت داشته باشیم؟

چطور با فرزندانمان صحبت کنیم

که حرفمان را گوش کنند؟

بهبود روابط بین والدین و فرزندان و زوجها

کمک فکری و درک احساسات یکدیگر برای روحیه بهتر

بالا بردن اتکاء به نفس - کنترل عصبانیت

درمان ترس و دلهره و غم و دلواپسی

DANIEL BETSALELY (ELISHAOFF) ADVOCATE REAL ESTATE LAWYER IN RAMATGAN- ISRAEL

دانیل بصلئلی (الیشاف)

وکیل املاک در اسرائیل

Buying & Selling of
Apts. & Properties
Rental Agreements
Rent Collections
Contracts
Wills and Trusts
Deed Transfers

خرید، فروش، ثبت و اداره
آپارتمان، املاک و مستغلات
تنظیم وصیت نامه و امور
خانوادگی
دعاوی حقوقی و تجاری

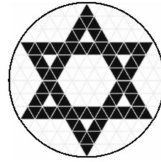
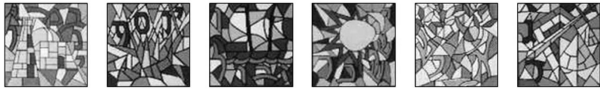
Tel: 011-972-3-676 1714

Cell: 011-972-522-435066

Fax: 011-972-3-676 1796

Navidin@gmail.com

Teomim Tower 1 (8th Fl.) 33 Jabotinsky St.
Ramatgan, Israel 52511

YOUNG MASHADI JEWISH CENTER

YMJC Board Report

Jonathan Hazghiyan

Since being elected last November, the YMJC Board has been extremely active and has made great improvements and added many new programs to the Young Mashadi Jewish Center. The following are a few examples:

UMJCA Charity Auction:

- We held our first ever Community Charity Auction. Over 2,000 Community members and guests attended and generated Net proceeds of over \$300,000. Special thank you to Lederman Caterers for being the Grand Sponsor of the event.
- This evening was dedicated to our dear friend and board member, Allen Hakimian (Jabarzadeh)-Hanukah ben Yitshak z'l. We have dedicated our term in his memory.

Launch of Community Programs @YMJC:

- Organized over 20 new classes and programs for our community for all different ages and demographics such as: languages, Guitar, Jewish Enrichment, IVRead, Tae Kwon Do, Athletics, Baking, Weight Loss, and many more great programs.
- We finally made YMJC the Community Center with great programming for our entire community. We have had well over 250 unique registrants and everyone is very

excited about our future programs.

- We would also like to introduce our new Program Director, Lauren Karmely. Lauren has been instrumental in organizing and directing our programs. Please feel free to contact her with any suggestions for new programs, or to improve an existing program.

Synagogue Affairs:

- Improved and created new programs for the youth at YMJC such as the Shabbat Kids Club, Kanissa Points, Taamim Club, Tehillim Club, etc.
- Have had great speakers such as Sgt. Benjamin Anthony, Hillel Neuer, Mordchai Kedar, Screening of Iranium, etc.; hosted the Saturday Night Lecture & Selichot Series for community youth.
- Have continued to offer great security and safety for our members and have made YMJC a Nut – Aware Building.
- Had a beautiful Purim Eve Program at YMJC and also had the Purim Extravaganza at Shaare Shalom in which over 600 people attended and had a great time.
- Had a great turnout for Tikkun L'eil Shavuot, hosted Yom HaShoah, Yom HaZikaron and Yom HaAtsmat commemorations.

Ladies Circle

- Organized cooking demos with celebrity chef Susie Fishbein, and launched special periodic Kiddushes for ladies with great speakers enjoyed by all.
- The Ladies Circle have certainly spoiled us with weekly chulent. We owe the volunteers our gratitude for their exceptional chulent and cost savings to YMJC.

Finance and Fundraising:

- Have managed the building in a very efficient manner and lowered many costs while renegotiating several contracts with maintenance companies and vendors.
- Have lowered the Budget of YMJC for this year by \$50,000.
- Held the Charity Game Night and Americana Champions for Charity.

Facebook – www.facebook.com/ymjc130

- We launched a great Facebook Fan Page that highlights our great programs and updates everyone on all the various things going on at YMJC. Now everyone has constant contact with our various programs and can see great pictures of everything happening @ YMJC.

Maintenance and Improvements:

- Have been making aesthetic improvements throughout building and especially in the Main Minyan. We will be making significant improvements to the Social Hall / Singles Minyan in order to better accommodate our great Singles Minyan.

Singles Minyan

- We saw a major need to improve the Singles Minyan at YMJC. We have assigned new Gabbayim and organizers. In the past year, the attendance has increased significantly, the timing has become much more efficient (starting and ending on time) and their Kavods have increased significantly as well. All while our Singles are mingling more and having a great time attending Kanissa.

Finally, we have had a great year and achieved all of our goals set forth for this year once we were elected. We are setting many new goals and hopefully will report great results again next year. A few points that we plan on improving for next year are:

1. Offering many more programs at YMJC, especially Jewish educational program.
2. Second Annual Charity Auction in 2012 will be even better and generate even more revenue.
3. Improving Kanissa Attendance – especially welcoming more young couples and women to Kanissa.

Thanks to all...

Our community is a Volunteer based community and our success is owed to all of our great volunteers. Special thanks to the entire YMJC Team, YMJC Board, YMJC Gabbayim and our many important and very helpful leaders, both men and women, who do so much throughout the year.

We would especially like to thank Rabbi & Rabbanit Yosef Bitton and Family for their leadership, wisdom and guidance throughout the year. Special thanks to our the Building Administration and Staff headed by Mrs. Mitra Heskia along with Salvador, Javier and Mario, they have truly made YMJC a first class institution.

2011 – 2014 Sisterhood Election

Eddie LeVian

During the summer, the Central Board replaced the two members of the seven member Supervisory Council who resigned during the last election, Linda Kamali and Ramin Aziz, with two women in preparation for the Sisterhood election; Lida Nemati and Lilly Hakimian. Other members include Mansour Karimzadeh, Behnam Hakimian (Iranian), Ramin Gorjian, Cathy Banilivy and Eddie LeVian.

The Supervisory Council followed the same steps as last year's Central Board and Synagogue Board election to produce another record breaking election.

1. Recognized and thanked the former members of the Sisterhood
2. Communicated about the need for a renewed Sisterhood and the renewed job description by the Central Board enlarging the role of the Sisterhood to make decisions on the community's social issues and matters relating to families and children.
3. Solicited and received 84 nominations, which were disclosed to the community for transparency.
4. Held a series of two mock Sisterhood meetings that were attended by 42 nominees
5. Secured 24 very qualified candidates who ran for the election.
6. Promoted the candidates and the election with color flyers and brochures featuring face shots, biographies, etc. designed by Daniel Nabavian. Information was emailed out by Ramin Aziz.
7. Held a candidates night to introduce the candidates to interested community members and a town hall meeting to discuss the Central Board proposed changes to the by-laws allowing men to vote in the Sisterhood Election
8. Speeches were held in MJC and YMJC on multiple occasions by Mansour, Behnam, Cathy and Eddie.

Election Day was marked by endless servings of food and free flu shots in a very busy health fair organized by Dr. Danny Banilivy, that gave free cholesterol, blood sugar and allergy testing and

consultations by various medical specialists and social workers as well as lectures by several noted medical experts speaking on behalf of the women's hospital at North Shore LIJ on the subjects of high risk pregnancy, multiple births, hysterectomies and cardiology.

Voters also gave their email and cell phone contact information for the UMJCA's communications committee, filled surveys regarding gifts at parties and signed up for Sisterhood committees, while casting their ballots.

A series of volunteers to sign in voters on election day included Linda Kamali, Linda Banilivy, Mitra Hezghia, Sabrina Zarooavbli, Esther Hakimian, Nora Ebrani, Dina Zabihi, Ruth Kamlai, Jelevah Kamali, Esterica Nassimi, Rikka Aziz and Ladan Ijadi. Sign in books were printed by Mehran Etessami. Ballots were prepared and printed by Farshad Rahmanan. The votes were sealed in the ballot boxes and signed off by Mr. Abdolrahim Etessami and sealed in the Synagogue office overnight, with keys to the room collected by the Supervisors. To count the vote it took 11 people 10 hours the next day. We were helped by Elizabeth LeVian, Mickey Karimzadeh, Mojdeh Karimzadeh and Odelia Namdar, although all votes were either counted by a volunteer or Supervisor and all votes were double checked by a Supervisor.

Our first count showed that with 1169 Mashadi men and women voting, including 40 absentee ballots, the community voted by an overwhelming 76.6% margin to approve the referendum to have men vote for the Sisterhood Election. 60% of the vote was cast by women while 36.5% was cast by men (690 vs. 421) As such, the men's vote which had been cast on a different color paper was counted separately and then added in

Within 24 hours of the closing of the ballots the Supervisory Council had declared the results of the referendum and released the names of the new Sisterhood for 2011 – 2014. As per the by-laws, the number of votes for the elected members and the names of the 5 reserve members in order of vote were released within 7 days.

The community had elected a dream team of educated, tireless, chesed driven women with ambitions to bring our community and Synagogues closer, provide parenting and marriage professional help and enhance our community's charitable activities.

2011 - 2014 Elected UMJCA Sisterhood

Alphabetical Listing

Basalaly	Rozita
Hakimian (Asher)	Dalia
Hakimian (Livian)	Monica
Hakimian (Nadri)	Nataly
Kamali	Shirin
Karmily	Raya
Khordi (Hakimian)	Dina Aghabibi
Livian (Hadjibay)	Monica
Mordekhai Ghassabian	Sandy
Nassimi	Sipora
Navaei Livian	Janet
Rahmanan	Neda
Rahmani	Shirin
Zar (Kohanim)	Mahtab
Zar (Gorjian)	Esther

2011 - 2014 Sisterhood Reserve Members

In order

Kamali	Anat
Jamshidoff (Nassimian)	Maria
Gorjian (Galante)	Vivette
Namdar	Dina
Nabavian	Diana

The newly elected Mashadi Sisterhood Committee have announced the positions of their officers of the Sisterhood as follows:

- Co-Presidents - Monica Livian and Mahtab Zar
- Co-Vice Presidents - Janet Navaei-Livian and Shirin Rahmani
- Treasurer- Dalia Hakimian
- Assistant Treasurer- Ester Zar
- Executive Secretary- Sandy Mordekhai
- Recording Secretary- Monica Hakimian

Historic Community trip to Poland and the visit to Auschwitz

Joseph Davoudzadeh
(Translated from Farsi)

Holocaust is undoubtedly the biggest crime in human history. During this period six million of our innocent Jewish brothers and sisters perished in the gas chambers and crematoriums of the Nazi Germany.

In the beginning of November several members of our community participated in the first community visit to Poland and Auschwitz. The tour included a visit to the Jewish neighborhoods of Poland during World War II, the ghettos in Warsaw, Lublin and Krakow, concentration and death camps in Birkenau, Auschwitz and Majdanek, and visits to the old synagogues and Jewish cemeteries.

All the participants admit that this was an amazing and meaningful trip that far exceeded their expectations. We saw with our own eyes the German atrocities and the suffering of our brothers and sisters during the war. We became familiar with the history of the European Jews and traced their footsteps from a comfortable life to the misery of extermination camps and gas chambers.

The fact that all the participants knew each other made this trip even more interesting. The long bus trips and the stay at various

hotels created a special bond and unity among the visitors which made the agonizing visits to concentration camps more tolerable.

This trip was organized by the Israel and Zionism Committee through the March of the Living Organization. Twenty three people from the Mashadi Community along with 6 other Jewish residents of Great Neck participated in this trip. The tour was made possible by the tireless efforts of Mr. Uri Ben Yehuda and Mrs. Cathy Baniliv.

Our expert tour guide, Rabbi Itzhak Reubenstein, made this trip a fascinating and educational experience. During these four days, he took us to the depth of all the miseries and recreated this horrible period of human atrocities like a movie. His great sense of humor helped us deal with the harsh moments and scenes and gave us hope and comfort.

Hopefully, in the future there will be more such educational and meaningful trips planned by the Israel and Zionism and other committees to benefit our community.

Mazal Tov

BABY BOYS

Ryan, son of Dr. Robert and Claudia (Levian) Rahmani
Harris, son of Brian and Tiffany Hakimian
Nathan, son of Rodney and Samantha Nassimi
Max, son of Payam and Shara Hakimian
Kevin, son of Afshin and Tina Livian
Jordan Yaakov, son of Arash and Jessica Dilmanian
Eric, son of Amos and Jodi Lavian
David Chai, son of Rodney and Virginie Cohen
Joshua, son of Ayzik and Bita Kohan
Brian Jacob, son of David and Elana Aminoff
Samuel, son of Ronnie and Carolyn Ebrani
Bradley, son of Pejman and Collette Hakimian
Jacob, son of Moez and Dina (Mardkhai) Yousian
David, son of Robert and Sara Nowbakht
Justin, son of Michael and Ilana Ilian
Brody Jacob, son of Rodney and Jocelyn Kamali
Joshua, son of Oliver and Jasmine Nassimi
David Mashiah, son of Payam and Karine Hakimi
Levi Aharon, son of Azadeh and Raimondo (Masciah) Deil

BABY GIRLS

Priel, daughter of Keyvan and Rozi Rahmanan
Micol, daughter of Yonathan and Rachele Nitzani
Raphaella Shlomit, daughter of Kousha and Bazmeh Liviem
Hadar, daughter of David and Regina Sianes
Orielle, daughter of Omid and Debbie Hakimian
Alexa, daughter of Isaac and Ania Gorjian (London)
Juliette, daughter of Payam and Justina Hezghia
Liya, daughter of Yoel and Keren Deil (Israel)
Shiley, daughter of Gil and Ifat Loloi
Nadine Orly, daughter of Ramin and Judith Kamali
Naomi Rachel, daughter of Avner and Ilene Levy
Juliette and Bridget, twin daughters of Fred and Natasha Asher
Olivia, daughter of Adam and Sandi Hakimian
Rose Miriam, daughter of Michael and Anat Kamali
Shifra, daughter of Kenny and Adina Kalatizadeh
Adina, daughter of Nati and Shirley Nassimi
Tamar Rivkah, daughter of Navid and Natalie Hakimian

BAR-MITZVAHS

Brendon, son of Elan and Pooneh Aziz
Shawn, son of Albert and Shila Alishahian
Russell, son of Ben and Mojdeh Aziz
Yosef, son of Moti and Elham Moradi
Joshua, son of Levid and Tzippy Hakimian
Michael, son of Herbert and Monica Livi
Andrew and Tyler, twin sons of Rambod and Rebecca Hakimian
David, son of Mashiyah and Malka Kohanim
Kevin, son of Alen and Barbie Kashinejad
Jarred, son of Faramaz and Sigalit Hakimian
Spencer, son of Mehran and Arezou Hakimian
Aaron, son of Shokrollah and Rebecca Karmily

Matin, son of Avraham and Mojgan Hakimian
Alec, son of Benny and Kathrin Namdar

WEDDINGS

Steven and Diana Dilamani
Eric and Ashley Djemshidoff
Yaakov and Rivka Bitton
Raphael and Sarah Basalely
Alex and Melissa (Dil) Hagiage
Alen and Simona Dilmani
Avi and Carolin Charkhy
Avi Hay and Farnaz (Hakimian) Rachmani
Ramiel and Melissa Ben Yehuda
Sammy and Polina Ghassabian
Joshua and Orly (Hazbany) Aziz
Davide and Nicole Aziz
Isaac and Nicole Kashanian

ENGAGEMENTS

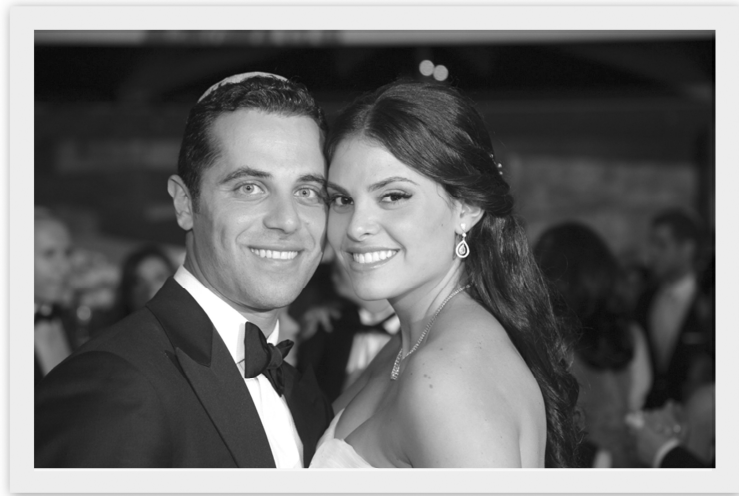
Steve Kashanian and Sharon Livi
Mathew Zaroovabeli and Rachel Namdar
Daniel Etessami and Rachel Livi
David Shemesh and Rosanna Hakimian
Aaron Ebrani and Elana Zar
Ilan Hakimian and Michelle Nabavian
Itshak Banon and Melissa Ghafarian
Bruce Aziz and Melody Zar

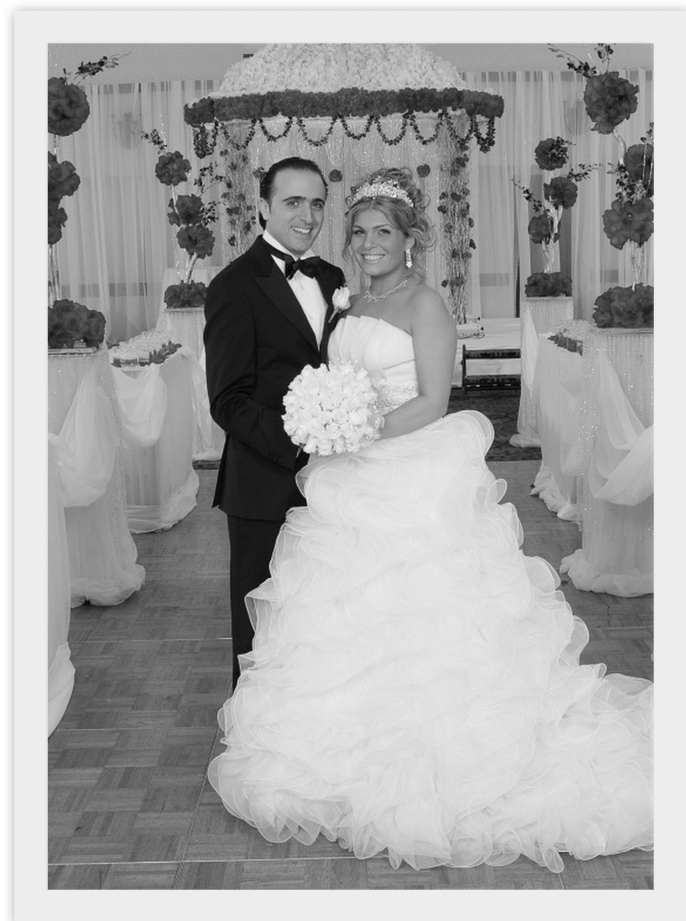
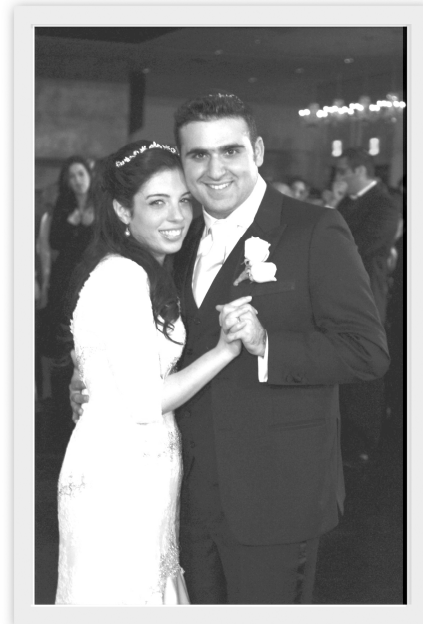
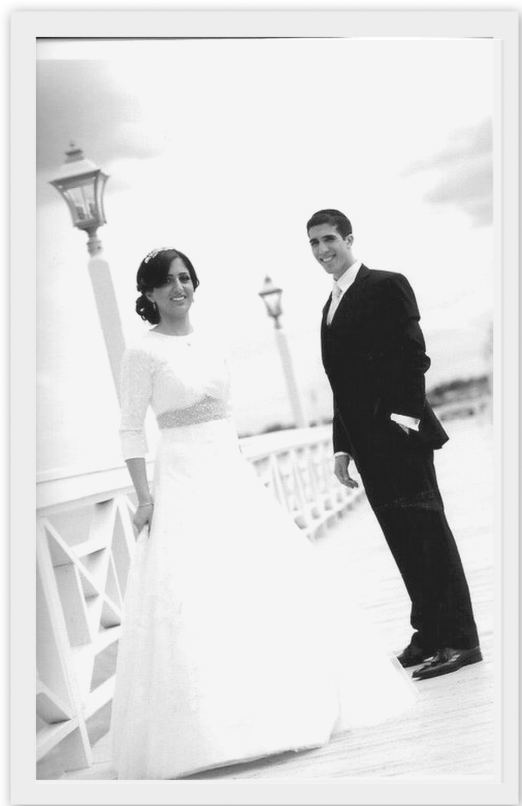
For future issues of Megillah, those parents who would like their newborn's name to be published, please e-mail your full name and your child's first, middle and/or Hebrew names to MYCNY@aol.com.

Pictures

Left page, clockwise from top left: Avi Hay and Farnaz (Hakimian) Rachmani, Steven and Diana Dilamani, Avi and Carolin Charkhy, Byron and Jamie Hakimi, Sammy and Polina Ghassabian, Isaac and Nicole Kashanian

Right page, clockwise from top left: Yaakov and Rivka Bitton, Ramiel and Melissa Ben Yehuda, Eric and Ashley Djemshidoff, Davide and Nicole Aziz, Alen and Simona Dilmani, Joshua and Orly (Hazbany) Aziz

Navid Hakimian, M.D.

Board Certified Ophthalmologist
Sub Specialist in Retinal Surgery and Diseases

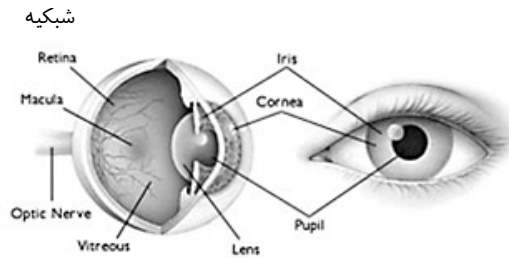
دکتر نوید حکیمیان

متخصص جراحی چشم
فوق تخصص در بیماری های شبکیه
دارای بورد تخصصی چشم

- Specialist In Ocular Inflammation
 - Laser Surgery for Senile Macular Degeneration
 - Laser Surgery for Diabetic Eye Disease
 - Laser Surgery for Retinopathy of Prematurity
 - Surgery for Retinal Detachment
 - Surgery for Diabetic Retinal Disease
- متخصص امراض تورمی چشم
 - جراحی لیزر برای امراض پیری شبکیه
 - جراحی لیزر چشم برای مبتلایان به قند خون
 - جراحی لیزر چشم برای نوزادان زودرس
 - جراحی چشم برای جدا شدن شبکیه
 - جراحی شبکیه چشم بیماران مبتلا به قند خون

Graduate of Tufts
Medical School
Ophthalmic Residency at State
University of New York
at Stony Brook

Retina Fellowship from
University of Texas at Dallas

فارغ التحصیل دانشکده تافت

در بوستن

متخصص جراحی چشم
از دانشکده طب نیویورک

فوق تخصص امراض شبکیه
از دانشکده طب تگزاس در دالاس

Retina Group PC

1800-559-5594

www.RetinaGroupPC.com

Dr. Jeremy Chess

Westchester Center
6 Xavier Drive, Suite 710
Yonkers, NY 10704
(914) 376-2273

Dr. David Haft

Bronx Center
2221 Boston Road
Bronx, NY 10467
(718) 798-3030

Dr. Navid Hakimian

Long Island
1915 New Hyde Park Road
New Hyde Park, NY 11042
(516) 775-6641

Community News

Rodney Hakim

Angel Fund Benefit Brunch

On June 12th, a Sunday Brunch was held at the residence of Mr. & Mrs. David and Jila Hezghia to benefit the UMJCA Angel Fund, a community service organization which helps families in need find financial assistance, food, job placement services, and help with government assistance programs. There was a tremendous turnout of members of the Mashadi community, who made significant contributions to this important group. For more information about the Angel Fund, either to make contributions, get involved, or receive confidential assistance, e-mail angelhelp@googlegroups.com

New Seating Configuration for Women at Shaare Shalom

In June 2011, the seating arrangement at Shaare Shalom was altered by the Synagogue Boards to create an expanded section of 50 extra seats for women. These extra seats, available on a first-come, first-serve basis, were added to accommodate the large number of women who attend the weekly Shabbat services at Shaare Shalom, for whom there were frequently not enough seats available. The new seating section was initiated during Shavuot, and was followed by a special Kiddush for women.

Community Graduation Ceremony

The annual graduation ceremony was held at Shaare Shalom on June 26th, with the Mashadi community recognizing the academic achievement of a large class of graduates at all levels. The group included over 60 students who had graduated high school, over 40 students who had graduated college, 13 students who had completed their post-graduate degrees. The afternoon was highlighted by speeches from several of the graduates, and a great feeling of warmth and pride from the family members of the 100+ honorees of the day. Mazal tov to the Class of 2011!

Barzilai Hospital in Israel Honors the Mashadi Community

On Sunday, July 10th, the Mashadi Jewish Community was honored at the Barzilai Hospital in Israel in a special ceremony, in which the Mashadis donated \$40,000 to the hospital, and in thanks, the hospital named a room for the Mashadi community. Many members of the community were in attendance for this prestigious event, and it was a memorable and historic day for all involved, and the larger community as a whole.

Professor Zohar Argov Speaks About HIBM

On July 14th at Shaare Shalom, and on July 16th at the Young Mashadi Jewish Center, the community was privileged to have Professor Zohar Argov speaking about HIBM awareness. HIBM (Hereditary Inclusion Body Myopathy) is a genetic disorder that

causes muscle weakness and wasting, leading to the loss of the ability to walk properly, and thus confining its victims to wheelchairs. This disease is seen in various nationalities around the world in which intermarriage is commonly practiced, but is specifically prevalent in Jews of Iranian ancestry. Professor Argov, the senior academic physician in the Department of Neurology at the Hadassah University Hospital in Jerusalem, was the first to detect and describe HIBM in Iranian Jews, leading to the identifications of the genetic mutations that cause HIBM, and the development of diagnostic tests to detect the disease, as well as innovative strategies to treat it. Dr. Argov gave a memorable speech, explaining the nature of HIBM, its causes, and the new treatments that are being developed to help people afflicted with this deadly disease. He recommended that community members should take simple blood tests that screen for genetic predisposition to HIBM, thus increasing awareness of who are carriers, and who needs to seek out treatment. He compared it to the prevalence of Tay Sachs's Disease in the Ashkenazi community, saying that with proper screening and medical remedies, that disease has been nearly wiped out within two generations. Hopefully, the same can be done within the Iranian Jewish community, by identifying who is genetically at risk for carrying or passing on the HIBM genetic mutation, and thereby working to stamp out this deadly inherited disease from our communal blood line.

Chinese Auction at Temple Israel

On Sunday evening, July 31st, the Mashadi community held a Chinese Auction at Temple Israel in Great Neck, inviting community members and other guests to take part in a truly memorable event. Attendees were welcomed into the newly renovated ballroom at Temple Israel, which had recently re-opened after being closed by fire a couple of years prior. Lederman Caterers had generously provided an eye-popping array of delicious food and an open bar to

all of those in attendance, drawing a massive crowd of over 2,000 community members, who ate, drank, and made merry, while dropping their raffle tickets into the boxes for the various prizes being given away over the course of the evening. The prizes, all donated by members of the community, came in all different categories, ranging from electronics (TV, computer, digital camera, iPad, etc.), to jewelry, Judaica, kitchen supplies, carpets, Broadway tickets, gift cards for shopping sprees, and much more. The grand prizes were a pre-paid car lease (valued at \$25,000), won by Efi Eframi, and an expenses paid trip to Israel (valued at \$10,000), won by Debbie & Isaak Nassimi. The evening was a major success, as the community members were thrilled by the great food and prizes, the UMJCA raised a huge amount of money through the raffle purchases, and Lederman increased awareness of the beautifully redone party hall at Temple Israel. It was a win-win for all involved, and especially the 60+ prize winners, including Lederman's own Moshe, who won a big jackpot prize, himself!

Bar- and Bat-Mitzvah Boys and Girls Moving Up Minyans Celebration

On Saturday, August 13th, Shabbat Nahamu, the Mashadi community lauded the bar-mitzvah boys and bat-mitzvah girls of 2011, with the first annual Moving Up Minyans Celebration. The

bar- and bat-mitzvah boys and girls were recognized individually in the presence of their families and friends, and received a beracha from Rabbi Ben Haim, along with a Certificate of Admission into the Gym Minyan. Mazal tov to all the bar-mitzvah boys and bat-mitzvah girls!

Community Program Guide and Registration

On Sunday, August 14th, registration began for the Fall 2011 semester of programs and classes offered in the Community Program Guide, consisting of over 40 new and existing programs taking place at the Young Mashadi Jewish Center. The programs include such classes as Mommy & Me, Soccer, Basketball, Cooking, Farsi, Italian, Weight Loss Challenge, Dance, Jewish Enrichment, Baking, Guitar, and much more, and offer options for people of all ages, from children to seniors. The registration session included a free breakfast, sponsored by Bagel Mentsch, and a raffle for a giveaway of an iPad. For more information about the Community Program Guide, and what programs are available for this and future semesters, check out www.programs.mashadi.org

Sergeant Benjamin Anthony from the IDF Visits Shaare Shalom and the YMJC

On Saturday, September 3rd, and on Monday, September 5th, Sergeant Benjamin Anthony visited Shaare Shalom and the Young Mashadi Jewish Center. Anthony, a reservist in the Israel Defense Force and a veteran of several armed conflicts in Israel, is the founder of the organization, *Our Soldiers Speak*, in which he openly discusses truths and personal experiences from the IDF with students around the world, without the layer of politics that often comes with it. He has spoken at over 200 universities, and he shared his thoughts and insights with the Mashadi community about the elements important to the continued safety of the State of Israel, its people, and its protectors.

Dedication of a New Sefer Torah to the Mashadi Community

On Sunday, September 4th, Rabbi Yedidia Ezharian and family dedicated a newly completed *Sefer Torah* from Israel to the Mashadi Jewish Community. The ceremony took place at Shaare Shalom that day, and was attended by numerous community members, who took part in the holy occasion, and then subsequent celebration.

IVREAD 4

The popular peer-learning program, IVREAD, returned for a fourth iteration on Monday, September 19th, beginning another 8-week session. IVREAD provides Hebrew reading skills to the youths of the community in a structured format, facilitating students of all skill levels in their efforts to improve their Hebrew reading and ability to follow along in synagogue.

Politicians Visit Shaare Shalom and the YMJC

Over the past several months, several important politicians have visited the Mashadi community, showing the significance and influence our community wields:

- Congresswoman Carolyn B. Maloney visited in September, fresh off a trip to Israel. A member of the House of Representatives, she represents parts of Manhattan and Queens, and has consistently demonstrated a strong support for Israel.

- In advance of the elections taking place on November 8th, several candidates from the Republican party visited Shaare Shalom on Shabbat morning, October 29th, including Lee Tu, the challenger to Jon Kaiman for the post of Supervisor of the Town of North Hempstead, Liz Berney, the challenger to Judi Bosworth for the post of County Legislator, and Jeff Bass, the challenger to Anna Kaplan for the post of Town Council.
- In advance of the elections taking place on November 8th, several candidates from the Democratic party visited Shaare Shalom on Shabbat morning, November 5th, namely Jon Kaiman, Judi Bosworth, and Anna Kaplan, the opponents of the Republican candidates who spoke the previous week. Ultimately, all three Democratic candidates were victorious in the election, to the delight of many members of the community, and despite strong support for the Republican candidates from many other members of the community.

Hillel Neuer Speaks at the YMJC

On Saturday, September 24th, the guest speaker at the Young Mashadi Jewish Center was Hillel Neuer. A top international lawyer based in Geneva, Switzerland, Neuer is also the founder of U.N. Watch, a watchdog group that monitors the United Nations for anti-Israeli speech, activity, and policy. He discussed the long history of biased votes against Israel at the

U.N., and how he regularly confronts the people behind these votes to their faces about their lies and hypocrisy. He pointed out that more than half of all United Nations charges for crimes against humanity have been leveled at Israel, with none at all for such countries as Iran, Libya, and Syria, in which torture is rampant and the governments routinely oppress their people with brutal force. He also discussed the attempts by the Palestinian Arabs to gain statehood recognition from the U.N., saying that they do so knowing that even if they don't achieve full statehood for Palestine, they can still become an "observer state," allowing them to begin suing Israel for war crimes in international court. Neuer referred to this sinister new tactic as *lawfare*, or warfare through lawsuits. A passionate speaker, Hillel Neuer left a strong impression on the Mashadi community, and encouraged more people to follow his path of speaking out in support of Israel, saying that when he started out, he didn't think one person could have a voice or make a difference, but that his group is now one of Israel's staunchest supporters in the U.N.

Sukkot and Simcha Torah Festivities

This past October, the Mashadi Jewish Community celebrated Sukkot and Simcha Torah with several annual events. First, on Saturday, October 15th, there was a *Moed Bini* at the Mashadi synagogues, with many friends and family members gathering to

chat and catch inside the sukkahs. On Monday, October 17th, there was the Seniors Sukkot Party at Shaare Shalom, a festive day was filled with, music, dance, entertainment, and lunch for the community's seniors and their families. On Thursday night, October 20th, there was the Simcha Torah Family Dinner at the Young Mashadi Jewish Center, catered by Shiraz restaurant, and followed by dancing with the Torahs. Lastly, on Friday, October 21st, the Mashadi community celebrated Simcha Torah, with such annual events as the blessing of children below the age of 13 under a large *tzit-tzit*, the gift ceremony for engaged couples (*namzad dar*), and the auctioning of Simcha Torah baskets.

Dr. Mordechai Kedar Discusses the Release of Gilad Schalit at the YMJC

On Saturday night, October 22nd, the guest speaker at the Young Mashadi Jewish Center was Dr. Mordechai Kedar, an Israeli scholar of Arabic literature, lecturer at Bar-Ilan University, and expert on the Israeli Arab population. Dr. Kedar also served for 25 years in the IDF Military Intelligence, and specializes in understanding Arab political discourse, as well as their press and media. He famously appeared on a political interview show on the Al Jazeera network, contesting the moderator's assertion that "You can't erase Jerusalem from the Q'oran" by correctly replying that Jerusalem never appears in the Q'oran to begin with! During the course of this weekend with the Mashadi community, he spoke about several major issues, including the so-called Arab Spring, saying that the political upheaval it was causing in the Arab world was both good and bad for Israel, and commenting on the Palestinian Arabs' attempt at statehood through the United Nations, saying that there is a schism within the Palestinian factions, as the militants, Hamas, are seen as being too old and ineffective within Gaza. His speech that Saturday night focused on the release of Israeli soldier, Gilad Schalit, after five years of imprisonment in Gaza, in exchange for over 1,000 terrorists and murderers from Israeli jails. His unique, insider perspective opened many eyes, as he pointed out some of the internal goings-on within Israel that led to the decision to make the deal for Gilad Schalit's release, and how the timing for the deal was better than we might commonly be aware of here in the U.S. It was a thrilling speech, and was followed by a lengthy question and answer session, as the Mashadis in attendance wanted to glean as much knowledge as they could from Dr. Kedar, who educates and inspires each time he visits.

Learn It Up Presents The Mix

Beginning in early November, the venerable peer learning program, Learn It Up, was transformed into The Mix. More curriculum based than before, and covering a wider variety of learning topics, The Mix started its new eight-week Fall offering on November 2nd, with the goal of catering to the community's increased demand for study with fellow peers about Jewish subjects. The Mix presents a platform in which to learn anything and everything related to Judaism and Israel, and is open to people of all ages and all learning levels, from students to professionals, and from youths to parents and grandparents, as long as they are interested in learning. These wonderful free classes take place on Wednesday nights at the Young Mashadi Jewish Center, 130 Steamboat Road.

Members of the Mashadi Jewish Community Visit Sites of the Holocaust

In early November, members of the Mashadi community took a special trip to visit several of the sites from the Holocaust. Organized by the Israel & Zionism Committee, this "March of the Living" trip began on November 6th, as the Mashadi group flew from New York to Warsaw, Poland, visiting multiple locations over the course of the next few days, and returning to New York on November 10th. Three members of the Mashadi group that went on the trip discussed their experiences at the Young Mashadi Jewish Center on the Shabbat morning after they returned, and discussed how incredibly powerful and indescribable their trip was, saying that they thought they knew the Holocaust from the movies they had seen and speakers they had heard, but that they never truly had a grasp for the enormity of it until they went there, themselves. They discussed seeing mass graves, seeing a giant pile of ash from cremated Jews, seeing an enormous pile of children's shoes, and seeing both the Concentration Camps and Death Camps. One of them mentioned how he was most affected by the understanding that the Jews who were massacred pervaded all the elite levels of society; doctors, lawyers, and politicians, but that they were all separated and killed just for being Jews. They all spoke with deep emotion, and it was clear that it was a life-altering experience for each of them. It is one way our community is contributing to keeping the memory of the Holocaust and our lost brethren alive, and helping to ensure that such a mass tragedy does not befall the Jewish people again.

Sisterhood Elections and Referendum on Men's Ability to Vote for Them

On Sunday, November 20th, the UMJCA Supervisory Council held Sisterhood Elections at Shaare Shalom, to select the women who would lead the Sisterhood in 2012 and beyond. The capable and passionate women who comprise the Sisterhood are considered the "quiet strength of the community," and play an integral role in determining the course of many of the community's programs and

activities. As part of the elections, there was also a referendum on men's ability to vote for women in Sisterhood Elections. There was a healthy turnout of voters, both male and female, and referendum passed with over 75% of voters approving it, thus allowing men to participate in this and future votes for members of the Sisterhood. Congratulations and best wishes to all of the winners of the election!

Health Fair, Women's Health Specialists, & Genetic Counselors at Shaare Shalom

On Sunday, November 20th, also at Shaare Shalom during the Sisterhood Election, there was the annual Health Fair, in which members of the Mashadi community were able to sit one-on-one with its doctors to receive flu shots, cholesterol screenings, blood pressure checks, allergy testing, and medical advice. Additionally, the Executive Director of North Shore University Hospital, Susan Somerville, was on hand to introduce several doctors, each of them an expert in specific areas of women's health issues, such as high risk pregnancies, multiple births, hysterectomies, and women's cardiology. Each of these specialists discussed their respective areas of expertise, and fielded questions from the women in attendance. The NSUH director also unveiled plans for the new Women's Hospital at North Shore. There was also a section of the Health Fair dedicated to Genetic Screening, with genetic counselors from North Shore/LIJ Hospitals there to discuss the prevalence of certain genetic disorders within the Persian Jewish Community, such as HIBM, which Dr. Zohar Argov had given a speech about several weeks earlier, and the testing available for those disorders. Side by side with them was the SHORE contingent, with the SHORE organization being dedicated to stamping out those genetic diseases. It was a great day for the Mashadi community, with so many doctors available to offer their services, their time, and their knowledge to those in attendance, and to help make our community members more aware of the medical options available to them to get healthy and stay healthy.

Mashadi Men Foil a Burglary Attempt During Yom Kippur at the Huntington Hilton

On Friday evening, October 7th, the most sacred holiday of the Jewish year, Yom Kippur began, and hundreds of members of the Mashadi community gathered at the Huntington Hilton to take part in the fasting and prayer. Like in years past, the attendees checked into their respective hotel rooms earlier in the afternoon, so as to be ready to spend as much time as possible gobbling down a delicious pre-fast dinner from Lederman Caterers. While some people complained that the Lederman dinner wasn't as bountiful as in previous years, everyone filled up thoroughly, and headed back to their rooms to get ready for the fast to begin. The women lit their Shabbat and Yom Kippur candles, and then joined the men as the congregation reconvened for the start of the evening prayers. Shortly thereafter, the praying paused, as prominent community member, Mansour Zar, led the group in his annual fundraising/comedy spectacular, in which the aaliyot and other prayers are auctioned off, in his signature comedic style. Once the

fundraising was completed and the Torahs were brought out, however, things took a turn for the bizarre, as a commotion began in the hall, and the majority of the congregants suddenly rushed out of the room in a panic. What could have caused such a major disruption at this climactic moment?

We would soon find out that while the Mashadi congregants were in the midst of their fundraising and prayers, a burglary was being committed in their hotel rooms, with a group of crooks going from room to room, stealing their possessions. The community members who attend Yom Kippur at the Huntington Hilton each year have been facing a conundrum, which these crooks found out about and exploited, in which they didn't want to touch electricity during the holiday by using the electric key cards to re-enter their hotel rooms, and as such, would leave the hotel room doors slightly propped open with the metal latches behind the doors. The crooks caught wind of the Mashadis' penchant for leaving their doors

unlocked, and when they figured that everyone was downstairs praying, they went from room to room, running in and out of as many unlocked rooms as possible in the second and third floors of the hotel, and grabbing people's expensive purses, watches, cell phones, and other valuables. The crooks' plan was deviously clever, except that they didn't anticipate running into the Mashadis who would still be in their rooms while the crooks were trying to rob them!

Two of the people who were in their rooms when the crooks barged in were Eva Hakimian, wife of Rex Hakimian, and Talia Zabihi, wife of Ilan Zabihi. They were in their respective rooms with their children, when they saw the lights turn on, and a tall black woman in a hooded sweatshirt walk in. In both cases, the crook retreated and ran out into the hall upon seeing someone in the room. Eva, who is pregnant, was startled and followed the burglar into the hall. When Eva came into the hall, the crook was running away, and shortly thereafter, Emil Hakimi happened to arrive, coming to check on his own wife, Corinne. Eva told Emil what had happened, and asked him to go back downstairs and tell her husband Rex about the situation. Emil ran down and told Rex the story, and Rex went straight to security, telling them to seal off the building. Meanwhile, Emil remembered that his wife Corinne had left her wallet out on the drawer in their room, and so he ran back upstairs to check for it, only to find that it had been stolen. He came back down and into the place where the congregation was praying, and started alerting everyone as to the robbery that was occurring in their rooms.

This is when the panic began, and at first the women, and then the men rushed out of the prayer hall, leaving the Torahs in mid-prayer, and ran up to their respective hotel rooms to check and see if their valuables had been stolen. The stunned Mashadis went from room to room, helping each other determine whose rooms had been burglarized, and a large number had, in fact, been hit. The hallways became chaotic, with several people standing there shocked and crestfallen, having had their Chanel bags, wallets, and smart phones stolen from their rooms, and saying things like "they took my whole wallet with my ID and credit cards," and "they took my phone, my whole life was in that thing!"

Meanwhile, the real drama was unfolding downstairs, as a group of Mashadis, including the aforementioned Emil and Rex, went to the hotel's front desk to complain, when one of the security people told them that there were two black women standing outside the hotel that fit the description of the burglars, and that they were waiting for a taxi. Eva and Talia were called down, and Eva positively identified the taller woman in the sweatshirt as the one who had barged into her room. At that point, the woman started running away. She started to escape with a large handbag in her possession, fleeing into the night. The Mashadi contingent yelled for the security crew to chase her and not let her get away, but security crew insisted that they were not allowed to do so. Instead, one brave member of the community took matters into his own hands.

When he saw that the security crew was not taking action, Emil Hakimi ran out of the hotel and started chasing the burglar on his own. He chased her across the street, eventually catching up with her in the parking lot of a nearby strip club, where he grabbed her and tried to restrain her. According to Emil, "I saw her carrying a large handbag, so I figured she had the stolen goods in there (including my wife's expensive wallet, cash, and credit cards), so I instinctively started chasing her. I grabbed her from behind, and she tried to bite my arm, so I pulled down hard on the bag, which caused her to fall to the ground. I just kept my hand on her bag, until security (our own and hotel) along with some other Mashadi

men arrived 30-40 seconds later. We all then escorted her back to the hotel, where the Police were waiting."

The Police took the woman and her fellow female burglar up to the hotel room they had been basing their operation out of in the Hilton, and interrogated them there. It was later revealed that there were a total of four crooks involved, the two females, who turned out to be prostitutes and two men, presumably their pimps. They had come to New York from somewhere in the Caribbean Islands, and had negotiated a long term stay in the Hilton as part of a mysterious "special arrangement," which has since come into question. Some of the stolen valuables were, in fact, in the handbag of the woman who tried to run away, but the rest had been taken into the crooks' hotel room, and thrown out of their third floor window onto a hiding spot on the second floor roof. The two women were arrested, with the runner being held on \$40,000 bail, and her accomplice facing lesser charges. The two men escaped, apparently without being charged.

After the Police and the security team sorted through everything that had happened, the Mashadis who had their valuables stolen came to them to retrieve their possessions, but were told that they would have to come down to the police station to identify and retrieve them, as they were being held as evidence in the case. Several people would end up going on Saturday night, after the conclusion of Shabbat and Yom Kippur, to do just that, and almost everything that was stolen was returned to its rightful owners. The management of the hotel has since vowed to beef up security for future events, and as part of their upcoming renovation of their hotel rooms, to include an option for manual keys that do not use the electric key cards, eliminating that concern.

When it was all said and done, everyone returned to the room in which the prayers were occurring, frazzled, but happy that the burglars had been caught, and that their valuables would be returned to them. Emil Hakimi was lauded as a hero, despite his humility about the situation. When asked about his bravery in taking matters into his own hands and stopping the burglar from escaping, he responded, "I am kind of embarrassed by the whole situation. I don't want people to think that I am bragging about the story." Spoken like a true mensch! The feeling in the room after the chaotic events of that unforgettable Yom Kippur evening were best captured by one of the women, though, when she proclaimed, "First, Lederman didn't have enough chicken. Second, we got robbed during Yom Kippur. G-d help us for what might come next!"

Four of the women who were burglarized during Yom Kippur and had to retrieve their valuables from the police station: Mania Kohan, Rosaline Livian, Jelveh Kamali, and Corinne Hakimi

Community

Bar/Bat- Mitzvah

Community News

The 2011 Bat-Mitzvah party took place on Sunday, October 30th in the social hall of Shaare Shalom Synagogue. About 200 people attended the party. Parents and grandparents enjoyed the candle lighting ceremony as their Bat-Mitzvah girls were individually called up given a kiddush cup and English/Hebrew Torah by Rabbanit Bitton. The girls enjoyed dancing with family and friends on this special day.

The Bat Mitzvah group also attended several classes taught by Rabbanit Bitton. They learned about the role of a Jewish girl in today's society, how positive thinking and self-esteem play a big role in treating each other with respect.

Rabbanit Bitton had a few guest speakers from our own community. Jennifer Kohanim shared her experience interviewing holocaust survivors. Her class was planned to introduce the idea of Shoah to this age group. Jessica Kashizadeh taught about "Understanding our Tefilot," where the girls learned the deeper meaning of their prayers. Fun activities included, cookie decorating taught by Deborah Hakimian Chafeian. Challah baking, demonstrated by Mrs. Annat Kamali, was enjoyed by the girls and their mothers as they were served a light Colbeh dinner. Over 25 Bat Mitzvah girls shared the mitzvah of braiding the challah & saying the prayer together, led by Rabbanit Bitton.

The girls also did a great *chessed* work in honor of Purim. The girls sold chocolate to raise money and then packed mishloach manot that got delivered by Maxine Karmily to Chai Lifeline families. On another occasion, they helped pack boxes of food for needy families at Tomchei Shabbat of Queens with

the help and coordination of Mr. Gidon Karmely. We hope these experiences will be remembered .

The Bat-Mitzvah Committee likes to thank all the participants and their parents for supporting this Mashadi tradition.

We particularly like to thank Rabbanit Bitton and all the volunteers for their time and expertise.

The community Bar-Mitzvah ceremony

this year took place on Sunday September 11th at Shaare Shalom synagogue a brunch was served in the social hall by.

In this day, our Rabbis walked by the row of Bar-Mitzvah boys and helped them one by one with wrapping of the tefillin on their arms. Once they all gathered in front of the Heychal, Rabbi Moti Kohanim recited the brachot Kohanim and they were all blessed by our Rabbis.

Each boy was called up with his immediate family and given a Torah to keep.

During the past few months, the boys got to do several *chessed* projects. One of the activities, boys enjoyed, was a night of dinner and learning with their father's. This program included a Soffer, who brought old and new tefillins to show them how specially it is made. That night, the boys learned the importance and responsibility of putting on their tefillin every day.

The other chessed project that went on for a few months with the help of three Mother volunteers was selling snacks and drinks at our both synagogues on Sundays from January until June. All the proceeds went to an organization in Israel that helps rehabilitate individuals that got injured during bombings and terror attacks in recent years.

For the final *Chessed* project, on a rainy night in August, ten boys participated in the big mitzvah of delivering food to needy families in Queens through *Tomchei Shabbat*.

The Bar-Mitzvah Committee likes to thank The Rabbanim for being there and blessing our Bar-Mitzvah boys and all the volunteers with helping our Chessed projects and all our Bar-mitzvah boys and their families to attend this annual ceremony that we hope they all remember.

Rosh Hashana Food Drive

On Monday September 26th, two days before Rosh Hashanah, volunteers delivered 1,500 prepared meals to individual families, senior housing, three kosher food pantries and the Bikur Cholim room at North Shore Hospital. Bags of food included apple, honey, challah, grape juice, and flowers with a cooked holiday meal. This was our first collaborated project between Mashadi "Helping Hands Outreach Network" and Great Neck Synagogue "Huger Initiative" committee. We would like to thank all the community members for their generous donations. Thank you to the young volunteers who delivered the bags late into the night and to the kids who created beautiful greeting cards to personalize each food bag.

And a Special thanks to our local merchants - Everfresh, Great Neck Glatt, Mazurs, Shop Delight, Whole Foods Market and Chantilly bakery who supplied the food. Additionally, the "Helping Hands Outreach Network"- under the leadership of Janet Hakimian and the help of Lily Siouni, Anna Carmili, Alice Kohanim and many more volunteers - collected money, supplied food necessities (chicken, bags of rice, oil, etc.) and distributed food to local families before the Holidays. The rest of the money which was collected went to a Soup Kitchen in Israel, to individual families in Israel, and was also given to the Angel Fund for the purpose of food purchase.

The experience was incredible for all who were involved. We felt privileged to bring smiles to so many faces before the Holidays, a big thanks to everyone involved for making these projects a heartwarming and inspiring success.

Senior Citizen Club Report

Ania Nassimi (Translated from Farsi)

One of the most admirable programs offered by the Mashadi Community is the Senior Citizen Club for the elderly and retired community members. This year, we celebrate the tenth anniversary of this wonderful program. Throughout the past ten years, the Senior Club has successfully served the needs of our elderly community members, age 65 and over, providing them with many free programs, and a forum in which to socialize with each other.

The Senior Club convenes two days a week, and its members are very happy to spend those two days with their friends and peers in the comfortable and friendly environment. Community members who bring their elderly parents to this program have expressed great pleasure, knowing that their parents can leave their homes and have a pleasant time in a safe location twice a week. Our community is proud of the fact we have so much respect for our elderly, and that we have created such a warm atmosphere, with so many exciting programs for their entertainment.

The organizers of this group have been running the Senior Club for the past decade, and have continuously tried to improve it by enhancing the existing programs, and adding even more entertaining programs for our seniors. Our parents and elderly community members take pride in getting together with each other a couple of times a week to socialize, while enjoying Persian TV and music. We are even able to provide them with live entertainment, with occasional special visits from Persian singers, who perform while the seniors enjoy an elaborate Persian meal.

The younger generation also visits the Senior Club at times, and is always a source of joy and hope for the elderly. They don't have to take their elderly to doctor or provide them with their necessary medication to be appreciated. The younger generation's mere presence next to elderly, and spending some time with them makes the seniors happy, and gives them new hope to live.

At the Senior Club, the elderly are regularly entertained with many different programs. English and Hebrew classes have been very popular among the seniors. There is also an exercise class that takes place regularly during club meetings. Some of the more artistic club members also enjoy the painting and arts & crafts classes. Most of the time, though the members' main enjoyment comes from interacting with each other, and entertain themselves with such games such as backgammon, chess, cards, and Bingo.

Farsi-speaking doctors regularly join us to speak on the subjects of health and medicine, while spiritual leaders often visit the elderly at this club and lend their time, as well. Social workers are always available at the Mashadi Jewish Center, where the Senior Club sessions take place. They help the elderly with health, insurance, and social issues every week.

During the holidays, the elderly enjoy the special live music and dance programs. Also, a few times a year, the students of Jewish schools visit the elderly at the center and entertain them with Hebrew songs. Many of these students are the club members' grandchildren, which always add to the seniors' joy and excitement.

Every year for *Rosh Hashanah*, apples and honey are distributed to the elderly, and at *Shavuot*, the seniors are presented with bouquets of flowers. For *Tu B'Shvat (Ilanot)*, the elderly are given trays containing seven fruits from the trees of Israel, and for *Purim* and *Sukkoth*, the children join their parents for music and dancing. Israel's Independence Day, *Yom Ha'Atzmaut*, is celebrated with blue and white flags at the center, and for the Thanksgiving holiday, a special turkey lunch is served to the Senior Club members.

There is a complimentary bus that brings the Senior Club members to the Mashadi Jewish Center, available upon request. A very complete nutrition program from the Health Department is followed at the center, with a light breakfast and a complete lunch.

Some of the budget of this program is provided by Mr. John Kaiman, the supervisor of the town of North Hempstead, which provides us with the free bus service. We also receive substantial help from our own community members, who, with their financial assistance, are a tremendous support for our programs. Of course, the Central Board provides the necessary budget for this club, and has allowed us to use the reception hall at the Mashadi Jewish Center twice a week for this important community program.

We urge all the members of the Mashadi Community to encourage their elderly family members to join the Senior Citizen Club. All those who are interested can support the activities of this club for one month by paying \$1800, or they can celebrate a special day at the center by sponsoring a day's lunch.

The club members always enjoy seeing new faces at the center. We hope that the community will continue to support this program, and that we can make it even better in the years to come.

Mashadi Cultural & Educational Committee Report

Nabila Levian

Graduation Ceremony 2011

This year's annual Mashadi Graduation Ceremony took place on Sunday, June 20th at 1:30pm at the Mashadi Jewish Center in Great Neck. Dr. Daniel Benilevi was this year's Master of Ceremonies. After Dr. Benilevi's opening remarks, Rabbi Mordechai Kohanim conducted the Benediction (*mi'sheberakh*) and "Kohanim's Benediction" (*Birkat ha'Kohanim*), and Rabbi Yosef Bitton delivered words of wisdom and inspiration to our graduates.

Due to prior years' positive feedback, a Mashadi Yearbook was created once again this year with the help of Mr. Jason Idjadi which included both photos and information on the graduates. Books and Yearbooks were presented to two Medical School Graduates, and eleven Master's degree graduates. As tradition holds, the parents and/or spouses of each Post-Graduate were called to the stage to present their gifts. A speech was given by one of our Master's degree graduates, Mrs. Naz Aziz.

At this stage of the ceremony, we honored Mr. Hertzl Cohanpour for his outstanding achievements in the Science of Information Technology and the Field of Reinsurance. A copy of his speech appears separately in this issue of Megillah.

The Yearbook gifts for the College and High School graduates were presented by one or two current members of each of the Community's various Boards, and by some of the donors to the

Higher Education Committee's interest-free student loan program. A speech was given by College graduate, Josh Aharonoff. A speech was also given by High School graduate, Michelle Hackman. The ceremony concluded with the singing of *Hatikva*.

In the Report of Endowment and Loan Funds Update, it was indicated that the amount of interest-free loans given to college and post-graduate students last year exceeded \$73,000. The total amount granted since the start of the scholarship program in 1990, which became a Loan Program in 2000, exceeded \$1 million by June 2007.

The Mashadi Cultural and Educational Committee (Higher Education Committee) would like to once again thank the Community's donors for making the student loan program possible. The Committee would also like to thank those who made the Graduation Ceremony program possible, including Dr. Daniel Benilevi (Master of Ceremonies), and the following colleagues who assisted in preparing this program: Mr. Marty Bassaly, Mrs. Behnaz Dilmanian, Mrs. Nooshin Dilmanian, Mrs. Minoo Hakimian, Mr. Jason Idjadi, Mr. Mickey Karimzadeh, Mr. Farshad Namdar, Mr. Farshad Rahmanan, and Miss Michelle Sabzevari.

The list of all the graduates, including degrees and major(s) appears separately in this issue of Megillah.

List of Graduates – 2011

Medical School Graduates

<i>Jackie Nikfarjam</i>	<i>New York Medical College - M.D.</i>	جکی نیکفر جام
<i>Helen Nissim</i>	<i>Albert Einstein College of Medicine - M.D.</i>	هلن نیسیم

Law School Graduates

<i>Tammy Katsabian</i>	<i>Yale Law School – Master of Laws (LL.M)</i>	تامی کتصابیان
<i>Joseph Loloï</i>	<i>Touro Law School - J.D.</i>	ژوزف لولوئی

Master's Degree Recipients

<i>Naz (Afraimi) Aziz</i>	<i>Touro College - Masters in Literacy - Reading Specialist</i>	ناز (افرائیمی) عزیز
<i>Simon Basalely</i>	<i>Yeshiva University - Master of Science in Jewish Education</i>	سایمون بصلنلی
<i>Nathan Etesami</i>	<i>Wharton (University of Pennsylvania) - Master of Business Administration (MBA)</i>	ناتان اعتصامی
<i>Cobby Gorjian</i>	<i>New York University - Master of Science in Real Estate Finance</i>	کبی گرجیان
<i>Justin Gorjian</i>	<i>New York University - Master of Science in Real Estate Development</i>	جاستین گرجیان
<i>Rivka (Jessica) (Aziz) Hakimian</i>	<i>Fordham University School of Social Service - Master of Social Work</i>	ریوکا (جسیکا) (عزیز) حکیمیان
<i>Sara Kamali</i>	<i>Queens College - Master of Early Childhood Education</i>	سارا کمالی
<i>Sharona Kashimallak</i>	<i>Touro College PA Program - MS/BS Health Sciences and Physician Assistant Studies</i>	شارونا کاشی ملاک
<i>Netanel Yaghoubi</i>	<i>New York University - Master of Science in Real Estate</i>	ناتانل یعقوبی

College Graduates & Major(s)

<i>Arela Aharonoff</i>	<i>Syracuse University</i>	آرلا اھرون اف
<i>Josh Aharonoff</i>	<i>Binghamton University - Bachelor of Science in Accounting</i>	جاش اھرون اف
<i>Andrew Aziz</i>	<i>New York University Stern School of Business - Bachelor of Science in Finance</i>	اندرو عزیز
<i>Sean Banilivy</i>	<i>Boston University - Hospitality Administration</i>	شان بنی لیوی
<i>Isabelle Bassalian</i>	<i>New York Institute of Technology - Bachelor of Architecture</i>	ایزابل بصلیان
<i>Anna Ben Yehuda</i>	<i>New York University - Bachelor of Arts in Journalism and Politics</i>	آنا بن یھודה
<i>Mijal Bitton</i>	<i>Yeshiva University - Bachelor of Arts in English Communications</i>	میجال بیتون
<i>Michael Chafjian</i>	<i>Baruch College - Zicklin School of Business - Bachelor of Business Administration in Real Estate Investments</i>	مایکل شفیعیان
<i>Joshua Cohen</i>	<i>University at Albany - Bachelor of Science Concentration of Finance</i>	جاشوا کھن
<i>Jonathan Davoudzadeh</i>	<i>Hofstra University - Bachelors of Business Administration in Business Management</i>	جانانان داودزاده
<i>Omid Esraeilian</i>	<i>Emory University - Bachelor of Arts in Economics and Mathematics</i>	امید اسرائیلیان
<i>Lior Gavra</i>	<i>Stony Brook University - Bachelors of Business Administration</i>	لینور گورا
<i>Jacomo Hakim</i>	<i>Baruch College - Corporate Communications</i>	جکومو حکیم
<i>Rachel Hakim</i>	<i>Queens College - Bachelor of Arts in Italian</i>	ریچل حکیم
<i>Adam Hakimi</i>	<i>Queens College - Sociology</i>	ادام حکیمی

Jamie (Namdar) Hakimi	Queens College - Bachelor of Science in Sociology	جیمی (نامدار) حکیمی
Nicole (Rahmanan) Hakimi	Columbia University - Bachelor of Arts in Neuroscience	نیکول (رحمانان) حکیمی
Ryan Hakimi	Baruch College - Corporate Communications	رایان حکیمی
Jason Hakimian	New York Institute of Technology - Bachelors of Architecture	جیسون حکیمیان
Shana Hazghiyan	Queens College - Bachelor of Science in psychology	شانا حرقیان
Daniel Ismaili	Queens College - Bachelor of Arts in Economics	دانیل اسمعیلی
Ronnie Kalatizadeh	Binghamton University - Financial Economics	رونی کلانی زاده
Joel Kamali	Boston University - Bachelor of Science in Management	جوئل کمالی
Emanuel Karmely	Yeshiva University - Bachelor of Science in Finance	ایمانوئل کرمیلی
Melissa Kashizadeh	Queens College, Macaulay Honors College - Accounting and Information Systems (Bachelor of Arts)	ملیسا کاشی زاده
Eddie Kelaty	Queens College - Psychology	ادی کلای
Michelle Khojahiny	Queens College - Psychology	میشل خجینی
Gabriel Kohanim	Queens College - Bachelors of Business Administration, International Business, and Economics	گبرینل کهنیم
Carolyn Levian	Queens College - Actuarial Science	کارولین لیویان
Melody Levian	Queens College (MaCaulay Honors College) - Speech Therapy	ملودی لیویان
Matthew Livi	Maryland University – Journalism	متیو لیوی
Elliot Moheban	Queens College - Bachelor of Arts in Economics	الیوت محبان
Evan Nabavian	New York University - Bachelor of Arts in Journalism and History	ایوان نبویان
Jacob Namdar	Baruch College - Bachelor of Arts in Corporate Communications	جیکوب نامدار
Rachel Namdar	Queens College - Bachelor of Arts Speech Pathology	ریچل نامدار
Chantal (Hajibay) Nassimi	Hofstra University - Bachelors of Business Administration in International Business	شانتل (حاجی بای) نسیمی
Rodney Nassimian	Binghamton University - Bachelor of Science in Mechanical Engineering	رادنی نسیمیان
Loretta Nikfarjam	Stony Brook University - Bachelor of Arts in Psychology & Sociology	لورتا نیکفرجام
Raquel (Hematian) Nikfarjam	Queens College - Bachelor of Arts, Fine Arts	راکوئل (همتیان) نیکفرجام
Joshua Sabzevari	Baruch College - Bachelor of Business Administration in Finance and Investments	جاشوا سبزواری
Felix Zar	San Diego State University – Accounting	فلیکس زر
Sebastian Zar	Seton Hall University - Bachelor of Arts Political Science	سیباستین زر

High School Graduates

Brian Banilivy	براین بنی لیوی	Nicole Hadjibay	نیکول حاجی بای
Joshua Banilivy	جاشوا بنی لیوی	Nicole Hajioff	نیکول حاجی اف
Orit Bitton	اوریت بیتون	Naomi Hakimi	نیومی حکیمی
Daniel Cohanpour	دانیل کهن پور	Nick Hakimi	نیک حکیمی
Michael Cohanpour	مایکل کهن پور	Ashley Hakimian	اشلی حکیمیان
Ariel Dilamani	ارینل دیلمانی	Benjamin Hakimian	بنجامین حکیمیان
Joshua Ebrahimi	جاشوا ابراهیمی	David Hakimian	دیوید حکیمیان
Matthew Ebrani	متیو عبرانی	Ethan Hakimian	ایتان حکیمیان
Noah Ebrani	نوح عبرانی	Melody Hakimian	ملودی حکیمیان
Amanda Esraeilian	آماندا اسرائیلیان	Michael Hakimian	مایکل حکیمیان
Joel Gorjian	جوئل گرجیان	Ayelet Hematian	آیلت همتیان
Yoel Gorjian	یوئل گرجیان	Limor Heskia	لیمور هزقیان
Michelle Hackman	میشل حکمن	Ronen Idjadi	رونن ایجادی
Jennifer Hadjibay	جنیفر حاجی بای	Elizabeth Jacobi	الیزابت جیکوبی

Elinor Kalatizadeh	الینور کلانی زاده
Orly Kallati	اورلی کلانی
Jonathon Kamali	جاناتان کامالی
Daniella Karimzadeh	دانیلا کریم زاده
Sonia Karmily	سونیا کریمی
Jessica Kashinejad	جسیکا کاشی نژاد
Gilad Kohanim	گیلعاد کهنیم
Benjamin Khordipour	بنجامین خوردی پور
Joshua LeVian	جاشوا لیویان
Daniel Livi	دانیل لیوی
Daniel Livian	دانیل لیویان
Avigail Liviem	اویگیل لیوینیم
Yoel Liviem	یوئل لیوینیم
Melanie Loloi	ملانی لولویی
Mennie Loloi	منی لولویی
Ariel Mardkhai	اریئل مردخایی
Daniel Mordekai	دانیل مردخایی

Oliver Nabavian	ألیور نبویان
Brenda Namdar	برندا نامدار
Daniel Namdar	دانیل نامدار
Daniel Namdar	دانیل نامدار
Jasmine Namdar	جاسمین نامدار
Joshua Namdar	جاشوا نامدار
Rachel Namdar	ریچل نامدار
Michelle Nassimi	میشل نسیمی
Jennifer Nitzani	جنیفر نیتسانی
Nadine Pouladian	نیدین پولادیان
Arielle Rahmanan	اریئل رحمانان
Brooke Rahmanan	بروک رحمانان
Yaron Shahverdi	یارون شاهوردی
Shmuel Soleimani	شموئل سلیمانی
Jonathan Yaghoubzadeh	جاناتان یعقوب زاده
Alexandra Zar	الکساندرا زر
Daniel Zerovabeli	دانیل زرووایی

My Jewish Hero: Morah Osnat

Ariel Kalati

Ariel Kalati is a ninth grade student at Jonathan Dayton High School in Springfield, NJ. When she became interested in joining a People to People Ambassador Program trip to Europe, Ariel's parents encouraged her to raise part of the money for the trip herself. She entered the Morris J. & Betty Kaplun Foundation Essay Contest and won a grant for \$750 for writing the below essay about her Jewish Hero, her Hebrew School teacher (and mother) Morah Osnat Kalati. We're proud of Ariel and her wonderful achievements.

It seems like some students think of Hebrew school as an unimportant after-school activity. Parents and students resent it for not being 'fun' enough, and don't appreciate religious education. The time-honored Jewish value of study doesn't really receive center stage in the minds of most students. The exception to that rule was Morah Osnat's class. Anything could be expected from her class... creating a giant mosaic of Haifa, learning an Israeli dance, or digging up the Dead Sea Scrolls. Morah Osnat taught interesting classes, and more than that, she cared about her students for years after they took her class.

Her lessons were always engaging and completely out of the box. Rather than sit in a classroom and do worksheets on the Israeli army, she led us out in a military march, telling us about her own time as a soldier in Israel. As someone who was born and raised in Israel, she was able to give us a much broader perspective than most of the teachers. It was like, as she put it at the beginning of the year, we were actually going on a yearlong trip to Israel. Making learning about a

Ariel Kalati with one of the judges who presented the prize and plaque at the Jewish Museum in lower Manhattan

different country interesting to fourth-graders is difficult, but Morah Osnat made Israel come alive for us by introducing us to the culture, history, and the people. When we learned about Tel Chai, she tied one arm behind each of our backs and told us to come up with a way to plow fields with one arm like Joseph Trumpeldor. We spent several weeks putting together a mosaic of the city Haifa, which took up several bulletin boards in the school hallway- and taught us about the city. Most of her old students can recall that she gave them chocolate logs- an Israeli chocolate that we spent a lesson learning about.

The classes were always fun, but more importantly, they stuck with the students for years after. Many of her students that went to Israel, including me, recognized different cities and places from her class, reminded of the projects we did. Morah Osnat herself also stayed with the students for years after they took her class. Every student she taught who became a Bar or Bat Mitzvah received a bag of chocolate logs from her as a gift. Since she lives in the same town as most of her students, she sees them around town all the time. Running into them at school or at synagogue, she would keep up with them. Even if she wasn't on teaching duty, if she saw students texting on Shabbat or teasing another kid after school, she would remind them of their Jewish values.

Everything was a teaching opportunity to Morah Osnat. On Chanukah, instead of running the usual Chanukah program where we would get gelt and dreidels and eat latkes, she convinced the principal to change the program. After going to our various Chanukah activities, we returned to the sanctuary to find books and tallits sprawled across the chairs, and junk littering the floor. The entire school worked

together to repair the room, just like the Jews repaired the Holy Temple on Chanukah.

Unlike most of the Hebrew school teachers, Morah Osnat brought learning outside of the classroom. For one month, we all had to call our parents 'Imma' and 'Aba'. Some of the students still do. But her influence on us went deeper than that. In seventh grade, she taught our class again, this time teaching us a Talmud class instead of our usual Hebrew class. When a video of Gilad Shalit in prison was released, she took time away from our other classes to show us the video and explain the importance of freeing Gilad Shalit. Morah Osnat tried to make Hebrew school as important as possible. Even when parents and students saw it as unimportant, she would demand that they take it seriously. If a student skipped Hebrew school to go to cheerleading or see a movie, they were likely to receive a lecture the next time she saw them.

This devotion to study was something that I really admired about Morah Osnat. At the beginning of fourth grade, I spent most of my time in her class giggling with my friend. By the end of seventh grade, when I graduated Hebrew school, she had inspired me to take a more serious approach to my religious education. I joined our temple's Teen Institute and began working as a teacher for younger kids on Shabbat. The program of teens teaching Shabbat services was also, by the way, run by Morah Osnat. She herself runs services for the older kids in the temple.

Morah Osnat's approach to teaching Hebrew school as something that relates to the students was extremely influential on me. Helping us act out Bible stories and telling us the importance of coming to temple made Judaism become something that was part of me all the time, not just when I walked into the temple. Teaching us about Israel the way she did made Israel become a real place, not just a far-off country that might as well be imaginary. The Torah values study as one of the most important Jewish values. Her class inspired me to pursue a life of study, because she made me realize that learning isn't always just sitting in a classroom. In fact, I took up other learning opportunities, like taking AP Art History in my school and joining a trip to Europe on People to People. I discovered that learning was not only an important value, but an amazing experience. Her class, and everything I learned from it, made me proud to belong to a people that have valued study for generations. She made me proud to be a Jew.

Alen Kalati (Ariel's Father), Osnat Kalati (Mom), Ariel Kalati, Shir Kalati (proud sister), Parvin Kalati (Grandma, Alen's mom).

More, More, More: Do We Have a Problem?

Jennifer Kohanim

The Eleventh Annual Lecture and Selichot Night, sponsored by Learn-It-Up, took place on Saturday night, October 1st at Shaare Shalom Synagogue. This year's keynote speaker was Rabbi Shmuley Boteach, who addressed the audience of over 700 men and women on "The Real Enemies of Faith." Rabbi Shmuley is among Newsweek's "50 Most Influential American Rabbis." He is one of the world's leading relationship experts and values and spirituality exponents, with his books being translated into 17 languages. Rabbi Shmuley gives lectures and makes TV and radio appearances all over the world on a regular basis. Below is Jennifer Kohanim's summation of Rabbi Shmuley's lecture:

There was certainly no shortage of laughter the night Rabbi Shmuley Boteach came to speak at our Kanisa. It was the Saturday night before Yom Kippur and we were all prepared for a night of inspiration and prayer. Though, much to our surprise and great advantage, the night also came with lots of laugh-out-loud stories – everything from the joke about a man who got into a car accident who was more concerned about the loss of his Rolex than the loss of his limb, to the various wisecracks about dating and matchmaking (guys who came to the Rabbi Shmuley looking for nice girls, but who immediately asked what a girl looked like, and girls who were likewise looking for nice guys, but who immediately asked what a guy did for a living).

Beyond the laughs, the Rabbi Boteach's speech was filled with very important messages – messages so targeted to our community that I walked out that night amazed at how well the Rabbi Shmuley knew our community's challenges and attitudes.

The Rabbi's speech was centered upon this natural tendency to look at other people's lives as a springboard to judge our own lives. He painted the picture quite disturbingly, explaining that many people had great lives filled with much blessing and opportunity, but that they too often looked at what they didn't have compared to the people around them, automatically concluding that their life was a drag.

For example, the Rabbi explained, you may have a great family and beautiful children to be proud of, but you look at your friend's family and you get upset that your kids aren't married like his kids are. Or, you have a great marriage, but you look at your friend and

the numerous trips she and her husband go on throughout the year and you feel like your husband's income is not enough, like your marriage is inadequate somehow, or worse – that you deserved better and may have settled for less than your worth.

The Rabbi wasn't short of examples and each example got uglier and uglier. What he was trying to convey was that this comparative thought process (my life vs. my friends' lives) led to a real serious pattern of dissatisfaction, where you constantly feel like you amount to nothing in comparison to the people around you.

What the Rabbi kept on drilling home was that someone will always have more money than you, someone will always have a bigger house than you, and someone will always find a way to make a more glamorous party than you. So, why on earth are you putting so much energy to be "better" than them?

And as the Rabbi put it, if you get stuck in this mindset of "more more more" and "best best best," not only will you never be satisfied (because someone will most definitely up your record), but it's also a really easy way to lose sight of what's really important.

For example, if you work like crazy so you can have the money to throw an extravagant Bar Mitzvah party for your son (because you know the community will judge you based on the kind of party you throw), but then you don't spend time with your child explaining the significance of becoming Bar Mitzvah, then you and your son are at a real loss. As the Rabbi explained, your son will naturally associate his Bar Mitzvah with a flashy dance party instead of associating it with the beginning of an exciting journey to explore what it really means to be a part of the Jewish nation.

Now do we have this problem? I'm certainly not saying that every single person in the community has their priorities out of sync and would ignore their son in the process of making a Bar Mitzvah party, but this is the picture Rabbi Shmuley painted for our community that night. You may think it's fully true, partially true, or way too extreme and dramatized, but either way there's a lesson to learn from what the Rabbi suggested as a means to reverse this natural desire to look at our neighbors and want more, more, more.

The first step in killing this desire lies in one word – gratitude. If you take a moment to think about all the amazing things in your life and all the incredible things G-d gave you (your health, your family, your friends, your education, your unique talents, your personality, etc) for just a couple of minutes every day, you will feel a difference. If you frame every day with that perspective, everything you have will seem like a luxury as opposed to being not enough.

The second step – and I know this might sound strange, but bare with me for a second – is to grow vertically as opposed to horizontally. Now, that doesn't mean that you should aim to grow taller as opposed to fatter – what Rabbi Boteach was really trying to express was that instead of accumulating new “things” and growing horizontally (basically trying to make yourself happy by acquiring material things like clothing, jewelry, cars, gadgets, etc to impress the people around you), that instead you should try digging deep and reaching up to make your relationships more meaningful.

Try visualizing horizontal growth, the accumulation of stuff sitting beside you. You are happy because you have ... an awesome car, a prized wife/husband, an impressive house, a glamorous wardrobe, a jaw-dropping shoe collection, etc. These items are not only going to provide you with short-term happiness – because your car will eventually get scratched, your wife/husband will eventually lose his/her good looks, etc – but because someone else will eventually “beat” you and get an even more impressive car or wardrobe.

Now visualize vertical growth – digging in deep and reaching high – where you have an amazing wife/husband who you share your deepest thoughts and fears with, who you exchange stories of joy and struggles with, who you spend quality time with. Visualize asking your kids what they learned in school that day and what their favorite subject in school is. Visualize asking your friends – who you've known since you were little kids in Talmud Torah – what they're passionate about, who their role models are, what they dream they want to do with their lives.

Try that and see what's more meaningful. Try that and see what scenario gives you more long-lasting satisfaction – the new dress or the really wonderful conversation you had with your friend, kid, or spouse.

That's the message I received from Rabbi Shmuley Boteach's recent speech. What do you think? Did the Rabbi get it right? Do we have this problem? And if so, what can we do to fix it?

Israeli Soldier Gilad Schalit Released from Prison after Five Years

Rodney Hakim

On October 18th, 2011, Israeli Soldier, Sergeant First Class, Gilad Schalit, was released after being held in prison for five years by the Palestinian Arab militant group, Hamas. Sgt. Schalit, now 25, was captured in an illegal cross-border raid by Hamas militants in June 2006, at the age of 19. Sgt. Schalit was held in a secret Hamas prison for over five years, and for the entirety of his imprisonment, was denied access to such basic human rights for prisoners as any visits from the Red Cross to check on his condition, and any visits or phone calls from his family and friends. Hamas was so adamant in their refusal to divulge even the most basic information about the health and whereabouts of Sgt. Schalit, that many suspected he had been killed long ago. Thankfully, after many years of pleading and prayer from family and friends, as well as from the worldwide Jewish community, Israel was finally able to secure Sgt. Schalit's release. Israel had attempted to free him for many years, both with

military operations and through diplomacy, but was unsuccessful until this final deal was agreed upon.

Sgt. Schalit's release came at a heavy price, as the deal that Israel made with Hamas was a prisoner swap, returning Sgt. Schalit home in exchange for over 1,000 Palestinian Arab prisoners that were being held in Israeli jails. Many of these Palestinian Arab prisoners are violent terrorists, jailed for such horrendous crimes as bombing crowded Israeli cafes, and murdering innocent Israeli civilians and children. It was a bittersweet exchange for Israel, as they and the worldwide Jewish community were very happy to have their son, their brother, and their fellow Jew released from captivity, but with the fear that the terrorists released in the swap would try to capture more soldiers and kill more Jews after their release. The release of Sgt. Schalit marks the first time in 26 years that a captured Israeli soldier has been returned to Israel alive.

OUR CHILDREN WRITE LETTERS TO GILAD SHALIT

The release and the consequent return home of Gilad Shalit after so many years of captivity filled our hearts and souls, though the price paid was tremendously heavy, with incredible feelings of happiness and joy.

The Israel and Zionism Committee felt an obligation to convey to Gilad and to his family our expressions of closeness and participation for his return at home and we asked to our Talmud Torah children to write, each one of them, a letter to Gilad.

We thank all the responsible and teachers of our Talmud Torah for having so warmly and instantly organized this project.

In the very near future we will collect all the writings of our children in an album which will be delivered to Gilad in Israel. Here below are some extracts of the letters.

The Israeli and Zionism Committee of UMJCA

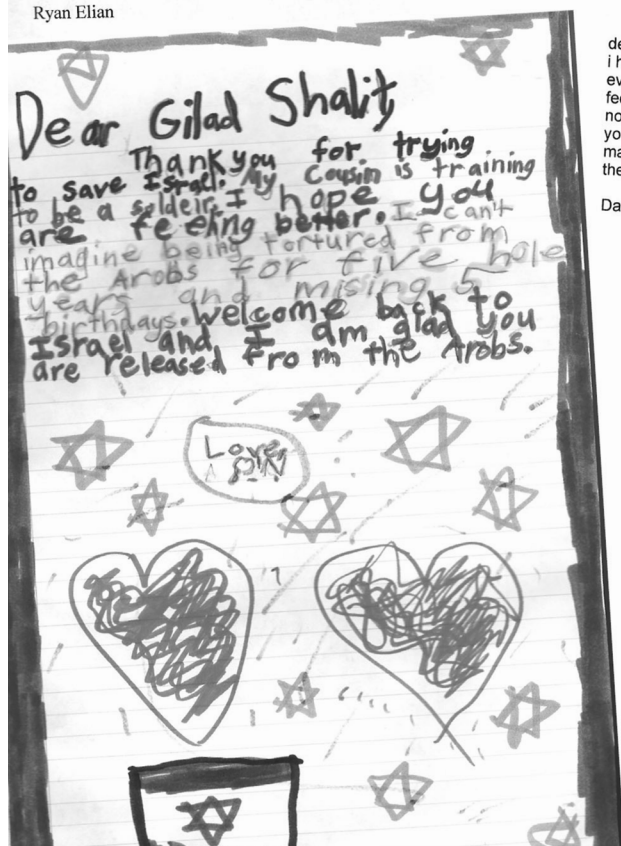

Untitled

Dear Gilad Shalit,
My name is Ryan Elian. Thank G-d you are released. I have a few questions. In Prison did they give you kosher food? I was also wondering if you used a gun in the army?

I love Israel!!!

Ryan Elian

dear gilad
i hope you feel much better with your favoret soup and pasta and i hope you never get capsherd agen. i nov evry one admirs you now and i were you i would pray to Hashem and say thank you from the bad people ar feel very bad for the other prisiner and i hope nothing bad hapins bad to you agen ever in your hole life and now that hashem is going to take very good care of you good helth and i want to now what would they give you to eat did you have anyfrends!?? just to tell you your my hero i live in new york if you would reapy that make man how much time to go outside would you sleep on a matres or would you sleep on the floor would ther be any butty talk to by.

Dan Gorjian

Dear Gilad Shalit,
I am glad you are back. Everybody was worried about you. Nobody knew if you were alive. Everybody wondered what they did to you or if they fed you and gave you water. I don't really know you but when I found out that you were captured I instantly felt bad. And the day I heard Isreal was giving 1,027 prisoners for you. I felt so happy for you and that you were alive. I got a magnet from Isreal and it had a picture of you. My family put it on our refrigerator so we saw your face everyday. I am glad you are back with your family and your friends.

Sincerely, Dustin

Dear Gilad,
 I am so happy that you are free and are able to see your family and friends again. The things the Arabs did to you were horrible. I can't imagine how hurt you are. Feel better soon.

Welcome back,
 [JJI]

Dear Gilad Shalit,

Welcome Back!!!!

I am sorry you were captured. I hope you had food with your captured. I hope you were ok.
 I will come to Israel one day, and will hope to meet with you.
 I hope you have a lot of fun at home.
 I hope you were ok in there. I love you very much.
 I hope you go visit your friends, grandparents and family.
 I am sorry you did not enough food.
 I hope you love your home.

Love

Maya Gorjian

הח

Dear Gilad,

I hope you feel better soon. I am so happy that you got set free and that you survived those horrible years without a lot of water and food. Every Jew is happy that you survived. We hope that you have a healthy life and family. Also that this will never ever ever happen again. And tell the Israeli army that they made a good choice that any Jew is worth anything meaning that we set free 1 million thousand prisoners for only 1 Jew and that is how much you mean to us Jews. You guys are amazing! I hope you have wonderful years of joy and happiness. I hope you recover fast. After you got set free all my friends came up to me and said, "Did you hear that Gilad Shalit got set free for 1 million prisoners? We hope you have a wonderful happy and healthy life!!!!"

From,
 Noa Gorjian

October 26

Dear Gilad,
 Welcome back! We are all so excited you are back. I hope you are OK. I hope you didn't suffer while being captured. You are very brave to be a soldier and to pray every day. I am so happy you are home back with your family. I am very proud of you.

Sincerely, Alexandra Roubeni

Dear Gilad Shalit,
 Welcome back to Israel! I'm so sorry for what you went through. I can't imagine anything worse. Thank you for protecting the land of Israel.

Love,
 [JJI]

Congratulations

October 30th 2011
 Dear Gilad,
 Welcome back home! That
 must of been really scary!
 I hope you feel better. I hope
 nothing bad happens to you
 again.

Love,
 CLAUDIA HAK
 ILIN
 Great Neck, New York

Dear Gilad Shalit,
 Welcome back! We missed you very much! Everyone was very worried about you. Nobody ever forgot about you! Everyone was concerned about your health, and if you were living. The second I heard that you were alive I couldn't imagine what they put you through, and how you dealt with it. People were so concerned about you, that they counted how many years you were gone. You were gone for a total of five years. Everyday everyone wanted to know how you are, and what they're putting you through. You came back right in time for the holidays! You meant so much to us that Israel gave 1,027 prisoners just for you. When I went to Israel my dad bought a magnet that had a photograph of you, and it had your name on it. I didn't lose that magnet because we really missed you. We kept it on our refrigerator and each day, we would see your picture, which helped us store it inside of our minds. It was very nice of you to risk a chance in the Israeli army just to keep us safe. Everybody is truly joyful that you're back with us!

Sincerely,
 Charlotte Kamali

Dear Gilad Shalit,
 Welcome to isreal everyone I hope
 was praying for you. I'm very happy
 you are home with your family and
 friends. I'm so happy and thankful
 for you for helping and protecting
 are land (Israel). I know everyone
 loved you and always wished for you
 to be released.

Love
 SN7

Dear Gilad Shalit,
 I can't believe you
 survived being in captivity. I truly think
 are one of bravest person in the intire
 world. I actually didn't know who you were, u
 when I heard what happend to you I
 was in shock and so amazed about you.
 I once or twice that you will get back
 to your healthy self. Even though you got
 capture more people became religus. Now you
 can see how much you are worth, but even
 more. I want you to know I always believed in
 you.

Sincerely,
 Jelle Etessami

10/30
 Dear Gilad Shalit, Hi my name
 is Sarah. I am 8 years old. I
 am writing you a letter to let you
 know how happy I am that your
 home safe and sound. We watched
 you on t.v. when you arrived
 home. It was very exciting for
 me to see it on t.v.!!

From, Sarah

"P.S. WELCOME HOME!!"

Israeli Scientist Dan Shechtman Wins the Nobel Prize in Chemistry

Rodney Hakim

In October 2011, the Royal Swedish Academy of Sciences announced that the winner of this year's Nobel Prize in Chemistry would be Israeli scientist, Daniel Shechtman. Dr. Shechtman, a 70-year old professor from Haifa who also teaches at Iowa State University and does research for the United States Department of Energy, won for his discovery of quasicrystals, materials in which atoms are packed together in a well-defined pattern that never repeats. This pattern is well known in mathematics and medieval Islamic art, but was thought to be impossible to find in the packing of atoms, which usually have a random pattern, and not one that is so highly structured.

Dr. Shechtman originally discovered the same kind of organized structure in other metals in 1982, but his findings were laughed at for years by other scientists, including a former Nobel Prize winning chemist, who scoffed at the idea that Dr. Shechtman's discovery would alter the definition of the chemical makeup of certain crystals and metals. Ten years later, in 1992, Dr. Shechtman's definition of crystals became the one officially accepted by the scientific community, and two decades later, in 2011, his discovery of quasicrystals made him the 10th Israeli citizen to win the Nobel Prize. His discovery is already being applied to creating stronger metals and medical equipment, among other applications.

Another Israeli scientist shared the same Nobel Prize in Chemistry two years ago, but Dr. Shechtman is one of the few scientists in recent memory to have won the Nobel Prize individually. After the announcement, Dr. Shechtman was called by both Israeli President, Shimon Peres, who said, "Professor Shechtman, you today brought an enormous gift to the State of Israel," and by Israeli Prime Minister, Benjamin Netanyahu, who told him, "Every Israeli is happy today, and every Jew in the world is proud."

Dr. Shechtman joins a lengthy list of Jews who have won Nobel Prizes over the course of the last century. Since 1901, 850 laureates have received Nobel Prizes, and over 170 of them have been Jews. In 2011 alone, five Jews were awarded Nobel Prizes, including Dr. Shechtman (Chemistry), along with Saul Permuter and Adam Riess (Physics), and Ralph Steinman and Bruce Beutler (Medicine). Jews have won Nobel Prizes in every category, with some winners being among the most famous in history:

Literature: 13 Jews have won the Nobel Prize in Literature [12% of world total, 27% of U.S. total], including renowned British playwright Harold Pinter (2005), and writer Isaac Bashevis Singer

(1978)

World Peace: 9 Jews have won the Nobel Prize in World Peace [9% of world total, 10% of U.S. total], including such internationally famous names as Henry Kissinger (1973), Menachem Begin (1978), Holocaust survivor Elie Wiesel (1986), and Shimon Peres and Yitzhak Rabin (1994)

Economics: 28 Jews have won the Nobel Prize in Economics [41% of world total, 53% of U.S. total], with 8 winners in 10 years between 1970 and 1980, and another 6 winners in 7 years between 1990 and 1997

Chemistry: 32 Jews have won the Nobel Prize in Chemistry [20% of world total, 29% of U.S. total], including the winner from 2009, Ada Yonath, and this year's winner, Daniel Shechtman

Physics: 49 Jews have won the Nobel Prize in Physics [26% of world total, 37% of U.S. total], including one of the most famous scientists in history, Albert Einstein (1907), along with Neils Bohr (1922) and this year's co-winners, Saul Permuter and

Adam Riess

Medicine/Physiology: 54 Jews have won the Nobel Prize in Medicine [27% of world total, 40% of U.S. total], including four consecutive winners even in the midst of World War II and the Holocaust (1944-1947), six consecutive winners between 1964 and 1970, and this year's co-winners, Ralph Marvin Steinman and Bruce Beutler

Overall, 22% of all winners of the Nobel Prize from 1901-2011 have been Jews, and 36% of all U.S. winners. Female winners of the Nobel Prize who are Jewish have comprised 38% of all winners, and 50% of all U.S. winners. Jews account for 0.2% of the world's population, and 2% of the U.S. population.

For a group that has won such an overwhelming percentage of the Nobel Prizes awarded over the last 110 years, however, Jews are continually unfairly blamed for many of the world's problems, as opposed to being recognized by the larger world community as being such an integral part of finding the solutions to those problems, and paving the road for greater knowledge, innovations, health, and peace.

On the bright side, given the tremendous percentages of Nobel laureates in the fields of science and medicine who have been Jews, it's no surprise that your bubbe keeps telling you to marry a Jewish doctor. Chances are, you might end up with a future Nobel Prize winner, as well!

A Letter from a Physician

(Translated from Farsi)

The Late Dr. Youssef Bassali was born on Yom Kippur 1923 in Marv in the former Soviet Union. He was named after his grandfather, Mola Yossef Bassal, the rabbi of the Mashadi community who was instrumental in helping the Mashadi community in maintaining practice of Judaism during the challenging times. Due to the difficulties emanating from living in a Communist environment, his family immigrated back to Mashhad. When he was twelve years old he lost his father, and as the oldest child he became responsible for a family of 6. Nonetheless, despite the many hardships, he graduated from Tehran University with a degree in medicine. He was the first medical doctor in the Mashhadi community. Among many applicants for the position, he was selected by Dr. Manuchehr Eghbal (former Prime Minister of Iran) as the only student to carry on his residency in the field of infectious diseases. Subsequently, when Dr. Eghbal's children were sick, he sent them to his former student, Dr. Bassali, for diagnosis and treatment. He worked for Iran's Ministry of Health as the head of the Contagious Diseases department in the Tehran province. He is a named author of research papers in a British medical journal about the measles vaccine developed in Iran in late 60's.

Dr. Bassali was a devoted husband a remarkable father in addition to his being an excellent physician. His memory is with us.

Bassali Family

* * *

Dr. Youssef Bassali was a kind, highly educated, and skillful practitioner in the field of medicine. Despite spending numerous years of scientific study of medicine, he continued to maintain his passion for literature, poetry and music. Medical and scientific theories trains a person's outlook concerning the use of logic and often the individual focuses only on those skills. Dr. Bassali certainly mastered those skills, but at the same time, he was a very affectionate person whose heart was filled with emotions and yearnings for spirituality. He was not afraid to reveal his emotions, nor did he believe that his love for spirituality lessened the importance of his dedicated involvement in the medical world.

The letter that you are about to read is a good example of Dr. Bassali's deep thoughts and emotions. This letter was written in response to our letter and the photographs and slides that we sent in 1970, one year after our marriage and living in America. This letter is so sweet and filled with deep sentiments that whenever we read it, we cry and laugh as we remember with him. Like a bird flying with imaginary wings, we travel through the past forty one years in a matter of few minutes, and we feel ourselves once again next to Dr. Bassali as we share those sweet memories.

We are presenting this treasured letter to dear readers.

Raya and Khosrow Namdar

*It is 2 PM.
Leaning back in the
Edareh's¹ automobile,
we are on a road outside
of Tehran heading
toward the city. There
was a late wedding last
night and we didn't get
enough time to sleep.
Gradually, I fall into a
dreaming state, half
asleep, half awake.*

*Streams of thoughts take me to here and there. In this parade
of thoughts I visit past, present and future. I am drawn to this
same time last year. What a colorful and pleasurable feeling
- so beautiful and memorable, so captivating. I cannot pass
through this course easily. I want to linger at these very
short but memorable times. I focus my thoughts so that I can
place myself further and deeper in those days.*

*I try to start from the very beginning. On that Thursday
night in late Khordad², after six or seven years I saw
Khosrow³ at Mehr-Abad airport. He was tactfully telling
everyone that you haven't changed at all. What a pleasant
lie! The following day, Friday, I visited Khosrow at
Houshang's⁴ home. We had an extensive conversation about
a variety of subjects. I sensed that Khosrow is very deep and
thinks clearly about important life issues. I felt that it would
be very upsetting if he returned to America empty-handed. I
foresaw a good future for him if he met and married a young
lady of his stature here in Tehran.*

*Days and weeks passed until destiny took its course. By
the way, I am not sure how much Khosrow believes in destiny.
There are those who say that the world and its creatures were
formed merely as a result of an accident. How then can we
explain so many delicacies of creation, all the "strong
particles" and the "weak greatneses"? Did they all come
about by mere accident? Can it be imagined that the precise
and astounding structures of the human brain and heart and
other organs of the human body, all constructed millions of
times better and far more perfectly than computers all
resulted from some accident? It is impossible that all these*

¹ Dr. Bassali worked for The Ministry of Health (Edareh). As part of the job often he was taken to trips. When he started this letter he was in the back seat and had the time to write letters.

² Persian month corresponding to May21-June 21

³ Youngest brother of Dr. Bassali's wife

⁴ Brother of Dr. Bassali's wife

masterful works came about merely by chance. Accidents are only “fluky” but not “masterful”. Hope to G-d that my understanding is right! Regardless of all the philosophies, it would be quite sad that the foundation of everything would be merely “accident”.

Oh! where was I going-- I was thinking about the

delightful and remarkable “masterful work” (shahkar) that came about for Khosrow. Was a better catch (shahkar) than this possible? Khosrow sang so many songs about “catching” (shekar) that eventually he became a catcher (Shekarchi). One could wonder, was it simply a catch (shekar) or was it

indeed a “masterful work” (shahkar)? In my opinion it was both, a “masterful catch” (shekareh shahkar) and by whom? . . . You are laughing? Promptly you should say by both of us. . . Now, Khosrow and Raya are together, they are the couple who make our family institution warmer and more beautiful.

Many interesting memories march before me: Baghe Padegan⁵ on that stunning evening, and the incredible boat rides, the days you were in our home, the evening outings, Damavand⁶, I can’t get enough of revisiting the memories of those journeys, those excursions, those happy times.

Now, we have come to Babolsar⁷, The exhilarating Babolsar. It’s truly fascinating to see, as I visualize those days of sea, pool, canoeing, river and leisure boat and tens of other memories. Recalling those memories gives me great joy, yet, realizing that they are all past it is deeply disappointing. Afternoon excursions at the shore were filled with warmth and beauty. Now, I immerse myself entirely in that day as it is getting close to sunset, with only us present at the vacant sea shore. I gaze at the far horizon. The last rays of sun hit the vast surface of the sea creating an exquisite scene as if telling us that we should say farewell to this day also. This shimmering sea is embedded with mysteries. Successive waves come one after the other and with glamour and certain competence hit the shore sands and in a pleasant voice say

farewell to the last moments of their lives. Another wave and the next waves, in the same manner “shape” and “vanish”. Hours, days, years, thousands of years this endless course has been carrying on and will continue. . . . You! endless waves, what are you saying and what do you want? Speak out with more clarity!- tell us what secrets hide within you as you give

up your existence as you carry them to the shore? Come and tell us your memories in details. . . . tell us that where were the drops that formed you one hour ago, months ago and years ago. In which cloud, they were hidden? In which river and sea depth were they rolling?

Now! At this moment that this wave vanishes and callously you are left behind in

the sands, alone and with no companion, what’s your destiny? Where and in what form you will continue your existence? What is the difference between “you” and “us”? Are you also bound by accidents? When does G-d create so many accidents? What is His goal? I cannot comprehend it. Now, let’s start the awesome gatherings that draw everyone to sing poetry and songs and dance. They are so exhilarating. I am not sure which songs to recall. It’s a great idea to request from Khosrow to sing various songs and record them on both sides of a tape and send it to us so we can use when we want.

Night falls. The faint moonlight declares the passage of another day of these dreamlike days. The roaring waves, indifferent to what transpires around them come and go and declare the passage of a moment, a time, a life. You, impatient waves, please stop struggling for a moment. You restless moon, please hold back for a moment. Then, perhaps, these wonderful days will not end so quickly. Don’t you know that these moments are not repeatable? I hear their replies as they seem to whisper with grief, they say, “yes, we are aware, but, . . . , but we have no choice. We only come and go. Time cannot stay. . . . We are going back. In the dark of the night, at my request, everyone is singing the very last song “I took the oath of not to come back to the sea, If I ever came back again”

It seems that we have reached to the blaring, crowded city of Tehran. Inevitably, I must stop my thoughts and revisiting of those memories. I must stop dreaming and deal with the realities of life. Tonight, we are supposed to see the slides sent by Khosrow. Great! –Tonight, as well, we will

⁵ Armed Forces park.

⁶ Damavand is a village 50 kilometers east of Tehran

⁷ Babolsar is a coast city at the Caspian sea.

rely on our memories which seem more real than mere thoughts.

* * *

Greetings to Raya and Khosrow. I hope that you are happy and healthy. We are fine, thank G-d. A few nights ago, we saw your slides at Houshang's home. The accompanying audio tape added spice to the slides. It was very touching, and brought tears to my eyes. It was a great stimulus for me and "while the oven was hot, I attached the bread" and I re-started the letter. Despite a minor delay, I was able to save myself from the embarrassment of not fulfilling what I had promised you.

As you are aware, Mr. Banilevi⁸ and his family will be leaving for America in a few weeks. As much as their emigration is a delightful event for you, it is saddening and painful to us. Naturally, with all the association and the affection between our families, such a separation is very disheartening for us. Certainly, the memories of so many years of being together will be painful in the future. In these times, the realities of life often necessitate separations and scattering of the families to different parts of the world. How sad, especially, for us who are used to very close family ties and are so attached to each other. Such separations are painful...

Let's talk philosophy! again. If we divide life into past, present and future, you can see that except for a collection of sad and happy memories or a fist full of black and white ashes nothing remains from the past to cheer on. The present is continuously passing and is not tangible and nothing of any essence can come from the present time. Thus, only the future remains. It is the future that cheers on the thoughts of a person and in fact establishes the "goal". While a person is still young the landscape for the "goals" is very beautiful and highly desirable. This is the source of youthful joy and appears to have an unbounded horizon. Even when a portion of goal is lost, a good portion remains, hence, there is not much of a fear for separations because during youth one would easily get acquainted with others in new environments. As the time passes, and a person ages (sadly!) the prospects for the future and the goals narrow and become more confined. Separations and scattering of people lessen the anticipation of a future filled with happiness and diminishes the joy. On the other hand, the limitations gradually cause a change of attitude. One tries to utilize any occasions, for instance, a visiting relative, a wedding, or travel, . . . and . . . but they all eventually pass and come to an end and the supplies and inventory are lowered.

Of course the above description and conclusion does not apply to everyone. There are individuals who basically never think of the past, or present and future. With grand naiveté they eat, sleep and go through the daily routine never paying

⁸ Dr. Bassali's brother in law

much attention to the good and bad events. Untroubled, their spirit is high at all times.--- They are so lucky.

In late Khordad we went to Ramsar⁹ for a few days. Because of rain we were not able to enjoy the sea, but the incredible greenery and amazing nature were present everywhere. The villas where we stayed were in the midst of forest with most beautiful flowering plants. We cherished the prevailing silence that surrounded us. We were privileged by Houshang's playing the mandolin and others' singing songs and dances.

Because we could not get satiated from watching your slides, a few evening ago, the slide projector was brought to our home. We invited Raya's parents and we watched the slides again. After 12 months, this was the first time that we could see you in our midst. You didn't step your foot down from the wall, you delivered a monologue and you said and you sang whatever you wished, nevertheless, it was incredible. . . .

Now, we are in Damavand. We have come to Damavand for a short two day trip. We are with Amir-Agha¹⁰ (Bassalian) and Nahid-Khanom (wife) and the children sitting by the famous above-the-spring river. I am describing for them that last year exactly the same day (third day of Mordad¹¹) when we were here together with you and it had left so many memories for us.

In Damavand, everything was the same as last year. River's water "indifferent to everything" was flowing as if murmuring the memories of those days. Wherever we went, the children frequently reminded that, uncle Khosrow, here sang such and such song and here he said that joke, and here, . . . , and . . . , . . .

It seems that I talked to you at length, the letter is long enough and colorful. I hope that its colors are not too bold nor inharmonious. I used the opportunities during my trips in the Edareh's car to different towns to write this letter. I hope that you will have the time to write back long letters. I would be delighted.

After Mr. Banilevi's departure to America, my family together with Amir-Agha's family are planning to go to Babolsar for several days. Certainly, in addition to your absence, we shall feel their upsetting absence, too.

Wishing you health and happiness. Farewell

Bassali
49/5/11¹²

⁹ Ramsar is a coast city at the Caspian sea.

¹⁰ Dr. Bassali's brother in law

¹¹ Persian month corresponding to July 23-August 22

¹² The date "49/5/11" of the Persian Calendar corresponds to August 2, 1970

The Eccentric Corner: Blow Your Mind !

Michael M. Mardkha

The pure purpose of the articles in this corner is an attempt to make you chuckle, grin or raise your eyebrow. It has no bearing on politics, religion, finance ...etc. and it has no philosophical value whatsoever. It is merely a five minute escape into the pure world of Eccentric facts. Enjoy!

Last week I was browsing thru various news articles about different subjects (much more informative than TV) and I saw this fascinating article about how NASA just discovered a new planet affectionately named Kepler-22 after it was discovered by the Kepler probe launched in March 2009. The Kepler mission has discovered about 1300 new planets so far and Kepler-22 is the first confirmed discovery which resembles Earth. Seems that Kepler-22 is roughly 2.5 times the size of Earth and it has a climate similar to that of Key West. This means that it is in a “habitable” zone from its sun and it could support liquid water and therefore life forms (maybe even some Cubans).

By now you are probably saying “so where is the blow my mind part”. The Blow My Mind part comes in knowing this earth lookalike is a mere 600 light years away. Translated it means that if you were on a spaceship that could travel at the speed of light (that’s 186,000 miles/sec) you can get there in about 600 years. Now let’s do the math and see what we get. There are 60 sec in a minute, 3600 seconds in an hour, and 86400 seconds in a day so in a day we can travel 16,070,400,000 miles. Just to give you a dose of reality, NASA launched the nuclear powered Voyager missions in 1977 and 1978 respectively and after 34 years of traveling at best speeds we can do today, Voyager-1 just passed the 10,800,000,000 miles mark.

I know by now you are getting a bit dizzy but stay with me a bit longer. So we established in one day at the speed of light we can cover a little more than 16 Billion miles so in 365 days we can travel about 5,865,696,000,000 miles – this is beginning to look like our national debt. Here is an irony for you – if we would pay back our debt at \$186,000 per second, it would take us a mere three years to pay off our national debt. Now let’s go all away and in 600 years of traveling at 5.8 Trillion miles a year we finally arrive Kepler-22, a mere 3,519,417,600,000,000 miles from our little planet Earth. This is off course if we could travel at the speed of light which we certainly can’t, thank you Einstein. The best we can do today is about 317 Million miles every year so for another dose of reality, it would actually take us 11,079,648 years to get to Kepler-22, give or take a few. Or we could just borrow a starship from captain Kirk and just zoom there in just a few minutes using the warp engines to bend the space-time continuum, again thank you Einstein.

So have I blown your mind yet or just given you a giant migraine?

These numbers have a real humbling effect on those who can digest them. For some, these numbers are out of reach and

therefore out of mind. Nevertheless, one can’t help but wonder what, or more importantly, who is out there? Is there really liquid water on Kepler-22? Is there any life at all? Maybe some single cell life forms like microbial life or maybe some early fishlike animals have formed. Is it possible that there is dry land and oceans like Earth and maybe vegetation? If there is dry land then maybe some early reptile like animals have already been formed which means it probably has an atmosphere. Maybe even mammals are roaming around Kepler-22 also or maybe, just maybe, there are advanced life there perhaps much more advanced than us. Wouldn’t that blow your mind???

At this point an inquiring mind will first take a couple of Tylenols (for the migraine) and would ask why haven’t they (the advanced life forms) have contacted us yet? Since you stayed with me this far and lived thru these mind blowing numbers and the subsequent migraines, there is no going back now and this is just the beginning. Most probable reason for why they have not contacted us yet is that we have not been listening. Let’s assume that someone at Kepler-22 decided to point a powerful radio dish at Earth at around early 1900’s which is roughly about the period of time James Maxwell was perfecting his mathematical model of what eventually became the Radio. However, the actual radio did not become reality until late 1920’s thanks to Marconi’s research. Since Kepler-22 is 600 light years away, the signal that was sent around 1900’s would not arrive at Earth until 2500’s, so we have five hundred years to go. Even the advanced beings on Kepler-22 can’t get around laws of physics which is universal.

Another more humbling reason could be that Earth is simply not important enough to stand out. The reality of it all is that our sun (and its planets) is just a small dot in a vast space allocated to the Milky Way galaxy. This spiral shaped galaxy spans about 120,000 light years in diameter and contains some 400 Billion stars and about some 50 Billion planets of which only 500 Million are in the habitable zone. If you want to know our exact address – our solar system is about two thirds of the way outward from the center, on the inner edge of the Orion belt. Oh by the way, by most estimates there are about 100 to 200 Billion galaxies in our universe. Care to do the math on that? I don’t know about you but I have to go to CVS and get a larger bottle of Tylenol.

Parenting – The Do's and Don'ts of Being a Mediocre Dad

Another Inappropriately Silly Satire

Michael Hakimian

WARNING: Before reading the below article, please be advised that fatherhood is a serious commitment, which usually requires up to 30 or 45 minutes per week, and sometimes more.

Over the past year and a half, I have accrued a tremendous amount of parenting experience. I can safely say that parenting is one of the easiest things that Hashem has invented. As the father of one 17 month old, I am currently working on my first book "How to raise a teenager."

One thing that I have sadly discovered, is that well over 100% of today's dads are engaging in an epidemic known as 'screwing up'. This is a relatively new phenomenon, sprouting in the last 50 years or so. Let's go into more detail in the below cases, shall we?

1- 'Overhelping' - Overhelping is a disease which leads fathers to help out with tasks which were traditionally thought of as the mom's job, such as reading to your child, etc, and in some extreme cases, changing diapers. Certain scientists⁽¹⁾ have discovered that this may actually reduce the mom's self esteem, but it is widely agreed that the most harmful effect is that it may actually inconvenience the dad.

2 - 'Using your words' - Centuries ago, dads used to put children in line through the use of spanking, hand slapping, and the occasional throwing of the shoe. Today's dad places their kid in a corner, and wastes valuable time sternly explaining why what they did was wrong. Some studies⁽²⁾ show that 'time outs' and other non-violent parenting techniques is only effective 9 out of 10 times.

3 - 'Being there too often' - Some of the greatest world leaders were neglected as children. Kids can later turn this lack of a sense of self worth into constructive aggression. 1 or 2 CEO's of today's Fortune 500 companies had dads who did not show up to their school plays⁽³⁾.

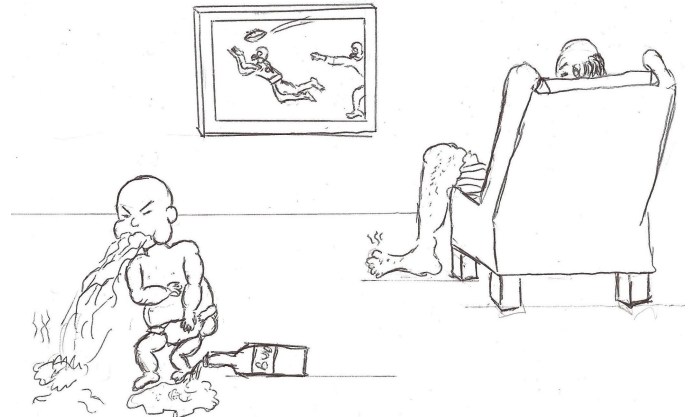
Below are some tips and illustrations, for all the rookie dads out there. Good luck!

Situation 1: "Loose and Backwards"

The "loose and backwards" trick is a timeless classic, although recently, mothers are seeing right through the false, poor diaper installations, and are demanding perfection.

Situation 2 "Tasting Beer Early"

Many dads have learned to turn their kids off from alcohol by allowing them to taste beer at an early age. They usually hate it for at least a few years. Do not become alarmed if your child likes it, it just means that you have found yourself a drinking buddy.

(1) These 'scientists' may or may not be legitimate, and may or may not hold a high school diploma.

(2) These studies were performed in 1984, when these methods were not yet invented.

(3) This 'fact' is indeed a complete guess, but statistically speaking, there must be at least one or two out of 500 with a troubled childhood.

Charity Begins at Home

Robert Bichoupan, Esq.

Money Matters

I wish to lodge a complaint. My complaint is against the community as a whole. Despite the fact that we are charitably minded, we often practice charity in a thoughtless, inefficient manner. We do not plan our charity intelligently. We live in a society of rules and taxes, and yet we proceed at times as if they do not exist. Our government has offered to be our partners in our charitable donations, yet we cling to "our ways".

Some people have difficulty obtaining credit from banks or qualifying for opportunities. Perhaps their goal is to minimize expenses and taxes associated with income. The unintended consequence is also missed opportunities. Simultaneously, some of these individuals make charitable gifts, often in bits and drabs over the course of the year, adding up to significant sums. What they do not realize is that charitable gifts, when made in the proper manner and to appropriate entities, are tax-deductible. These charitable gifts can be deductible both against income taxes, as well as estate and other taxes. Further, the organizations receiving the donations would rather receive it in a lump sum, instead of in bits and drabs. A donation to a proper 501(c)(3) organization can entitle the person making the gift to these deductions. Therefore, the same party can now show greater income, while simultaneously getting a deduction for the charitable gift they would donate anyway. In this way, that individual may qualify for credit and opportunities available to higher income individuals, that they currently are denied. Besides, who among us doesn't like a discount?

The government will be a partner in these gifts by supplementing the gift with tax deductibility. By example, if your income was \$100,000 and you gifted \$10,000 to a qualified entity, the tax savings on the \$100,000 offsets part of the cost of that gift. This allows a larger gift to be made at the original cost or allows the original gift to be made at a discount. Moreover, by coupling this idea of intelligent gifting with estate planning, individuals and married couples can donate substantial gifts to charities, take a substantial deduction, and still reserve benefits for their children and heirs.

How is this possible? It is possible through the use of Charitable Lead Trusts, Charitable Remainder Trusts, gifting under one's Last Will and testament and a variety of other methods. By gifting a significant asset to a qualified charity and reserving future benefits in the asset, or by placing an asset in trust, and reserving income and use of the asset for a period of time for oneself or one's family before delivery of the asset to the charity, one can achieve multiple goals, not the least of which is tax savings. Moreover, it allows one the mitzvah of charity, a mitzvah supplemented by the government. Such gifting allows you to benefit your favorite charity, your synagogue, or other qualified project in ways that we as a community seem not to have embraced. For those of us who have the good fortune of financial comfort, charitable gifting as part of an estate plan often leads to unexpected rewards and benefits.

Lastly, as to the gloom and doom crowd of naysayers who insist that charity is for later when things are better, please remember that poor economic times call for a greater, not a lesser, need for charitable gifting. There are less who are willing to give and more who need. For those of us fortunate enough not to suffer during these times, it is our obligation to be more generous, not less. However, there is no reason not to do so wisely and with proper advice.

As a separate reminder, the current estate tax and gifting rules allow up to \$5,000,000 per donor and \$10,000,000 per couple in tax free gifts to be made through the end of 2012. It is expected that in 2013 that amount will probably revert to \$1,000,000 or some other lesser number. Therefore, between a husband and wife, potentially \$8,000,000 of tax free gifting ability will be lost if not accomplished before the end of 2012.

The suggestions contained in this article are not intended to be tax advice or legal advice of any sort, but rather a discussion to encourage awareness of issues. Please speak to your attorney, accountant and/or financial planner for a more detailed personal strategy of charitable gifting and estate planning.

Viewpoints

The Plight of the Herded Sheep

Has formal education squelched our ability to think for ourselves?

Elana Hazghia

"Tell me about the story. I haven't read it."

A freshman in college with a sharp tongue, my tutoring victim went on to talk about the short story she had to write about for an introductory English class. She eloquently recounted the entire story, defining the themes and effortlessly relaying it back to the essay question.

"So I have no idea how to write this. My professor wants—"

"Write exactly what you just told me," I deliberately cut her off before she could say any more about her professor's guidelines. There was a disconnect that I couldn't exactly put my finger on. Five seconds earlier, she articulated her thought process without hesitation. And now, with fingers appropriately assembled on her keyboard, I heard crickets.

I eventually realized that the guidelines of the assignment and possibly the pressure of getting a good grade created this mental blockade between casual conversation and a blank Word document. *Quote two sources (specifically these sources), don't Google anything, make sure you specifically mention x y and z, roll over—ok maybe not the last part.*

The truth of the matter is that we all work and learn in different ways and have various intelligences—eight according to Howard Gardner: spatial, linguistic, logical-mathematical, bodily-kinesthetic, musical, interpersonal, intrapersonal, and naturalistic.

Some of us can sit down for hours at a time and get work done without interruption, and some of us need to go take a lap around the office every twenty minutes (guilty). The latter, my friends, is *not* ADHD. And when we sit children at a desk for 9 hours a day, expecting them to sit properly, listen, and retain all information from about 8 to 10 vastly different subjects throughout the day, and they act up or lose focus, well then hey—why don't we sedate them with some amphetamines? That'll do the trick.

We are constantly driven to *one* point of achievement with *one* formula: $x \text{ grades} + y \text{ college} + z \text{ job} = \text{success}$, which puts us under extreme pressure while shutting down other parts of our brain that may have formulated another path to this evasive notion of success.

I am product of this very formula, which I will refer to as the Herded Sheep Complex (HSC). For those who have gone through the Great Neck public school system or a prestigious yeshiva, you

are well acquainted with the growing obsession over getting good grades, taking more APs than the human mind can handle, breaking 2000 on the SATs, and getting into a well-known college.

We're all a victim to this—whether we notice it or not. We can't help it, we are conditioned to quote, source, follow, study, achieve, and succeed. Of course structure is necessary, but the pressure is what mechanizes us and conditions the human mind to think that there is only *one* way to write a paper, and consequently *one* way to get a good grade, which is really all that matters, right?

Wrong. To be perfectly honest, I did not care about my grades in college (Hi Mom!) And before all of your *tokhs* students go burning your books, let me explain. My grades did not suffer by any means. I was getting decent grades not because I injected my veins with caffeine and took those awful "5 Hour Energy" shots they sold over at the café so that I can study for 22 hours a day. I was genuinely interested in the course of studies I chose, which didn't make my work seem like work.

Besides, to me the college experience is half academic, half social. I chose not to bury my head in a book in the library every night of the week because the interactions you have with new people and the extracurricular opportunities that colleges give you are just as valuable—not just for yourself but employers as well.

Was my major a sure-fired moneymaker? No. But there's really no such thing as guaranteed employment today is there? And it is for that very reason that you should choose a course of study that makes you happy and will help you reach your goal. If this happens to be the traditional "practical" or "profitable" majors, then great, more power to you.

But you are not married to your major, nor will it define the jobs you will have. There are Music majors who are lawyers, English majors who work for global outsourcing firms, Media Studies majors who have worked in banking and the public sector (hello brother!)—contrarily, Economics and Business majors working at NGOs and volunteering.

Once we leave the education system, we continue to be herded by another ambiguous force—our good friend, the economy. Money may not always bring happiness, but let's be real: everyone wants financial stability. We all want to succeed, whatever that may mean.

And consequently, we have been manufactured in our thinking instead of being innovative and active in our pursuit of a career that we are passionate about. What ends up happening is that we sacrifice this passion in one way or another. We repress it, push it to the back of our mind, or completely forget about it so that we can provide this stability for ourselves and our families. It's just some lofty goal anyway isn't it?

I don't think this has to be the case. Of course, you can't be picky at first—especially those of us who have recently graduated and have to kick, scream, and indeed *beg* for a job. But there is no reason not to have that passion as a goal to strive for in the future. I don't mean some vague "reach-for-the-stars" goal. I mean a game plan. The type of concrete game plan, that will eventually get you to your passion (no time constraints, don't worry) so that one day, you wake up and know that you are doing something that makes you happy to your core.

Now in a position where we are interviewing candidates for job openings, I notice that the contents of your resume are only a small

portion of what employers are looking for. What attracts me to a candidate before anything is their ability to be personable during the interview while presenting their natural intelligence through conversation, not an overprepared speech about "HOW PERFECT" you are for the job, and how this institution is "EVERYTHING YOU'VE BEEN DREAMING OF!" Although your grades and studies are important, it is more about what you *do*, how you take advantage of your time, your ambition, presence, and ability to interact with others on a human level.

So how do you overcome HSC? Well, you really can't in its entirety. It takes a conscious effort to even realize that we are systematically conditioned to think in one way. But once we do, once we figure out what we're interested in, why we're interested in it, and how we're going to go after it, things will fall into place at their own pace. Unfortunately though, I don't have a more concrete answer, nor would I want to give you an answer—that would just exacerbate your HSC.

Home is Where the Heart Is

Collette Hakimian

Education begins and ends in the home. No matter what is taught in preschool, elementary, high school and beyond, what is taught at home is what is everlasting and carried to future generations. Shalom Early Childhood is a home as well. It's a cozy setting, with teachers who genuinely fall in love with their students, treat parents with the upmost respect, and an environment that extends what is taught at home.

Choosing your toddler's preschool is not the most important decision you will be making in your child's life. Preschool is an invention for us mothers who need yet another thing to brag about in what is a lifelong silent competition amongst fellow parents. So, parents assume that what is more expensive or what is founded by non-Mashadis must be better. And we want the best for our children. Yet that is the most uneducated assumption parents are making about their children's education.

Shalom Early Childhood is the best, most affordable and most underrated preschool in Great Neck. I don't say this because I send my daughter there, or because my father is on the school's board. I say this because I have sent my children to three other local schools, and I myself am a by-product of the so called "brand-name private schools."

Shalom has the warmest, most affectionate atmosphere for children and their parents as well. The faculty is loving, polite, and so caring that parents have no qualms trusting their children in their hands. In fact, Shalom also has the fastest separation program for toddlers, and the children acclimate rapidly as a result. The PTA is a wonderful avenue for parents to get to know each other and their children's teachers, creating an even friendlier social climate.

The quality of education is superb. Shalom has a highly reputable Director, Irene Dicker, whose vast experience lends itself to not just attracting wonderful teachers, but creating them as well. Young teachers with higher education degrees are coupled with older, more experienced women, giving children the best of both worlds and a highly rewarding experience. The teachers work hard to prepare children to succeed in kindergarten and beyond. Particular attention is paid to literacy, introducing children to language, sounds, and creating a love of reading from as early as age 2. Programs like the Storybook Village, the annual book fair,

and school trips to the Great Neck Library are just a few ways that literacy is expanded upon beyond the classroom.

Many naysayers believe that Shalom's student body is too Mashadi for their liking, while in truth, it has become more diverse than ever before. Other local schools have a large number of Persians as well and ironically, it's the same naysayers who request fellow Mashadis in those schools. While Shalom has become more diverse, it upholds the Sephardic customs of the various local communities, and is teaching children to pray in Nusach Sfarad, or as Sephardim do, while other schools are teaching students to pray as the majority of Ashkenazim do. Shalom also incorporates a strong Zionistic flavor in everything: in everyday activities, holidays new and old. The students have a love and appreciation for their homeland from such a young age, waving flags at the annual Israeli Independence "Parade" down Steamboat Road, and making Chanukah cards for our modern day Macabim: The IDF.

Shalom's facility is less than ten years old, clean, bright, open and spacious. Our playground is so eye catching that we've attracted new local families because of it. Catered lunch is the norm, with healthy snacks provided daily.

The hours and pricing at Shalom are also noteworthy. Because of us, other local preschools have extended their hours in an effort to compete with Shalom, but to no avail. Shalom is still less expensive and has the best hours of any other preschool. In addition, the outdoor drop off and pickup system is so efficient, making it safer for parents to bring carpools without having to lead them across a busy parking lot, taking a sleeping baby in and out of a car, and through inclement weather. With the new after school programming as well, extracurricular activities are now literally at your doorstep.

So why send your children elsewhere if they will thrive in their own community's school? What better place to begin your child's academic career than in a place that is second to home. Shalom Early Childhood is an extension of your home. The mood and curriculum embody the same values we all have and that we wish to instill in our children.

The Publication of "Megillah" is made possible by the generous contributions of our supporters.

Megillah would like to thank all of those who responded to our request in the past issues by sending in their contributions. The names of contributors appear below in alphabetical order within each category. Contributions of \$50 or more will be recognized for one year in Megillah.

Megillah

מגילה מגילה

چاپ و نشر «مگيلا» فقط با کمک مالی و تشویق افراد جامعه امکان پذیر است. مگيلا بدینوسیله از اشخاص زیر که به تقاضای ما جواب مثبت داده و هدایای مالی خود را به ما ارسال کرده اند صمیمانه تشکر مینماید. این اسامی در هر قسمت به ترتیب القبای انگلیسی میباشد. اسامی کسانی که بیشتر از ۵۰ دلار کمک کرده اند برای یک سال در مگيلا درج خواهد شد.

\$1,000 and above

Nassimi Family

\$500 and above

Mr. & Mrs. Abdi Yaghoubi

\$260 and above

Mrs. Floria Asher & Family

Mr. & Mrs. Parviz Hakimian

Mr. & Mrs. Khosrow Hakimian

Mrs. Yafa Hakimian (Mortezazadeh)

& Family

Mr. & Mrs. Fatollah Hematian

Mr. & Mrs. Aminagha Khordian

Mr. & Mrs. Hadji Nemati

Mr. & Mrs. Mansour Zar

\$100 and above

Mr. Daniel Amini

Mr. & Mrs. David Aminia

Mr. & Mrs. Khosrow Banilivi

Mr. & Mrs. Lotfollah Banilevi

Mr. Moussa Banilivi & Family

Mr. & Mrs. David Bichupan

Mr. & Mrs. Soloman Cohen

Mr. & Mrs. Aghakhan Davoodzadeh

Mr. & Mrs. Abdolrahim Dilmanian

Mr. & Mrs. Manoucher Edalati

Mr. & Mrs. Cyrus Elian

Mr. & Mrs. Yaghoub Gorgian

Mr.s. Mehri & Emond Hakim

Mr. & Mrs. Changiz Hakimi & Sons

Mr. & Mrs. Albert Hakimian

Mrs. Roza Ilian

Mr. & Mrs. Jacob Ismaili

Mr. & Mrs. Joseph Lavian (London)

Mr. Steve Levy

Mr. & Mrs. Avraham Moheban

Mr. & Mrs. Parviz Roubeni

Mr. & Mrs. Houshang Zareh

\$50 and above

Mr. & Mrs. Nassrollah Alishahian

Mr. & Mrs. Aram Bakhshi

Mr. & Mrs. David Bassalali

Elishaoff

Mrs. Hanna Bichupan & Family

Mrs. Jaffa Bichupan

Mr. & Mrs. Robert Davoodzadeh

Dr. Farrokh Dilmanian

Mrs. Afsar Gorjian

Mr. & Mrs. Amir Gordjian

Mr. & Mrs. Robert Hadi

Mr. & Mrs. Aghajan Hakimian

Mr. & Mrs. Friedoon Hakimian

(Lotfolahzadeh)

Mr. Phillip Hakimian

Mr. Nowruz Kalatizadeh & Family

London – New York

Mr. & Mrs. Farajollah Kashimallak

Mr. & Mrs. Fereydoun Kashimallak

Mrs. Nazi Nabavian & Son

Mr. Ebrahim Sani

Mr. & Mrs. Jalal Zar

Under \$50

Mr. Reuben Agadi

Mr. Nasser Amirian

Mr. & Mrs. Moris Aziz

Mr. & Mrs. Jalil Dilmanian

Mr. & Mrs. Kuresh Dilmanian

Mr. Yehezkel Lavi

۵۰ دلار و به بالا

خانم و آقای نصراله البشاهیان

خانم و آقای آرام بخشی

خانم و آقای دیوید بصلتلی
(البشائف)

خانم حنا بی چوپان و خانواده

خانم یافا بی چوپان

آقای روبرت داودزاده

آقای دکتر فرخ دیلمانیان

خانم افسر گرجیان

خانم و آقای امیر گرجیان

خانم و آقای روبرت هادی

خانم و آقای آقاجان حکیمیان

خانم و آقای فریدون حکیمیان
(لطف اله زاده)

آقای فیلیپ حکیمیان

آقای نوروز کلاتی زاده و خانواده

لندن – نیویورک

خانم و آقای فرج اله کاشی ملاک

خانم و آقای فریدون کاشی ملاک

خانم نازی نبویان و فامیل

آقای ابراهیم سانی

خانم و آقای جلال زر

زیر ۵۰ دلار

خانم و آقای روبن آگادی

آقای ناصر امیریان

خانم و آقای موریس عزیز

خانم و آقای جلیل دیلمانیان

خانم و آقای کورش دیلمانیان

آقای یحزقل لاوی

۱۰۰۰ دلار و به بالا

خانواده نسیمی

۵۰۰ دلار و به بالا

خانم و آقای عبدی یعقوبی

۲۶۰ دلار به بالا

خانم فلوریا آشر و خانواده

خانم و آقای پرویز حکیمیان

خانم و آقای خسرو حکیمیان

خانم یافا حکیمیان (مرتضی زاده)
و فامیل

خانم و آقای فتح اله همتیان

خانم و آقای امین آقا خوردیان

خانم و آقای حاجی نعمتی

خانم و آقای منصور زر

۱۰۰ دلار و به بالا

آقای دانیل امینی

خانم و آقای دیوید امینیا

خانم و آقای خسرو بنی لیوی

خانم و آقای لطف اله بنی لیوی

آقای موسی بنی لیوی و فامیل

خانم و آقای دیوید بی چوپان

خانم و آقای آقاخان داودزاده

خانم و آقای عبدالرحیم دیلمانیان

خانم و آقای سلیمان کهن

خانم و آقای منوچهر عدالتی

خانم و آقای سیروس ایلیان

خانم و آقای یعقوب گرجیان

خانم مهری و آقای ادموند حکیم

خانم و آقای چنگیز حکیمی و فامیل

خانم و آقای آلبرت حکیمیان

خانم رزا ایلیان

خانم و آقای جیکوب اسماعیلی

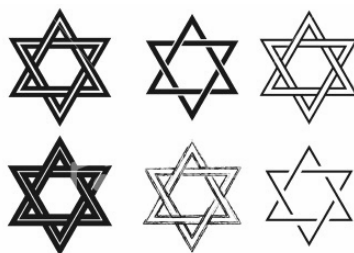
خانم و آقای یوسف لاویان (لندن)

آقای استیو لیوی

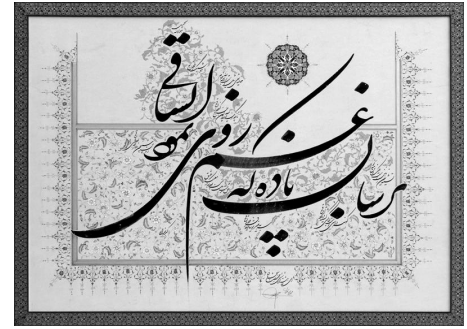
خانم و آقای اوراهام محبان

خانم و آقای پرویز روبنی

خانم و آقای هوشنگ زارح

ساقی نامه

بده ساقی آن جام لبریز را
 که تا بشکنم نقش پرهیز را
 هنوز آن زن شاعر سر کشم
 چو نی بینوایم ولی خامشم
 به من باده ی ارغوانی بده
 شرابی به رنگ جوانی بده
 بده آری آن باده ی لعلگون
 بنای ستم زان شود واژگون
 بده ساقی آن جوهر عشق را
 که یابم در آن گوهر عشق را
 چو خون صراحی به ساغر رود
 سرود ملک بر فلک بر شود
 بده باده از چشمه ی آرزو
 ز ژرفای جان بشنو آواز «هو»
 کز آن باده هشیاری آید پدید
 توانی خدا را در آن لحظه دید
 بسوزان تو لباده و دلخ را
 رها کن از این فتنه ها خلق را
 میی ده کز آن شعله ها سر کشد
 همه خار و خس ها به آذر کشد
 ز غوغای هستی نجاتم دهد
 به یک جرعه از نو حیاتم دهد
 میی ده که کز آن باز مستی کنم
 ز دین و راهم بت پرستی کنم
 بریزان به جامم شرابی کهن
 شرابی کهن از سبوی وطن

برسان باده که غم روی نمود ای ساقی
 این شیخون بلا باز چه بود ای ساقی
 حالیا نقش دل ماست در آینه ی جام
 تا چه رنگ آورد این چرخ کبود ای ساقی
 دیدی آن یار که بستیم صد امید در او
 چون به خون دل ما دست گشود ای ساقی
 تیره شد آتش یزدانی ما از دم دیو
 گرچه در چشم خود انداخته دود ای ساقی
 تشنه ی خون زمین است فلک، وین مه نو
 کهنه داسی ست که بس کشته درود ای ساقی
 منتی نیست اگر روز و شبی بیشم داد
 چه ازو کاست و بر من چه فرود ای ساقی
 بس که شستیم به خوناب جگر جامه ی جان
 نه ازو تار به جا ماند و نه پود ای ساقی
 حق به دست دل من بود که در معبد عشق
 سر به غیر تو نیاورد فرود ای ساقی
 این لب و جام پی گردش می ساخته اند
 ورنه بی می ز لب جام چه سود ای ساقی
 در فروبند که چون «سایه» در این خلوت غم
 با کسم نیست سر گفت و شنود ای ساقی
 هوشنگ ابتهاج (سایه)

شرابی کز آن مولوی نوش کرد
 همه ماسوا را فراموش کرد
 چو در شمس جان وی ادقام شد
 چنین در جهان صاحب نام شد
 شرابی که فردوسی از آن کشید
 بلندای نامش به کیوان رسید
 شرابی که خیام نوشید از آن
 شد آگه ز گردونه چرخ جهان
 شرابی که حافظ از آن مست شد
 چو خورشید تا جاودان هست شد
 شرابی که سعدی سخن ساز کرد
 به گفتار این مایه اعجاز کرد
 شرابی به من ده که حلاج وار
 ان الحق زنان سر بر آرم ز دار
 شرابی که تن را فدا میکند
 مرا از منیت جدا میکند
 کز آن نوش کردند اهل تمیز
 همان را تو در ساغر جان بریز
 میی ریز در ساغر واپسین
 که آسوده سر را نهم بر زمین
 به «بدری» دل و جان آگاه ده
 پس آنگه به میخانه ام راه ده
 که من عهدها بسته ام با خدای
 که در حشر مستانه خیزم ز جای
 بدری ترویج

ای ساقی

نگرانم قدحی می برسان ای ساقی
 منم و این دل و جان نگران ای ساقی
 یا بگو غم برود یا تو بمان ای ساقی
 آتشم ریخته در خرمن جان ای ساقی
 من نه تنها شده ام جامه دران ای ساقی
 عرصه تنگ آمده بر دردکشان ای ساقی
 خون بیاریم، کران تا به کران ای ساقی
 چه کشیدند از این هیچ کسان ای ساقی
 مطرب و چنگ شده مرثیه خوان ای ساقی
 مهدی ذکائی «نوشا»

ریخته سخت بهم کار جهان ای ساقی
 تا مبادا به گلی، زخمه ز خاری برسد
 غمگساران هه رفتند و غم ما باقیست
 غم آن خاک که بر باد شد و آبش برد
 پیرهن چاک شده غنچه و گل زین همه داغ
 تا کلید در میخانه سپردند به شب
 جای آنست که در ماتم پروانه و باغ
 جام دیگر برسان تا به تو بگویم که کسان
 همچو «نوشا» ز پریشانی گل های چمن

جدول و سرگرمی

طرح از: داریوش رحمانی

پس از حل جدول در خانه های اطراف جدول به یک ضرب المثل فارسی پی خواهید برد.

افقی:

۱- یک پارچگی - طایفه ای وحشی - کشور کوچک اروپائی ۲- چای فرنگی - یار پتک - مایع آبادانی ۳- اتحادیه کارگری - ایستگاه قطار - شهری در ایران ۴- شهری در آذربایجان - فاش شده - ضمیر جمع - وجه مشترک شیر و اسب ۵- اشاره به دور - محل جمع آوری کالا - دریاچه ای در آسیا - بالای فرنگی ۶- درخت انگور - انبار - چاشنی غذا ۷- ورقه نتیجه کار دانش آموز - کشوری در اروپا ۸- حکایت کننده - بیماری پا - امر به دوختن میکند ۹- شهرکی نزدیکی تهران که خربزه آن معروف بود - وسیله بازی بچه ها ۱۰- تصدیق روسی - وارفته و شل - حرف همراهی ۱۱- عدد ترکی - هادی و رهبر - تازه کار - راه بی پایان ۱۲- مشابه - درخت زبان گنجشک - حیوان وحشی - بازتاب صدا ۱۳- فرخنده و مبارک - از حروف الفبا - پول کاغذی ۱۴- خاندان - دندانهای نیش - رودی در روسیه ۱۵- عدد دو رقمی - شهر بی قانون - هنرپیشه.

عمودی:

۱- تشکر و سپاس - جواب مثبت - بعضی ها اینطوری دنیا میآیند ۲- فکر و اندیشه - نفوذ آب - ضد پایین ۳- رطوبت - چین و چروک پوست - نغمه و آواز - از شعرای معاصر - خداوند ۴- نیم تنه زنانه - وکیل - دعای زیر لب ۵- برهنه = محل قرار دادن عکس ها - مرکز - نازی فراری ۶- گشاده - جواب های - ضمیری است ۷- موسیقی - ضد قبول - پسوند شباهت - ایشان ۸- خداحافظی - پایتخت اروپائی - شجاع ۹- جنب و بغل - ضمیر غایب - زمینه - پیروز ۱۰- شاعر پیشش آنرا می بیند - حیوان نجیب - خوب نیست ۱۱- علامت جمع فارسی - زبان ایرانیان - اول - عزیز عرب ۱۲- صوت و آوا - خودکامگی - پرنده آش سرد کن ۱۳- مرز و اندازه - جاده قطار - فرهنگ و تربیت - گاو تبتی - دانشنامه ۱۴- ضروری و لازم - رنگارنگ - ضد تندی ۱۵- جواب منفی - شهری در ایران - سوهان روح.

حل جدول شماره گذشته

رمز جدول شماره گذشته: «تو که لائنی میدانی پس چرا خوابت نمی برد» میباشد.

	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	
۱																
۲																
۳																
۴																
۵																
۶																
۷																
۸																
۹																
۱۰																
۱۱																
۱۲																
۱۳																
۱۴																
۱۵																

	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	
۱	ا	ل	ا	ک	۶	ک	و	ت	و	ا	د	ا	ر	س	ی	ت
۲	ر	ا	ی	ا	ه	ن	ت	ی	ج	ه	ا	ر	ا	ی	ا	ر
۳	ا	ر	ا	ی	ا	ه	ن	ت	ی	ج	ه	ا	ر	ا	ی	ا
۴	ا	ر	ا	ی	ا	ه	ن	ت	ی	ج	ه	ا	ر	ا	ی	ا
۵	ا	ر	ا	ی	ا	ه	ن	ت	ی	ج	ه	ا	ر	ا	ی	ا
۶	ا	ر	ا	ی	ا	ه	ن	ت	ی	ج	ه	ا	ر	ا	ی	ا
۷	ا	ر	ا	ی	ا	ه	ن	ت	ی	ج	ه	ا	ر	ا	ی	ا
۸	ا	ر	ا	ی	ا	ه	ن	ت	ی	ج	ه	ا	ر	ا	ی	ا
۹	ا	ر	ا	ی	ا	ه	ن	ت	ی	ج	ه	ا	ر	ا	ی	ا
۱۰	ا	ر	ا	ی	ا	ه	ن	ت	ی	ج	ه	ا	ر	ا	ی	ا
۱۱	ا	ر	ا	ی	ا	ه	ن	ت	ی	ج	ه	ا	ر	ا	ی	ا
۱۲	ا	ر	ا	ی	ا	ه	ن	ت	ی	ج	ه	ا	ر	ا	ی	ا
۱۳	ا	ر	ا	ی	ا	ه	ن	ت	ی	ج	ه	ا	ر	ا	ی	ا
۱۴	ا	ر	ا	ی	ا	ه	ن	ت	ی	ج	ه	ا	ر	ا	ی	ا
۱۵	ا	ر	ا	ی	ا	ه	ن	ت	ی	ج	ه	ا	ر	ا	ی	ا

ریشه های تاریخی امثال و حکم

خلاصه و تنظیم از داریوش رحمانی

اقتباس از کتاب «قصه های تازه از کتابهای کهن» - نگارش مهدی آذر یزدی

ما پوستین را ول کردیم، پوستین ما را ول نمی کند

پوستین است و خد-ا رسانده، قدری همت کن و آن را از سیلاب بگیر و بیوش.

مرد بی نوا طمع کار شد و لخت شد و خودش را به آب زد و با زحمت زیاد به پوستین نزدیک شد که آن را از آب بگیرد، اما آنچه سیل آورده بود نه پوستین بود و نه خیک روغن، بلکه یک خرس زنده بود که در سیلاب گرفتار شده بود و در آب دست و پا میزد و منتظر بود دستش به چیزی بند شود و خودش را نجات بدهد؛ همین که آن مرد نزدیک شد و برای گرفتن پوستین دست دراز کرد، خرس برای نجات خودش به دست و پای آن مرد چسبید و مرد بیچاره هر چه تلاش کرد که از او کنار بکشد ممکن نمی شد.

مردم دیدند که آوردن پوستین خیلی طول کشید و خود آن مرد هم دارد همراه سیل می رود و از دور نمیدانستند که چرا نمی تواند پوستین را بیاورد. فریاد زدند که: خوب اگر نمی توانی پوستین را بیاوری و لش کن و خودت برگرد، مبادا سرما بخوری یا سیل ترا ببرد. مرد بیچاره جواب داد که: بابا من پوستین را ول کرده ام، ولی پوستین مرا ول نمی کند!

این مثل را وقتی میآورند که کسی به امید سودی یا ثوابی در کاری دخالت کند و در آن گرفتار شود. مثلاً وقتی میان دو نفر اختلافی پیدا شود و هر دو برای به کرسی نشاندن حرف خود اصرار داشته باشند اگر کسی یکی از آنها را نصیحت کند که از گفتگو چشم پوشی کن و از خیر این کار بگذر، او برای دفاع از خودش میگوید «ما پوستین را ول کردیم، پوستین ما را ول نمیکند» یا هر گاه کسی در حق کسی ظلمی کرده باشد و مظلوم اعتراض کند و ظالم بر پروئی و لجبازی خود بیفزاید آنوقت طرف میگوید، وضع ما را نگاه کن اگر هم ما پوستین را ول کنیم پوستین ما را ول نمیکند.

و اما داستان:
یک روز شخص بی نوائی لباسش کم بود و در باران خیس شده بود و از سرما میلرزید و از نداشتن پوشاک ناراحت بود، در همان موقع سیلابی از کوهستان جاری شده بود و از رودخانه میگذشت و چیزی مانند پوستین روی آب می رفت، یکی به آن مرد گفت: آنجا را نگاه کن، روی سیلاب خیک پنیری، شیره ای، چیزی است که سیل آورده، می توانی آن را بگیری و بفروشی و لباس بخری. یکی گفت: اصلاً خود

اطلاعیه زیر ماه گذشته بوسیله کمیته مبارزه با مواد مخدر وابسته به انجمن مرکزی منتشر گردید.

علائم آمادگی شروع و یا استفاده مواد مخدر در یک نوجوان در منزل

- بی علاقه نشان دادن به امور خانوادگی
- بی احترامی و اهمیت ندادن به حرفهای پدر و مادر
- خشونت نشان دادن و بدحرفی
- گریز از قبول مسئولیت برای هر کار
- کم و زیاد شدن ناگهانی اشتها
- دیر آمدن به منزل
- صرف وقت زیاد در اطاق خود - با در بسته
- دروغ گویی
- پیدا کردن مدارک مختلف، مانند کاغذ، سیگار، پیپ، گیلان
- های شیشه ای کوچک و اثرات مواد مخدر در اطراف منزل

در مدرسه

- پایین آمدن ناگهانی نمرات
- غیبت بی دلیل از مدرسه
- بی علاقه به درس و تکالیف مدرسه
- خواب رفتن در کلاس
- تمام نکردن یا بد انجام دادن درس و تکالیف مدرسه

- بی احترامی به معلم، ناظم یا مدیر مدرسه
- اهمیت ندادن به ورزش و سرگرمی های سالم دیگر
- فراموشی و عدم تمرکز
- مطلع نساختن پدر و مادر از جلسات مهم خانوادگی در مدرسه

عوارض جسمی و روحی دیگر

- دوست عوض کردن
- بوی مشروب یا ماری جوانا دادن
- سردرگمی، منفی بودن و نگرانی بی مورد
- خیالاتی شدن
- زودرنجی از انتقاد
- از دست دادن خوشحالی و رضایت همیشگی
- خستگی دائم و متشنج بودن
- غمگینی و افسردگی
- ژولیدگی
- تیره شدن رنگ لبها
- قرمزی چشم ها
- گوشه گیری
- خارش بیش از حد پا و بینی
- نقطه های سیاه و کبود روی بازوها
- کاهش اعتماد به نفس

For help please call Rabbi Bitton (516) 382-4447 Rabbibitton@hotmail.com

Law Offices of AARON LOLOEY

دفتر و کالت اہرون لولوئی

ACCIDENTS / INJURIES

و امور حقوقی دیگر صدمات ناشی از تصادفات

- ◆ Automobile / Construction Accidents ◆
- ◆ Slips & Falls ◆ Dog Bites ◆

Free Consultation

مشاوره رایگان

No Recovery-No Fee ◆ In Hospital & Home Visits

516-354-5454

3000 Marcus Ave., Suite 3W6, Lake Success, NY 11042

داشتن یک لبخند زیبا موهبتی است که همه حق دارند از آن برخوردار باشند.

حتما شما هم دریافته اید که یک لبخند زیبا اولین چیزی است که در اولین برخورد جلب توجه می کند و زیبایی یک لبخند درخشان حتی در یک چهره معمولی چه تاثیر مثبتی در روابط اجتماعی و شغلی دارد.

آیا از سفید کردن دندان های خود بطور مکرر خسته شده اید؟ اگر دندانهای شما شکسته، ترک خورده یا لکه دارد یا فاصله بین آنها کم یا زیاد و یا نامرتب است، بهترین روش برای زیبا سازی دندانها پوسلان ونیر است. پوسلان ونیر هرگز لکه نمیشود و تغییر رنگ نمیدهد.

پوسلان ونیر با قیمت مناسب برای زیباسازی لبخند شما

دکتر ست اوکین دندانپزشک مورد اعتماد جامعه ایرانی

Be confident of your smile with porcelain veneers.

You are judged to a great degree by first impressions. Your appearance is a key factor in how other people perceive you. Beautiful teeth significantly contribute to your appearance.

Are you tired of bleaching and re-bleaching your teeth? If your teeth are worn, fractured, stained, have gaps, twisted, too short or too long, the solution is porcelain veneers. Porcelain will not stain or discolor.

SETH OKIN DDS

212 Middle Neck Road Suite # 2

Great Neck, NY 11021

516-487-3555

- کاتاراکت مادرزادی که در تولد و یا در آغاز تولد در یک یا هر دو چشم بروز میکند، اگر مانع از بینائی شود باید عمل شود.
- کاتاراکت ثانویه: که پس از بروز بیماریهای دیگر کاتاراکت بروز میکند از قبیل دیابت و مصرف زیاد استروئید.
- ضربه ممکن است باعث کاتاراکت شود. این عارضه ممکن است بلافاصله و یا سالها پس از ضربه و جراحت به چشم بوجود آید.

تشخیص کاتاراکت: برای تشخیص کاتاراکت، پزشک کارشناس، عدسی را آزمایش میکند. با قطره چشم، مردمک بازتر میشود تا پزشک بتواند عدسی را ببیند و نیز ته چشم را هم برای آگاهی از وضع شبکیه آزمایش کند. در این آزمایش اگر ناراحتی دیگری هم در چشم وجود داشته باشد روشن میشود.
فشار چشم نیز با دستگاه ویژه اندازه گیری میشود. اگر فشار بالا باشد نشانه بروز گلوکوما یا (آب سیاه) چشم است.
در این آزمایش ها، توان بینائی چشم برای دور و نزدیک نیز اندازه گیری میشود.

درمان:

در آغاز بیماری اگر کدورت عدسی زیاد گسترده نباشد ممکن است با عینک مشکل را برطرف ساخت ولی اگر عینک و نور بیشتر، وضع را بهبود نبخشد، تنها راه علاج، عمل جراحی است. با عمل جراحی، عدسی را از چشم خارج ساخته و بجای آن یک عدسی مصنوعی قرار داده میشود.

زمان اقدام به عمل جراحی بستگی به تصمیم شما و پزشک معالج دارد. صبر کردن هیچگونه آسیبی به چشم وارد نمی سازد. اگر بدون اقدام به عمل جراحی شما بتوانید به کارهای عادی خود پردازید، می توانید عمل چشم را به بعد موکول سازید. اگر هر دو چشم دارای کاتاراکت باشد، فقط یک چشم را عمل می کنند و پس از بهبودی کامل به چشم دیگر می پردازند.

با قطره بی حسی، چشم بی حس میشود. جراح، شکاف کوچکی به خط فاصل بین قرنیه و پوسته سفیدی چشم میدهد و با اولترا ساوند، عدسی را خورد میکند و با کمک Suction آنرا خارج میسازد. یک عدسی مصنوعی که از پیش توان آن برای چشم شما اندازه گیری شده بجای آن قرار میگیرد و برای همیشه در چشم شما باقی خواهد ماند. شما آنرا نخواهید دید و حس نخواهید کرد.

پس از ساعاتی استراحت شما می توانید به خانه برگردید و روز بعد برای معاینه از پزشک دیدن کنید. برای چند روز اجازه نخواهید داشت رانندگی کنید. دو چشم شما، چند هفته یا ماه وقت لازم دارند که با هم تطبیق کنند و هم آهنگ شوند. زیاد خم و راست نشوید، چند روزی از اقدام به ورزش خودداری کنید تا زخم التیام یابد.

اگر سن شما بالای ۶۰ است دست کم هر دو سال یکبار باید معاینه چشم برایتان انجام شود.

کاتاراکت یا آب مروارید چشم

اگر کدورت در عدسی از دور تا دور آغاز شود، دیرتر مشکلی بوجود می آورد، چه کانون عدسی هنوز کور نشده و تصویر روشن است ولی زمانی که کدورت در عدسی به کانون برسد و یا حتی از کانون عدسی آغاز شود، کاتاراکت خیلی زود مانع از بینائی می شود.

عوامل ایجاد کننده کاتاراکت: افزایش سن، اعتیاد به سیگار،

دیابت و نور شدید از عوامل عمده ایجاد کننده کاتاراکت است. ولی در هر حال علت اصلی هنوز روشن نیست و هنوز معلوم نیست که آیا ژن ها و ارث در بروز کاتاراکت نقشی دارد یا نه؟

علائم کاتاراکت:

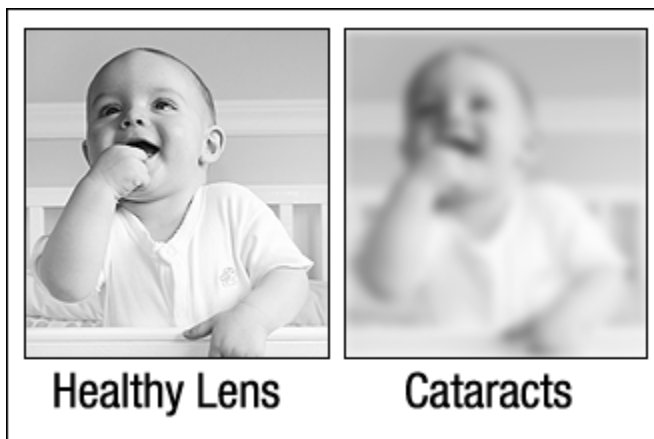
- تصویر کور شده و بینائی بهم ریخته میشود
- نور بویژه در شب برای چشم ناراحتی ایجاد میکند، دور تا دور نور لامپها هاله ای از نور بوجود می آید
- رنگها پریده رنگ دیده می شوند
- بطور کلی در شب، بینائی کاهش شدید دارد
- دوبینی یا چندبینی گاهی بوجود می آید ولی با گسترش کاتاراکت از بین می رود
- نیاز به تغییر در توانائی عینک و یا لنز (Contact Lenses) پیدا میشود.

علائم بالا ممکن است در بیماریهای دیگر چشم نیز وجود داشته باشد. با بروز این علائم بهتر است با چشم پزشک خود مشورت کنید.

در آغاز بیماری کاتاراکت مشکلی در بینائی وجود ندارد، هر چه بیماری گسترش یابد، دید کمتر میشود. گاهی دید کمی بهتر شده ولی دوباره رو به کاهش می گذارد. بیماری کاتاراکت به آرامی بروز میکند.

انواع کاتاراکت:

- بیشترین موارد کاتاراکت را کاتاراکت کهن سالان تشکیل میدهد.

بیش از نیمی از امریکائیان که در گروه سنی ۶۵ به بالا قرار دارند دچار بیماری چشمی کاتاراکت هستند. کاتاراکت یا آب مروارید چشم عبارتست از کور شدن عدسی چشم.

عدسی چشم در پشت مردمک قرار دارد. قرنیه یا بخش رنگی و گنبدی شکل جلو چشم، عدسی چشم را محافظت میکند. قرنیه در

اشخاص مختلف برنگهای سیاه، آبی، سبز، خرمائی و رنگهای دیگر ممکن است وجود داشته باشد و بندرت دو چشم در یک نفر بدو رنگ وجود دارد.

عدسی چشم با کمک قرنیه، پرتو نور را بسوی شبکیه متوجه میسازد.

شبکیه، در عقب چشم پرده حساس چشم را میسازد. که همانند فیلم در دوربین عکاسی تصویر بر روی آن می افتد و عصب چشم از شبکیه، تصویر را به مغز انتقال میدهد و ما آنرا درک می کنیم، یعنی می بینیم.

کاتاراکت از واژه یونانی قدیم گرفته شده یعنی سفیدی آب آبخار. زیرا اگر کاتاراکت پیشرفت کافی داشته باشد و باصطلاح رسیده باشد، برنگ سفید دیده می شود.

در حال طبیعی، پرتو نور از عدسی میگذرد و روی شبکیه می افتد و تصویری روشن از اشیاء روی شبکیه ظاهر شده و بمغز انتقال می یابد و ما جسم را می بینیم. اگر عدسی کدر باشد، تصویر هم روشن نخواهد بود.

ساختار عدسی از آب و پروتئین است. پروتئین، شفاف است و نور را از خود عبور میدهد تا روی شبکیه متمرکز شود. اگر این ذرات ماده پروتئینی بهم بچسبند، عدسی کور میشود. نور براحتی از آن عبور نمیکند و تصویر تار می افتد.

کاتاراکت در مراحل آغازی مشکلی بوجود نمی آورد. کدورت در عدسی بمرور زمان افزایش می یابد و سرتاسر عدسی را فرا می گیرد و دیدن را مشکل می سازد.

معاشرت و انس و الفتی که با هم داشتیم طبیعتاً این جدائی برای همه مان ناراحت کننده است و مسلماً در آتیه یادآوری خاطرات سالهای متمادی که با هم بوده ایم توأم با تأسف و تأثر فراوان خواهد بود. اصولاً این طرز زندگی در دنیای عصر حاضر که مستلزم جدا

شدن فامیل‌ها و پراکنده شدن در نقاط مختلف است. سخت دلخورکننده است. برای ما که عادت به زندگی خانوادگی جمع و جور داریم و به یکدیگر پیوستگی و علاقمندی زیادی احساس میکنیم این جدا شدن‌ها تأثیر نامطلوبی در روحیه مان باقی میگذارد. بدم نمیآید که باز هم قدری وارد فلسفه(!) بشویم: اگر زندگی را به گذشته و حال و آتیه تقسیم

کنیم، از گذشته که بجز یک مشت خاطرات تلخ و شیرین و یا مستی خاکستر سفید و سیاه چیزی باقی نمانده که انسان را دلخوش کند - زمان حال هم که مرتب میگذرد و قابل لمس نیست که چیزی از آن عاید شود. بنابراین باقی میماند «آینده» و همین آینده است که فکر کردن به آن انسان را دلخوش کرده و در حقیقت «هدف» را تشکیل میدهد - تا وقتی انسان جوان است این هدفها دورنمایش وسیع‌تر زیباتر و خواستنی‌تر است و همین مایه نشاط جوانی است. چون در این زمانها افق هدفها لایتناهی است اگر قسمتی از آنها هم از دست برود باز بیشترش باقی میماند و از جدا شدن‌ها و دورافتادن‌ها هم زیاد باکی ندارد، چون باز در محیط‌های تازه و با اشخاص دیگر انس و الفت میگیرد ولی هر چه که ایام میگذرد و سن پا به بالا میگذارد (متأسفانه!) افق آتیه و هدفهای انتخابی تنگتر و محدودتر میشود و این پراکندگی‌ها و دور شدن‌ها که باز هم سطح دلخوشی‌های آینده را کمتر میکند باعث پائین آمدن بیشتر نشاط روحیه میگردد - و از طرفی این محدود شدن‌ها تدریجاً باعث ایجاد عکس‌العمل‌های جبرانی میشود؛ مثلاً انسان تلاش میکند که از هر آکازیون و فرصتی حداکثر استفاده را بکند! از آمدن فلان سفری ی عروسی فلان قوم و خویش و یا مسافرت به فلانجا ... و... ولی آنها هم همه با سرعت تمام میآیند و میگذرند و مرتباً موجودی و ذخایر را تقلیل میدهند... البته این توصیف و نتیجه‌گیری که بعمل آمد در باره همه صدق نمیکند - خیلی‌ها اصولاً به دیروز و امروز و فردا فکر نمیکنند - با کمال خوش باوری میخورند و می‌خوابند و به اتفاقات خوب و بد هیچکدام اهمیت زیادی نمیدهند و روحیه‌شان هم همیشه عالی است - خوشا بحالشان.

اواخر خرداد چند روزی به رامسر رفتیم - گرچه بعلت بارندگی از دریا استفاده نکردیم ولی سرسبزی و خرمی فوق‌العاده همه جا را فرا

گرفته بود و مخصوصاً محل سکونت ویلائی ما در وسط جنگل و گل‌کاریهای بسیار زیبایی که سکوت فراوانی هم آنرا در بر گرفته بود قرار داشت - از ماندالین هوشنگ خان و رقص و آواز سایرین مستفیض میشدیم.

چون از یک مرتبه تماشای اسلایدهای شما سیر نشده بودیم چند روز قبل یک شب دستگاہها را به منزل ما منتقل کردیم و از پدر و مادر رایا خانم هم خواهش کردیم آمدند و یک دور دیگر همه را تماشا کردیم. پس از ده ماه، اولین بار بود که شما را هم در جمع خودمان میدیدیم؛ منتها اولاً از روی دیوار یک قدم پایتان را پایین نمی‌گذاشتید، ثانیاً متکلم و حده بودید و هر چه خودتان میخواستید همان را میگفتید و

از راست: دکتر یوسف بصلی، حشمت خانم، آنا، رایا و خسرو نامدار در بابلسر - ایران

میخواندید؛ با اینحال عالی بود...

حالا در دماوندیم - برای یک مسافرت کوتاه دو روزه به دماوند آمده ایم - به اتفاق آقاامیر آقا و ناهید خانم و بچه‌ها در کنار رودخانه بالای چشمه معروف دور هم نشسته و صحبت میکنیم. برای آنها تعریف میکنیم که سال قبل درست در همین روز (سوم مرداد) در همین جا با شما بودیم که آنهمه خاطرات را باقی گذاشت... در دماوند همه چیز به همان وضع سال قبل بود - آب رودخانه هنوز هم «بی‌اعتنا به همه چیز» روان بود و گوئی زمزمه کنان خاطرات آن روزها را بازگو میکرد... به هر جا که میرسیدیم بچه‌ها مرتباً یادآوری میکردند که در اینجا دای خسر و فلان شعر را خوانده و در اینجا فلان جوک را گفت و در اینجا ... و... و... و...

خوب مثل اینکه خیلی با شما گپ زدم و نامه مفصل و رنگارنگی شد که خد- کند رنگهایش خیلی زننده و ناموزون از آب در نیامده باشد. تمام نامه را با استفاده از فرصتهائی که در حین مسافرت با اتومبیل اداره به شهرستانها پیدا شده بود نوشتم و امیدوارم شما هم فرصت کرده و نامه‌های مفصلی بنویسید، ممنون میشوم.

قرار است به اتفاق آقا امیر آقا و خانواده‌شان روز بعد از مسافرت آقای بنی لیوی چند روزی به بابلسر برویم. مسلماً در آنجا علاوه بر غیبت شما، غایب بودن تازه و ناراحت کننده آنها را هم شدیداً احساس خواهیم کرد.

سلامتی و خوشبختی شما را آرزومندم. به امید دیدار. خد-حافظ.

بصلی

۴۹/۵/۱۱

است که بنای همه چیز فقط «تصادف» باشد... اوه، دارم به کجا میروم - داشتم به «شاهکار» شیرین و جالبی که برای خسروخان پدید آمد

فکر میکردم - مگر بهتر از این هم «شکاری» ممکن بود - چقدر خسرو اشعار شکاردار میخواند - آنقدر خواند تا خودش هم شکارچی شد - به بینم «شکار» بود یا «شاهکار» - بنظرم هر دو یعنی «شکارشاهکار» - برای کدام شان؟... چرا می خندید؟ فوری بگوئید برای هر دو مان... حالا دیگر خسرو و رایا را همه جا با هم می بینیم. جفتی که کانون خانوادگی ما را گرم تر و زیباتر میکنند.

خاطرات جالب و متعدد پشت سر هم از برابرم میگذرند؛ باغ پادگان در آن شب رؤیائی با قایق سواریهایی خیال انگیز... روزهایی که در منزل ما بودید - گردشهای شبانه - دماوند - از مرور این خاطرات و سیر و سیاحت در آن روزها سیر نمیشوم...

حالا به بابلسر رسیده ام... به به از این بابلسر - واقعاً دیدنی است مخصوصاً در

آن روزها دریا و استخر و قایق و رودخانه و کشتی تفریحی و ده ها خاطره دیگر را مجسم میکنم و از یادآوری آنها هم لذت میبرم و هم از گذشت آنها سخت ناراحت میشوم. گردشهای عصرانه کنار دریا هم سرشار از لطف و زیبایی بود. اینک خودم را کاملاً در آن روز حس میکنم؛ نزدیک غروب است. کنار دریای خلوت فقط خودمان هستیم. به افق دوردست خیره میشوم. آخرین اشعه آفتاب روی صحنه بیکران دریا منظره بدیعی بوجود آورده و مثل اینکه میگوید با آخرین لحظات این روز هم وداع کنید. راستی این دریا هم چه رازها که در خود نهفته ندارد - موجهای پی در پی با وقار و تبحر خاصی یکی پس از دیگری جلو میآیند، به شنهای ساحلی برخورد کرده و آخرین لحظه حیات خود را با صدای دلنشینی وداع میکنند. موج بعد و موجهای بعدتر به همین ترتیب «بوجود میآیند» و «محو میشوند» - این روش زوال ناپذیر ساعتها و روزها و سالها و هزارها سال ادامه یافته و خواهد یافت... ای موجهای لایتناهی شما چه میگویید و چه میخواهید؟ آشکارتر و گویاتر درد دل کنید - از این دریاها بیکران چه اسراری در دل دارید که برای رساندن آن به ساحل همه وجود خود را بدست فنا می سپارید؟... بیایید خاطرات خود را مشروح تر بیان کنید... بگوئید بینم قطراتی که به شما شکل داده اند ساعتی قبل و چند ماه و چند سال پیش کجا بوده اند؟ در دل کدام ابر پنهان شده و در بستر کدام رودخانه و قعر کدام دریا میغلطیده و حالا... حالا که این موج فنا شده و شما را ظالمانه و بی یار و یاور در لابلای این شنهای ساحلی رها کرده چه سرنوشتی خواهد داشت؟ وجود خود را در کجا و به چه شکلی ادامه خواهد داد؟ بین «شما» و «ما» چه فرقی هست؟ آیا شما هم اسیر تصادف هستید؟

خد-ایا اینهمه تصادف را کی بوجود میآورد؟ منظورش چیست؟! - من که سر در نمیآورم - خوب بیائید شروع کنید - رقصهای دسته جمعی دلچسب و هیجان انگیز همه را به رقص و پایکوبی میکشاند - شعرها و تصنیف های مختلف خوانده میشود - چقدر لذت میبرم - نمیدانم از کدامش یاد کنم - چه خوبست که از خسرو بخواهم که یک نوار پشت و رو از اشعار مختلف بخواند و برای ما بفرستد که هر موقع خواستیم از آن استفاده کنیم...

شب فرا رسیده و مهتاب کمرنگ، گذشت یک روز دیگر از این ایام رؤیائی را اعلام میکند - امواج خروشان دریا بی اعتنا به آنچه در کنارشان میگذرد همچنان میآیند و میگذرند و با هر موجی گذشت لحظه ای - زمانی و عمری را اعلام میکنند... ای امواج بی صبر، دمی از تلاش باز ایستید - ای ماه بی قرار لحظه ای آرام گیر تا شاید این ایام به این آسانی و سرعت از دست نرود! مگر نمیدانید که این لحظات دیگر تجدید شدنی نیست؟ پاسخ شان را گویی با گوش دل می شنوم. میگویند: چرا میدانیم ولی... ولی بجز آمدن و رفتن چاره ای نداریم. برای هیچکس «توقف» ممکن نیست... داریم بطرف منزل برمیگردیم. به خواهش من در آن تاریکی شب آخرین ترانه را هم میخوانند: قسم خوردم خد-ا را دگر بند نیایم اگر.....

مثل اینکه به شهر شلوغ و پرهیاهوی تهران رسیدیم - خواه ناخواه بایستی از مرور خاطرات و حالت روایائی خارج شده به حقایق موجود زندگی پرداخت - راستی قرار است امشب اسلایدهای ارسال خسرو را ببینیم. چه خوب - پس امشب هم مرور خاطراتی خواهیم داشت که قدری حقیقی تر از رؤیای محض است...

* * *

سلام به رایا خانم و خسروخان - امیدوارم سلامت و بانشاط و کامیاب باشید. حال ما هم بحمداله خوب است - چند شب قبل اسلایدهای شما را در منزل آقا هوشنگ دیدیم. این اسلایدها توأم با نوار بسیار جالب و ابتکاری تکان دهنده ای که چاشنی آن کرده بودید آنقدر در من تأثیر کرد که علاوه بر اینکه آن شب چند دفعه اشک در چشمانم حلقه زد، محرک بسیار مؤثری برای نوشتن این نامه بود بطوریکه تا تنور گرم بود نان را چسباندم و نامه را شروع کردم و به این ترتیب طبق قولی که داده بودم از خجالت شما درآمدم. منتها، با اندکی تأخیر!

بطوریکه اطلاع دارید آقای بنی لیوی و خانواده شان تا چند هفته دیگر به آمریکا خواهند رفت و این مهاجرت همانقدر که برای شما خوشایند است از نظر ما باعث تأسف و ناراحتی است - با اینهمه

نامهٔ یک پزشک

زنده یاد دکتر یوسف بصلی در روز کیپور سال ۱۹۲۳ در شهر مرو واقع در اتحاد جماهیر شوروی سابق متولد گردید. او هم اسم پدر بزرگش ملایوسف بصل نامگذاری شد (در دورانی که نگاهداری آیین یهودیت با مشکلات زیادی مواجه بود، ملایوسف خدمات ارزنده ای برای جامعه مشهدی انجام داد).

خانواده دکتر بصلی به دلائل سختی های زیادی که از زندگی در محیط کمونیستی شوروی سابق سرچشمه میگرفت به مشهد بازگشت. دکتر بصلی در سن دوازده سالگی پدر خود را از دست داد و مسئولیت خانواده شش نفری بر دوش او افتاد. با اینحال با وجود مشکلات زیاد از دانشگاه تهران در رشته پزشکی فارغ التحصیل شد.

او اولین دکتر طب در جامعه یهودیان مشهدی بود. دکتر منوچهر اقبال استاد طب (نخست وزیر ایران) از میان متقاضیان زیادی، دکتر بصلی را برای دوره تخصصی در بیماری های عفونی انتخاب کرد. بعدها هنگامیکه فرزندان دکتر اقبال بیمار می شدند او آنها را برای تشخیص و درمان نزد شاگرد سابق خود، دکتر بصلی، میفرستاد. دکتر بصلی مدتی برای وزارت بهداشتی بعنوان رئیس اداره بیماری های مسری کار کرده است. او یکی از نویسندگان رساله های پژوهشی در مورد سرخک بود که در یکی از جورنال های پزشکی انگلستان منتشر شد.

دکتر بصلی شوهری وفادار و پدری استثنائی بود. یاد او همیشه با ما خواهد بود.

خانواده بصلی

* * *

ساعت دو بعد از ظهر است. توی اتومبیل اداره لمیده و در یکی از جاده های اطراف تهران بطرف شهر در حرکتیم - دیشب یک عروسی بود که بجز کم خوابی هیچ خاصیتی نداشت. کم کم بحالت رویایی نیمه خواب و نیمه بیدار فرو میروم. رشته افکار گوناگون مرا با خود از اینطرف به آن طرف میبرد. در این جولانگاه به گذشته و حال و آینده، همه جا سر میزنم... به سال قبل همین مواقع کشانده میشوم... عجب رنگارنگ و پرحالت است - چه زیبا و خاطره انگیز و نشاط آور است. از این رهگذر نمیشود سرسری گذشت - میخواهم در آن ایام کوتاه و پرخاطره بیشتر توقف کنم - افکارم را متمرکز میکنم تا بتوانم خود را بیشتر و عمیق تر در آن روزها قرار دهم... سعی میکنم از ابتدا شروع کنم. در آن پنجشنبه شب اواخر خرداد در فرودگاه مهرآباد، توی شلوغی بعد از شش هفت سال خسرو را دیدم. به همه، روانشناسانه میگفت هیچ فرقی نکرده اید - عجب دروغ دلپذیر است!

روز جمعه فردای آن روز خسرو را در میهمانخانه منزل هوشنگ

دکتر یوسف بصلی مردی بود مهربان و فامیل دوست، بسیار روشنفکر و تحصیل کرده و استادی ماهر در علم پزشکی. با آنکه سالیان زیاد سرگرم تحصیلات خشک دانشگاهی و پزشکی بود باز هم علاقه اش را به ادبیات و شعر و موسیقی اصیل ایرانی حفظ کرده بود.

با اینکه در دنیای پزشکی، علم و دانش و منطق و استدلال و اثبات هر تئوری، لازمه پیشرفت و مهارت است و دکتر بصلی کاملاً این مهارت را کسب کرده بود، در عین حال دارای دلی نازک و قلبی پر از شور و عاطفه بوده و علاقه زیادی به معنویات داشت. نکته جالب و مجذوب کننده در شخصیت دکتر بصلی این بود که بر خلاف مردان دیگر، از نشان دادن آن همه احساسات رقیق باک نداشت و فکر نمیکرد که عشق و علاقه به ادبیات و معنویات باعث کاهش اهمیت دنیای پزشکی او بشود.

نامه ای که در اینجا میخوانید نمونه ای از افکار عمیق و احساسات پرشور دکتر بصلی است. این نامه در سال ۱۹۷۰ - یک سال بعد از ازدواج و آمدن ما به آمریکا - در جواب نامه ها، عکس ها و اسلایدهای خاطره انگیزی که برای فامیل فرستاده شده بود نوشته شده است. این نامه آنقدر شیرین و پراحساس و دلپذیر است که با خواندن آن هم میگرییم و هم می خندیم و مانند یک پرنده، با بالهای خیال به پرواز درمیآئیم و چهل و یک سال عمر گذشته را در چند دقیقه طی میکنیم و باز خود را در کنار دکتر بصلی و در میان آن خاطرات شیرین می بینیم.

در اینجا این نامه پرشور را به یاد آن شادروان به شما عزیزان تقدیم میکنیم.

رایا و خسرو نامدار

ملاقات کرده و مفصلاً از اینطرف و آنطرف صحبت کردیم. احساس کردم که خسرو به مسائل زندگی عمیق و روشن فکر میکند - حیفم آمد که از ایران دست خالی برگردد و خوشبختی او را در این دیدم که در تهران با دختری که هم شأن او باشد ازدواج کند... روزها و هفته ها میگذرد و بالاخره دست تقدیر کار خود را میکند - راستی خسرو به تقدیر چقدر معتقد است؟ بعضی ها میگویند که همه دنیا و موجودات بر اثر «تصادف» بوجود آمده و بس - اینهمه ظریف کاریهای آفرینش - اینهمه «ذرات قوی» و «بزرگی های ضعیف» را فقط تصادف بوجود آورده! مگر میشود تصور کرد که ساختمانهای دقیق و حیرت آور مغز و قلب و سایر اندامهایی که هر کدامش میلیونها بار از مغزهای الکترونیکی بهتر و کاملتر ساخته شده همه بر اثر تصادف بوده است؟ محال است اینهمه شاهکار را فقط تصادف بوجود بیاورد - تصادف فقط میتواند «حادثه ساز» باشد نه «شاهکار آفرین» - خدا کند این استنباط من صحیح باشد زیرا گذشته از همه این فلسفه ها حیف

کمک به دیگران یا کمک به خود؟!

از: روبرت بی چوپان (ترجمه از متن اصلی انگلیسی)

یا Charitable Remainder Trust یا در نظر گرفتن هدیه در وصیت نامه و یا راههای دیگر. این راهها اجازه میدهد که مقدار زیادی سرمایه به یک مؤسسه خیریه از طریق "Trust" داده شده بنحوی که منافع آینده این سرمایه حفظ شود، یا اینکه سرمایه را در «تراست» گذارده و درآمد و استفاده از سرمایه برای مدتی برای خود و یا فامیل حفظ گردیده قبل از اینکه سرمایه به خیریه تعلق گیرد. به این طریق میتوان هدف

های زیادی را بدست آورد که کمترین آن صرفه جوئی در پرداخت مالیات است. به این ترتیب به میتسوای کمک خیریه و یا همکاری و مشارکت دولت خواهید رسید! این کمک به هر مؤسسه مورد علاقه یا هر کنیسیای مورد نظرتان میتواند تعلق گیرد. برای افرادی که از وضع مالی خوبی برخوردارند استفاده از این نوع کمک های خیریه و از روش های یاد شده، بعضی اوقات منافع غیر منتظره نیز دارد.

بالاخره برای تمام افرادی که میگویند کمک خیریه شان را موقعی که کسب و کارشان بهتر شد خواهند پرداخت، درخواست میشود یادتان باشد که در ایامی که اقتصاد بد است احتیاج به کمک بیشتر میباشد نه کمتر! چون افراد کمتری امکان دادن کمک مالی به سازمان های خیریه را دارند.

آن افراد خوشبختی که در این اقتصاد بد مشکل مالی ندارند شایسته است که به کمکهای بخشنده خود بیفزایند ولی بهر حال هیچ دلیلی ندارد که این هدیه را بدون مطالعه و بدون راهنمایی یک فرد آگاه از قوانین انجام دهند.

بعنوان یک یادآوری: مالیات بر ارث و هدیه دادن اجازه میدهد که هر فرد تا مبلغ پنج میلیون دلار و هر زوج ۱۰ میلیون دلار بصورت هدیه بدون مالیات فقط تا آخر سال ۲۰۱۲ واگذار نماید. پیش بینی میشود که این مبلغ در اول سال ۲۰۱۳ بهمان مبلغ قبلی یک میلیون دلار و یا رقم دیگری کاهش یابد و بدین ترتیب هر زوجی اگر تا آخر سال ۲۰۱۲ از آن استفاده نکند مبلغ ۸ میلیون دلار از مزایای هدیه بدون مالیات را از دست میدهند.

پیشنهاد من در این مقاله بعنوان راهنمای مالیاتی یا قانونی نیست و فقط جنبه آگاهی دارد، حتماً سعی نمایید با حسابدار یا وکیل یا برنامه ریز مالی خود تماس گرفته و در باره امور خیریه یا مالیات بر ارث تصمیم بگیرید.

با وجودیکه جامعه ما خیلی خیرخواه است و دست دهندهگی زیاد دارد ولی در عمل کمکهای خیریه خود را گاهی بدون برنامه و مطالعه انجام میدهد.

ما در کشوی همراه با قانون و پرداخت مالیات زندگی میکنیم ولی بعضی اوقات کمی بی حساب و کتاب عمل میکنیم و با وجودیکه دولت آمریکا از نظر مالیاتی خود را در «کمک های خیریه» شریک ما میداند ولی ما به همان راه خودمان جلو میرویم!

بعضی از افراد جامعه ما کمک های خیریه خود را به مقدار کم و در چند نوبت انجام میدهند که در واقع خود جمعاً یک رقم قابل ملاحظه میشود ولی متوجه نیستند که موقعی این کمکها با روش درست و به یک سازمان غیر انتفاعی داده شود، از مزایای «کسر مالیات» برخوردار میشوند. این هدایای خیریه، هم از مالیات بر درآمد تا حدودی کم میشود و هم از مالیات بر ارث و غیره. از این گذشته سازمانی که این هدایای خیریه را دریافت میکند ترجیح میدهد که هدیه را یک جا و در یک قلم وصول کند تا کم!

یک کمک مالی به سازمانی از نوع غیر انتفاعی آن شخص را به مزایای مالیاتی نائل میسازد و در ضمن از همه مزایای اعتباری و مزایای دیگر برخوردار خواهد نمود.

دولت در حقیقت شریک شما در این کمک خیریه میشود چون هر قدر از مالیات شما کاسته شود مانند اینست که دولت آنرا کمک نموده است. برای مثال اگر درآمد شما در سال ۱۰۰۰۰۰۰ دلار باشد و شما ۱۰۰۰۰۰ دلار کمک مالی به خیریه داده اید، بخاطر این هدیه، مالیات شما به میزان ۳۰۰۰ دلار کم میشود، این به منزله این است که شما بجای ۱۰۰۰۰۰ فقط ۷۰۰۰ دلار کمک خیریه کرده اید و ۳۰۰۰ دلار آنرا شریک شما، یعنی دولت پرداخته است و بدین ترتیب اگر بخواهید خالص ۱۰۰۰۰۰ کمک کنید میتوانید کمک خیریه را به بیش از ۱۳۰۰۰۰ برسانید تا پس از کسر مالیات خالص برای شما ۱۰۰۰۰۰ حساب شود.

غیر از این اگر این کمک خیریه مدبرانه و با برنامه ریزی ارث صورت گیرد هر فرد یا هر زوجی می تواند مقدار زیادی کمک خیریه داده و خیلی از مالیات بر درآمد کم گردیده و برای فرزندان و وراثت منافع زیادی در بر داشته باشد.

این چطور ممکن است؟ بوسیله تأسیس یک Charitable Lead Trust و

چنین عقیده ای را قبول داشته باشیم و آن را درست بدانیم بطور یقین این راننده تاکسی یکی از این ۳۶ نفر خواهد بود. ای کاش مردم دنیا پیرو هر دین و آئینی که هستند این را بدانند که وقتی مقرب درگاه الهی خواهند شد که واقعا" و به تمام معنی نیک باشند و به آن امید نباشند که مثلا" چون من مسلمان هستم بهشت جای من یا ما میباشد. یا اینکه ما یهودیان فکر کنیم همینقدر که ما یهودی هستیم و به کنیسا میرویم کافی است و خداوند عالم همیشه و در همه جا حامی و نگهدار ما خواهد بود. این را باید بدانیم که آن کس را میتوان از خوبان روزگار دانست که ملت ها و مذهب های دیگر هم او را شخص خوبی بدانند و از او به نیکی یاد کنند. انسان منصف میتواند در بین هر ملتی، افرادی را که از خودش بهتر هستند پیدا کند و خوب بودن را از آنها یاد بگیرد.

من پدر شوهر نازنینی داشتم که نجیب و شریف و صدیق بود؛ چون سالها مریض و خانه نشین بود گاهی برای من از زمان جوانی و کسب و کارش صحبت میکرد. روزی قصه زمان ورشکستگی شان را میگفت که چه روزهای تلخی داشتند. شرح داد در آن زمان طبق قانون، طلب کارها را صدا کردیم و دفتر و حساب مان را به آنها نشان دادیم؛ آنچه برای ما مانده بود بین آنها تقسیم شد و بعد از آن برای کسب معاش من و برادرهایم هر کدام به سفری رفتیم

و نذر کردیم که اگر خداوند به ما بدهد بقیه طلب مردم را بدهیم. بعد از چند سال که از سفر با دستی نسبتا" پر برگشتیم به دفتر حساب های آن زمان رسیدیم و بقیه طلب هر کسی را می پرداختیم. روزی به حساب یک تاجر مسلمان رسیدیم؛ من طلب او را در دستمالی پیچیدم و به حجره او رفتم و بعد از عرض سلام گفتم: من پسر فلان کس هستم، ما در فلان سال ورشکست شدیم و به مردم قرض دار ماندیم، حالا به لطف خدا میتوانیم بقیه قرض مان را بشما پردازیم و دستمال پول را پیش او گذاشتم. مرد تاجر گفت: آقا جان شما آنوقت حسابتان را با ما پاک کردید و ما دیگر ادعایی نداریم؛ پدر شوهرم در جواب او گفته بود: ما نذر داشتیم که اگر خدا با ما یاری کند قرض هایمان را ادا کنیم، حالا نذرمان را به جا می آوریم. در آن وقت مرد تاجر میگوید: اگر دین است این است و اگر مذهب است همین است!

امیدوارم که ما یهودیان بتوانیم به تصدیق دوست و دشمن، نیکوکار و نیکوکردار و نجیب و شریف باشیم. خیلی مایلیم که این نوشته برای یکی از روزنامه های ایران فرستاده شود تا اگر آن راننده شریف تا بحال زنده است بداند که راستی و درستی و داشتن چنین ایمان ها، نه بدرگاه الهی گم میشود و نه هیچوقت ما بنده ها آنرا فراموش خواهیم کرد.

DR. MINOO DILMANIAN

Family Dentistry

Orthodontics

دکتر مینو دیلمانیان

کلیه خدمات دندانپزشکی با مدرنترین تجهیزات

پذیرائی با تعیین وقت قبلی

(516) 829-4247

19 Laurel Drive

Great Neck, NY 11021

وجدان و ایمان...

سالها پیش این داستان واقعی توسط زنده یاد خانم جان دیلمانیان (همسر شادروان حبیب اله دیلمانیان) برای یکی از نشریات فارسی زبان چاپ آمریکا فرستاده شد. از آنجا که مطلبی است آموزنده و این ایام مصادف با سالروز درگذشت نویسنده این مقاله میباشد، به درج آن مبادرت می شود.

پاسپورت این زن پیش من است، من میتوانم او را پیدا کنم» روز بعد به مغازه جواهری بر میگردد و به او میگوید من از این معامله منصرف شدم شاید شما بتوانید به من کمک کنید تا صاحب مال را پیدا کنم. پاسپورت را پیش همان جواهری میگذارد. فردای آن روز یک تاجر وارد کننده جواهرات برای انجام معامله ای به این حجره میرود. صاحب مغازه جریان را به او میگوید و پاسپورت را به آن تاجر نشان میدهد تا ببیند که چنین کسانی را می شناسد یا نه. مرد تاجر آنها را می شناخته و بلافاصله به آنها اطلاع داده میشود که مال هایشان کجاست. صاحب مال به آنجا میرود و به شوفر تاکسی پنج هزار تومان انعام میدهد و مال های خود را بی کم و کسر تحویل میگیرد.

یقین دارم که لذت راننده تاکسی در این معامله کمتر از لذت صاحب مال نبوده چون اطمینان پیدا کرده که میتواند تا این حد راست و درست و شریف و بر نفس خود مسلط باشد. یقیناً که پیش درگاه الهی هم چنین اشخاصی منزلت بسیار بالا و والائی پیدا خواهند کرد. بعد از شنیدن این جریانات بارها خودم را جای راننده تاکسی گذاشتم و هرگز یقینم نشد که اگر من جای آن راننده بودم چنین تسلطی به نفس خود داشتم و میتوانستم چون او باشم؟ این شخص میدانسته که جواهرات مال یک زن یهودی است و بسیار هستند افرادی که مال یهودی را بخودشان حلال میدانند. یک راننده تاکسی در آن سال ها امکان نداشته که در طول یک سال اضافه بر خرج خودش ۲۰ هزار تومان هم پس انداز کند. این مرد چقدر نیک و چقدر با شرف و درستکار بوده؟! باید چنین آدم هائی را در هر مذهب و مرام که باشند تحسین کرد و اگر میتوانیم دنباله رو چنین کسانی باشیم؛ اگر بتوانیم چنین باشیم همه از ما به نیکی یاد خواهند کرد.

اتفاقاً چندی پیش که مجله پیام بدستم افتاد، در آن نوشته ای دیدم به قلم نوراله خرازی به عنوان «۳۶ صدیق». نوشته بود که لابد شما میدانید که در یهودیت گروهی هستند که عقیده دارند باریتعالی برای خاطر ۳۶ صدیق این دنیا را سر پا نگاه داشته. اگر

ما یهودیان مشهد که پدرانمان شاهد انقلاب شوروی و مصائب بعد از آن بوده اند در زمان انقلاب ایران زودتر از سایرین بفکر چاره افتادیم و با وجود علاقه به آب و خاک اجدادی تصمیم به ترک موطن مان گرفتیم و هر کس به این فکر بود که چگونه میتواند بخشی از مایملکش را از کشور خارج کند و آینده نامعلومش را تا حدی تأمین نماید.

در همین زمان یکی از نزدیکان ما که زن بی اولادی بود و دلخوشی اش مختصر جواهراتش بود، همه را در کیفی گذاشت و به همراه جواهرش که عازم خارج بود روانه فرودگاه نمود. اتفاقاً آن روز فرودگاه وضع عادی نداشته و پرواز میسر نمیشود و مسافران برای برگشتن به خانه سوار تاکسی میشوند. به میدان ۲۴ اسفند که میرسند چند هزار انقلابی با تظاهرات راه را بسته بودند. مسافر هم که وضع را چنین می بیند خیلی میترسد و از تاکسی پیاده میشود تا خودش را به خانه اش که در همان نزدیکی بوده برساند و کیف دستی اش را که پاسپورت خودش و جواهرات خواهر بی اولادش توی آن بوده در تاکسی جا میگذارد. وقتی که به خانه میرسد متوجه این موضوع میشود. اگر راننده تاکسی او را به در خانه اش رسانیده بود شاید امید این بود که ایمان یا شرافت به او حکم کند که کیف را به این خانه برساند ولی حالا این امید هم نبود. ما نزدیکان هم نمیتوانستیم به آن زن رنگ پریده و ناامید، امیدی بدهیم. از طرفی راننده تاکسی وقتی متوجه میشود که کیف مسافر جا مانده در کیف را باز میکند و محتوی کیف را می بیند، آنها را به خانه اش میبرد و به زنش نشان میدهد و جریان را میگوید؛ زنش میگوید خداوند برای فامیل عیال وار ما رسانیده! فردای آن روز راننده جواهرات را می برد به یک جواهر فروشی خیابان لاله زار به مبلغ ۲۰ هزار تومان میفروشد.

بقیه این سرگذشت را از زبان همین راننده بشنوید: «ماه رمضان بود؛ شب که شد و برای افطار کنار سفره نشستم لقمه در گلویم گیر کرد و گفتم من روزه میگیرم تا امر خدا را بجا بیاورم و صوابی کرده باشم. حالا به این راحتی دارم مال مردم را میخورم؛

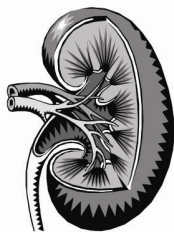
FARSHAD SHAFIZADEH M.D.

National Board Certified Urologist

دکتر فرشاد شفیع زاده

متخصص و جراح در درمان بیماریهای کلیه و مجاری ادرار

- درمان ناراحتیهای پروستات با استفاده از جدیدترین تکنیکها شامل ماکروویو و لیزر
- درمان ناتوانی های جنسی در آقایان
- درمان ناراحتیهای مربوط به کنترل ادرار در خانمها و آقایان
- استفاده از مجهزترین تکنولوژی برای درمان سنگ کلیه

- Diseases of the Prostate
- Non Invasive, In-Office Treatment of Enlarged Prostates using TUNA, MICROWAVE, & LASER Technology
- Men's Sexual Health/Impotence
- Urinary Incontinence in Both Men & Women
- Kidney Stones – Laser & Shock Wave Treatment
- Vasectomy
- Sexually Transmitted Diseases

Manhattan Office

461 Park Ave. South 5th Floor
New York, NY 10016

چند خیابان فاصله با ایستگار قطار مرکزی

(212) 777-8566

www.NewYorkUrologic.com

اکثر بیمه های معتبر پزشکی پذیرفته میشود.

زبانهای فارسی و عبری نیز صحبت میشود.

We accept most insurance plans.
Persian and Hebrew Spoken

میفرستم و نشان میدهم که منم یهودی و همدرد آنها هستم. بی بی گفت: کنیسا برای من مهمترین و مقدس ترین مکان است و بدست گرفتن سیدور و خواندن تورا آرامم میکند.

و شروع کرد از گذشته سخن گفتن. گفت گشنه، پای برهنه و تن عریان در سر حیطة نمیدیدی. بودند کسانی که لقمه در دهان خودشان نگذاشته به این خانه و آن خانه میرفتند و پنهانی مثنی پول در جیب صاحب خانواده میریختند و سربریز میرفتند. بودند کسانی که هفته موعیدها گاو و گوسفند خون میکردند و برای هر فامیل بی بضاعت کیسه ای گوشت و برنج و قند و چای و شکر درست میکردند و شبانه بی سروصدا به در خانه ها می بردند. بودند خانواده هائی که به پناهندگان یهودی که از مرزها وارد میشدند پناه میدادند و از هیچگونه کمک و همراهی به ایشان مضایقه نمیکردند. بودند کسانی که آنچنان ثروتمند نبودند ولی دین و ایمانشان کنیسا بود و برای بجا ماندن نام و نشانی از خود کنیسا برپا میکردند.

بودند کسانی که به باج گیرهای محله پولهای کلان میدادند که هوای سر حیطة را داشته باشند. بودند کسانی که دیگهای پلو و خورشت قیمه با شربت گلاب خیروخیرات میکردند که جامعه از گزند دشمن در امان باشد. گفتم، بی بی چه میگوئید؟ اینجا آمریکاست، نمیتوانی برای اینکه جلوی دشمن را بگیری و دهان بندی کنی، خورشت قیمه و شربت گلاب پخش کنی. اینجا باید دسته دسته دلار خرج کنی و برای حفاظت از جان بزرگ و کوچک گارد بیاوری، دو تا چشم داری دو تا هم باید قرض کنی، اطرافت را بیائی که گزندتی بهت وارد نشود.

خدا را شکر که خد-اوند سایه لطفش را بر سر خیلی ها انداخته و اینها همه جواوگویی لطف خد-ا هستند و دست کمک بسوی کنیساها دراز میکنند و با بخشندگی بسیار دلارهای لازم را هدیه میکنند. بی بی گفت: ما در پستوها شمع ایسرائل ها خواندیم و در پتوالی ها شب کلاه بسر گذاشتیم و در سر حیطة عمامه بر سر گذاشتیم، ما موعیدها مصاهای دستپختی را با ترس و لرز در زیرزمینها پختیم و خوردیم و از سر گذر نان بدست به خانه ها رفتیم. ما تعنیت کیپورها را گرفتیم و در جمع بیگانگان زنجیر به سینه زدیم! ما از حادثه الله دادی جان سالم بدر بردیم و آن را پشت سر گذاشتیم، ما از بازماندگان آن حادثه هستیم.

این نام به این آسانی بر ما باقی نمانده؛ چه فرازها و نشیب ها را پشت سر گذاشتیم. ما در تمام سختیها و ناباوریهای آنچه که بر سرمان آمد هیچوقت فراموش نکردیم که یهودی هستیم و رفتن به کنیسا و خواندن دعا و تفیلایمان فراموش نشد. ما مثال حلقه های زنجیر به یکدیگر وصل شدیم و هیچ جبر و زور و دشمنی نتوانست این حلقه ها را از هم جدا کند.

تنها چیزی که ما را همیشه پابرجا نگهداشته و خواهد داشت، کنیسا و همبستگی و یگانگی ما با یکدیگر بوده. و این عشق به کنیسا و همبستگی در رگ و ریشه ماست و از ما به نسل بعد از ما هم به ارث خواهد رسید.

بازگشت از ایران

از: فلوریا آشر

از همه دروهمسایه‌ها خداحافظی کردم. همه دعایم کردند که خد- پشت و پناهت باشد و در این راه سخت در دیار غربت بدون یار و همسر کار و زحمت را برایت آسان کند. چمدانها را سوار ماشین کردم و همان چند نفر باقیمانده در ایران را به آغوش کشیدم و گریه بی صدا و بدون اشک کردم. چقدر سخت است وقتیکه گریه میکنی و نمیگذاری اشکت فرو بریزد و نمیخواهی کسی آن اشک را ببیند.

سوار شدیم و بطرف فرودگاه حرکت کردیم. هر دقیقه سرم را به عقب برمیگرداندم و پشت سرم را نگاه میکردم. به خیالم میرسید که سایه اش بدنالم است. صدائی در درونم فریاد میزد خوب ایران را نگاه کن، آفتاب و سایه اش را، جویبارهایش را، درخت‌هایش را با گل‌های رنگارنگش، عطر گلها را استشمام کن و مشتی از یاسها و گل نسترن‌ها را در جیبیت بریز. دلهره داشتیم. ضربان قلبم به تندى می‌تپید، افسرده و غمگین بودم.

احساس دوباره از دست دادن ایران آزارم میداد.

سوار هواپیما شدیم. مهماندار گفت: کمربندها را ببندید، دقایقی بعد هواپیما در پرواز بود. از پنجره بیرون را نگاه میکردم؛ سبزه‌ها و چمنزارها و پارکها و درختان سر به فلک کشیده را می‌دیدم و میگفتم اینجا اینست و آنجا آنست تا اینکه هواپیما اوج گرفت و دور شد و دورتر و دیگر آثاری از زمین و ساختمان نمی‌دیدم؛ به یکباره ایران زیبا از مد نظرم دور شد.

خودم را جمع و جور کردم؛ بیاد آوردم آنچه که مرا به ایران وصل میکرد را با خود دارم به آمریکا می‌برم؛ بی بی پیر را. شروع کردم به بوسیدن بی بی. او را غرق بوسه کردم. او تنها کسی بود که در آن دقایق میتوانست بار غم جدائی از ایران را برآیم کم کند و مرا از آن دنیای پر فکر و خیال آزار دهنده بیرون بیاورد. بی بی گفت: من دلم میخواهد همان ایرانی که بودم باقی بمانم؛ دو زانو روی زمین بزنم و دور سفره بنشینم و دیزی له شده را با دست لقمه بزنم و انگشت‌هایم را لیس بزنم و شبهای شبات چلونخوداب بخورم و غذای روزهای هفته ام «آبگوشت» و «تاس کباب» و «گندی جوش» باشد؛ بعضی وقتها «گون تابه» بخورم و نانهای بیات را هم «چنگالی» درست کنم و بعضی شبها نانهای خشک را در آب دوغ و خیار تریت کنم و بخورم و بعد به مخده تکیه بزنم قلیان بکشم و استکان چای قندپهلو را هورت هورت بخورم.

گفتم بی بی، اینها که چیزی نیست؛ بروی چشم، همه برایتان آماده و مهیاست. بی بی باز گفت: من دلم میخواهد هر چند وقت یکبار دیدگاههای بزرگ سر بار بگذارم و همه فامیل بیایند و بخورند و همه دور

هم باشیم و گپ بزنیم و از حال هم باخبر باشیم و هیچکس دیگری را پس نزنند و همدیگر را قابل بدانیم؛ کسی که فامیلش را قابل نداند خودش هم ناقابل است. گفتم بی بی انشاءالله که خدا روزی رسان باشد و دلها همه خوش؛ خوراکی اینجا مثل این میماند که یک بشکن بزنی، همه جوهره خوراک فت و فراوان روی سفره حاضر میشود. اینجا آمریکاست، سرحیطه نیست که سبد بدست بروید قصابی و توی نوبت بایستید که گوشت بخريد و بیاورید خانه، دخیا و آب نمک کیند، بعدش جله جله کنید و گوشتها را با چرخ گوشت دستی هندل بزنی و چرخ کنید و مرغ و خروسها را توی قفس نگهدارید و جنگ و دعوایشان را تماشا کنید و با صدای قُدد و غوغولی غوغور خروس از خواب بیدار شوید و دقیقه شماری مرغ و خروس بیچاره را ببینید که کی ملا می‌آید سرشان را ببرد و شما پرش را بکنید و روی آتش پرسوزش کنید؛ از بسکه برای حاضر کردن مرغ و خروس‌ها زحمت میکشید وقتی سفره میگذارید دیگر دلتان نمی‌آید که دست دراز کنید و تکه اش کنید. مرغ و خروس برایتان عزیز است. میخواهید همانطور زینت بخش وسط سفره تان باشد. بی بی اینجا آمریکاست، همه چیز حاضر و آماده و تمیز شده و پُرکنده و پوست کنده، پخته و نپخته در بسته‌های به اندازه دلخواه در سوپرمارکتهاست، پس هر وقت که هوای دور هم نشستن فامیل را کردید غصه نخورید، آنهم بروی چشم برایتان آماده و مهیاست. شما هنوز حال و هوای ایران در کله تان است خدا کند که این حال و هوا در کله همه قدری باقیمانده باشد.

با خجالت زیر لب شروع کردم به زمزمه کردن که آمریکا مملکت ماشینی است و همه بدنالم کار و زحمت هستند و کسی بدرقه و پیشواز نمی‌رود. دیگر از سرراهی بردن و سوغاتی خبری نیست. هر مسافری که از راه میرسد خودش چمدان بدست راه برگشت به خانه را در پیش میگیرد.

در دل خدا خدا می‌کردم و هی سرک میکشیدم که ببینم کی برای پیشواز بی بی آمده. چند نفر را دیدم و قلبم از تند تپیدن آرام گرفت. بی بی را با عزت و احترام تمام به خانه بردیم و همانطور که میخواست دیگهای بزرگ بر پا کردیم و همه فامیل به دیدنش آمدند و گلوئی تر کردند و لقمه ای از شام در دهان گذاشتند و رفتند.

بی بی را برای سرگرم کردن همه جا میبردیم. اولین یکشنبه ای که بی بی در آمریکا بود سالروز وفات شش میلیون یهودی بود. بی بی گفت: منم کنیسا می‌آیم. رو کردم به بی بی و گفتم حرف زدن‌ها به انگلیسی است، شما نمی‌فهمید. گفت باشد، نفهم، من می‌آیم هشکاو

زندگی شان نامعقول است ولی ربای چنین برداشتی از جامعه ما داشت. شما ممکن است فکر کنید که این موضوع کاملاً صحیح است یا قدری صحیح و یا اصلاً اغراق آمیز و دراماتیک تعریف شده است ولی ربای میخواهد چنین درسی را بدهد که باید جلوی غریزه طبیعی (شاید حسادت) برای «بیشتر، بیشتر، بیشتر» داشتن از دوستان و همسایگان را گرفت.

اولین مرحله برای از بین بردن این غریزه فقط یک کلمه است: «حق شناسی». حق شناسی و شکر خدا - از آن همه نعمات و برکات که خداوند به تو عطا کرده (سلامتی تو، فامیل خوب تو، رفیق های تو، تحصیلات تو، استعداد منحصر بفرد تو، شخصیت تو و غیره) اگر هر روز چند لحظه این حق شناسی و شکر کردن را بخود تلقین کنید خواهید دید که همه کمبودها و «ناکافی ها»، تبدیل به نعمت و وفور خواهد شد.

در مرحله دوم - که میدانم قدری عجیب مینماید؛ ولی لطفاً چند لحظه ای بمن توجه کنید و سعی نمایید عمودی بجای افقی رشد کنید. این به این معنی نیست که شما بلندتر بجای چاقتر شوید بلکه منظور ربای این بود که بجای رشد افقی به معنی جمع آوری چیزهای مادی و خوشحال شدن از داشتن رخت و لباس و جواهرات و اتومبیل و تحت تأثیر قرار دادن دیگران، سعی نمایید عمودی رشد کنید که زندگی و

روابط شخصی خود را با دیگران پرمعنی کنید. در رشد افقی و خوشحال شدن از داشتن اتومبیل آنچنانی یا خانه جالب یا لباس مارکدار و کلسیون های جالب، هرآینه ممکن است آنها کهنه شده یا دیگران باز «بهتر» از آنها داشته و شما را شکست بدهند! در رشد عمودی که «شکافتن ریشه و رسیدن به بالا» میباشد، شما دارای همسر زیبا و همفکر بوده و در شادی و مشکلات با هم شریک بوده و زندگی را با هم به بهترین وضع میگذرانید.

آیا فکر کرده اید که از بچه ها سؤال کنید چه در مدرسه آموخته اند و بهترین درس در مدرسه شان چه بوده و یا از رفیق دوران طفولیت تان پرسیده اید که فرد مورد احترامشان (Role Model) کیست و از زندگی چه میخواهند و چه شور و شوقی در زندگی دارند؟

حالا ببینید که کدام پرمعنی تر است و ببینید که کدام به شما رضایت بیشتر میدهد؟ یک لباس مارک دار و یا یک گفتگوی خوب و صمیمی با رفیقان، کودک تان یا شوهرتان.

این پیامی بود که من از سخنرانی ربای شمولی بوتیخ دریافت کردم. شما چه فکر میکنید؟ آیا ربای درست فکر میکند؟ آیا ما با مشکلاتی روبرو هستیم؟ اگر اینطور است شما چه راه حلی دارید؟

Development Corporation for Israel

ISRAEL BONDS

Member FINRA, SIPC

Mashadi Friends of Israel Bonds
INTRODUCING:
ISRAEL BONDS TZEDAKA BOXES

All donations collected through
these boxes will be used to purchase
ISRAEL BONDS

to benefit the
Charity Fund of Mashadi Jewish Center -
Shaare Shalom Synagogue

For information, or to order these
Tzedaka Boxes for your home or office
call: (917) 771-3865

**Israel Bonds are the most valuable gift
we can give for any occasion**

Support Israel - Buy Israel Bonds
212 - 446 - 5853 * 212 - 446 - 5876
Minimum Investment \$100 www.israelbonds.com

پشتیبانی از دولت اسرائیل
از طریق اوراق قرضه ملی
حداقل خرید ۱۰۰ دلار

باند اسرائیل بهترین هدیه برای جشن های عزیزان ما

بیشتر، بیشتر، بیشتر آیا ما مسئله ای داریم؟

از: جنیفر کهنیم
(ترجمه از متن اصلی انگلیسی)

دارای فرزندان خوب و زیبا هستید که به آنها افتخار میکنید ولی به فامیل رفیق خود نگاه میکنید و ناراحت میشوید که چرا فرزندان شما مثل فرزندان او ازدواج نکردند؟ یا شما ازدواج موفق دارید ولی به رفیقتان نگاه میکنید و می بینید که رفیقتان هر سال چند سفر گردش میروند ولی وضع مالی شوهرتان اجازه این جور سفرها را نمیدهد و ناراحت میشوید که ازدواج شما موفقیت آمیز نبوده و حتی احساس میکنید که شما مستحق همسری بهتر بوده اید و یا با زوجی کمتر از ارزش خودتان زندگی میکنید.

ربای از آوردن مثال هیچ کم و کسری نداشت و بعضی از مثالها هم تلخ تر و تلخ تر میشد. او میخواست چنین نتیجه بگیرد که این نوع مقایسه (زندگی من علیه زندگی دیگران) باعث یک نمونه جدی نارضایتی میشود که مرتب احساس میکنید که زندگی شما در مقایسه با دیگران دچار کمبود میباشد.

ربای سعی میکرد به اینجا برسد که در این نوع مقایسه ها شما هر کاری بکنید، در زندگی افرادی هستند که همیشه بیشتر از شما پول دارند، و هر کاری بکنید افرادی هستند که همیشه خانه «بزرگتر» از شما دارند و مطمئناً افرادی هستند که میهمانی های «مجلل تر» از شما میگیرند. پس در این مواقع چرا شما اینقدر انرژی مصرف کنید و یا حرص بزنید که شما «بتر» از آنها باشید؟!

و همانطوریکه ربای توضیح داد، اگر شما در این وضع «بیشتر، بیشتر و بیشتر» یا «بهترین، بهترین و بهترین» گیر بیفتید نه تنها هیچوقت در زندگی راضی نخواهید بود بلکه خیلی آسان مفهوم و لذت آنچه در زندگی مهم است را از دست خواهید داد؛ چون در زندگی بالاخره یک نفر از شما «بیشتر» خواهد داشت. برای مثال اگر شما زحمت بی حد و حساب می کشید تا بتوانید جشن بر میتصوای مجلل و پرخرجی برای پسران بگیرید (چون جامعه شما را براساس جشن پرزرق و برق قضاوت میکند) ولی هیچوقت با پسران نمی نشینید و توضیح نمیدهد که دلیل اصلی بر میتصوا چیست، در اینصورت هم شما و هم پسران بازنده هستید. همانطوریکه ربای توضیح داد پسران همیشه بر میتصوا را یک جشن پر زرق و برق با رقصه های آنچنانی فکر میکند بجای اینکه بر میتصوا را آغازگر یک زندگی نوین تلقی کند که به یک فرد باایمان از ملت یهود مبدل میشود.

آیا حقیقتاً ما چنین مشکلاتی داریم؟ من مطمئناً فکر نمیکنم که افراد جامعه ما بیشتر چنین طرز فکری دارند و یا ارجحیت های

شنبه شب اول اکتبر یازدهمین سخنرانی سلیخوت توسط گروه Learn it up وابسته به کمیته جوانان در کنیسه شعره شالم برگزار گردید. سخنران اصلی امسال ربای شمولی بوتیخ بود که سخنرانی خود را در سالن کنیسا با حضور بیش از ۷۰۰ نفر مرد و زن تحت عنوان «دشمنان حقیقی ایمان» ایراد نمود.

ربای شمولی به تعریف مجله آمریکائی «بیزینس ویک» یکی از ۵۰ ربای بانفوذ آمریکائی میباشد. او یکی از برجسته ترین شخصیت ها در مسائل روابط خانوادگی و ارزشهای روحانی آن میباشد که کتاب او به ۱۷ زبان ترجمه گردیده است. ربای شمولی سخنرانی های زیادی در محافل و جشن ها، رادیو و تلویزیون ایراد نموده است. در زیر خلاصه ای از سخنرانی ربای شمولی را که توسط جنیفر کهنیم تهیه شده ملاحظه میفرمائید.

آن شب که ربای شمولی به کنیسه ای ما برای ایراد سخنرانی آمده بود بهیچ وجه کمبود خنده احساس نمیشد. این شنبه شب درست شب قبل از روز کیپور بود و مادر انتظار شبی روحانی بودیم. برخلاف انتظار ما و با تعجب آن شب پر از داستان های شیرین و خنده دار بود. از جمله مردی در یک تصادف اتومبیل بیشتر بخاطر از دست دادن «ساعت رولکس» خود تا «دست» خود نگران بود و یا داستانهای همسریابی و قرار ملاقاتهای بین دختران و پسران، از جمله پسرانی که از ربای درخواست همسر خوب میکنند و اولین سؤال آنها اینست که «این دختر چقدر زیباست». و یا دخترانی که خواهان همسران خوب بودند و درست در همان موقع می پرسیدند که «پسره چکاره است؟ چقدر پول دارد؟!»

غیر از شوخی و مزاح، سخنرانی ربای پر از پیامهای مهم بود؛ پیامهایی که به جامعه ما ارتباط زیادی داشت بطوریکه من موقعی محفل را ترک کردم با تعجب بخود میگفتم که او چقدر مشکلات و اخلاق و روحیه جامعه ما را خوب بیان میکرد!

نطق ربای بیشتر به تمایلات طبیعی و احساسی افراد اختصاص داشت که همیشه زندگی افراد دیگر را با زندگی خودشان مقایسه میکنند. او این مقایسه را قدری خطرناک میدانست و توضیح داد که خیلی ها زندگی خوبی پر از برکات و نعمات دارند ولی باز هم در مقایسه با دیگران زندگی خود را بی حاصل می پندارند.

بطور مثال ربای توضیح داد که شما یک فامیل خوب دارید و

گزارش کمیته فرهنگ و تحصیلات عالی مراسم فارغ التحصیلی ۲۰۱۱

از: نیلا لیویان (ترجمه از متن اصلی انگلیسی)

کمک کننده به برنامه وامهای بدون بهره جامعه، و اعضای کمیته فرهنگ و تحصیلات عالی.

در این قسمت سخنرانی های کوتاهی توسط آقای جاش اهرن اف فارغ التحصیل دانشگاه و خانم میشل حکمن فارغ التحصیل بسیار موفق دبیرستان ایراد شد.

برنامه با سرود ملی اسرائیل پایان رسید.

در گزارش مالی این کمیته که ضمن این برنامه داده شد اعلام گردید که وامهای بدون بهره این کمیته در سال گذشته ۷۳ هزار دلار بوده است و مقادیر کمک مالی که از بدو احداث برنامه این کمکها در سال ۱۹۹۰ توسط کمیته فرهنگ و تحصیلات عالی به دانشجویان اهداء شده است در جون ۲۰۰۷ از یک میلیون دلار تجاوز کرد.

کمیته فرهنگ و تحصیلات عالی از اشخاص خیریه که به برنامه وامهای بدون بهره این کمیته کمک میکنند تشکر میکند.

همچنین این کمیته از همه اشخاصی که در برپایی این برنامه سهمیم بودند سپاسگزاری میکند. این عده عبارت بودند از دکتر دانیل بنی لیوی مجری برنامه، آقای مارتی بئلی، خانم بهناز دیلمانیان، خانم نوشین دیلمانیان، خانم مینو حکیمیان، آقای جیسون ایجادی، آقای میکی کریم زاده، آقای فرشاد نامدار، آقای فرشاد رحمانان و خانم میشل سبزواری.

لیست فارغ التحصیلان جامعه همراه با درجه تحصیلی و رشته تحصیلی ایشان در این شماره مگیلا درج شده است.

مراسم سنتی فارغ التحصیلی دانش آموزان و دانشجویان جامعه امسال در روز یکشنبه ۲۰ ماه جون در ساعت یک و نیم بعد از ظهر در مجموعه مرکزی جامعه در گریت نک برگزار شد. مجری برنامه دکتر دانیل بنی لیوی بود که با سخنان کوتاهی این برنامه را آغاز نمود. سپس ربای مردخای کهنیم، فارغ التحصیلان را دعای خیر کردند و ربای یوسف بیتون با سخنانی ایشان را تشویق نموده و به آنان تبریک گفتند.

بخاطر استقبال زیادی که از کتابهای فارغ التحصیلی جامعه در سالهای قبل شده بود امسال هم آقای جیسون ایجادی عکسها و اطلاعات فارغ التحصیلان را در کتاب بسیار زیبایی تدوین کرده بود. برنامه با معرفی فارغ التحصیلان درجات مافوق لیسانس شروع شد که طی آن هدایای فارغ التحصیلان توسط والدین ایشان داده میشد. در این قسمت برنامه دو فارغ التحصیل رشته پزشکی و یازده فارغ التحصیل فلولق لیسانس به جامعه معرفی شدند و خانم ناز عزیز به نمایندگی از ایشان سخنانی ایراد نمود.

سپس از آقای هرصل کهن پور بخاطر موفقیت های بزرگ ایشان در علوم ارتباطات و در بازسازی رشته بیمه تجلیل بعمل آمد.

سپس فارغ التحصیلان یکایک به جامعه معرفی شدند و هر یک نسخه ای از کتاب فارغ التحصیلی جامعه دریافت نمودند. کتابها توسط گروه های منتخبی از افراد جامعه به ایشان داده شد که هر یک شامل بودند از یکی دو نفر از اعضای هر یک از کمیته های جامعه، افراد خیر

یهودیان در بندر هنگ کنگ

JEWS OF HONG KONG

توسط «برادران ساسون» تجار یهودی عراقی که در آن زمان در این شهر فعالیت بازرگانی داشتند ساخته شد. این کنیسا هنوز هم دایر و فعال می باشد.

در سال های بعد یک خانواده یهودی سفارادی دیگر بنام خانواده «کدوری» از عراقی های ساکن هندوستان برای کسب و کار به بندر هنگ کنگ آمدند. این خانواده علاوه بر تأسیس یک کنیسیای تازه، اقدام به ساختن یک مرکز اجتماعی و فرهنگی یهودی در شهر هنگ کنگ نمودند. در طول سالهای بعد زمین های اطراف این مجموعه توسط بعضی سرمایه داران دیگر یهودی خریداری شد و تأسیسات تازه ای در این ناحیه ساخته شد که همانطور که گفته شد شامل دو کنیسا، یک مجموعه بزرگ فرهنگی برای آموزش زبان عبری و دروس مذهبی برای بزرگسالان، یک سوپرمارکت کاشر و یک مدرسه روزانه برای کودکان یهودی میباشد. در سالهای بعد چند آسمانخراش مسکونی مدرن و مجهز در این منطقه ساخته شده که بیشتر ساکنین آنها یهودی هستند.

اخیراً ربای بزرگ شهر هنگ کنگ اظهار داشته است که «این مجموعه آسمانخراش های یهودی را میتوان "گتوی عمودی" نامید.» اکنون چند سالی است که سازمان خباید «لوباویچ» در بندر هنگ کنگ به فعالیت پرداخته و مراکزی برای آموزش سنت های یهودی به کودکان، نوجوانان و بزرگسالان تأسیس نموده است و کمک های باارزشی به جامعه یهودی این شهر ارائه داده است.

در حال حاضر در شهر هنگ کنگ علاوه بر تأسیسات اشکنازی دو کنیسیای سفارادی نیز وجود دارد که اغلب اعضای آنها یهودیان عراقی تبار میباشند و در کنار این هر دو کنیسا دو رستوران گلات کاشر نیز تأسیس شده است.

در سالهای اخیر تعدادی از موسیقی دانان و هنرمندان ایسرائلی برای اجرای کنسرت های مختلف روانه هنگ کنگ گردیده و اغلب برنامه هایشان با استقبال زیاد روبرو شده است.

میتوان گفت که نه تنها شهر هنگ کنگ یک مرکز مهم تجارتي برای ایسرائلی ها بشمار میرود بلکه کشور ایسرائل نیز یکی از مهمترین طرفهای تجارتي هنگ کنگ محسوب میشود.

شهر بندری هنگ کنگ، واقع در شمال شرق آسیا در حال حاضر یکی از مهمترین و پیشرفته ترین شهرهای این قاره بشمار میآید. این شهر تجارتي، اینک محل سکونت تعداد کثیری از یهودیان است که برای کسب و کار به آنجا روی آورده اند.

هنگ کنگ که در گذشته جزو مستعمرات کشور انگلیس بوده، در سال ۱۹۹۷ استقلال پیدا کرد و اینک بعنوان یک بندر مهم بین المللی شناخته میشود. شهر هنگ کنگ به نسبت مساحتش دارای بیشترین تعداد آسمانخراش در سراسر جهان میباشد و بهمین لحاظ به این شهر لقب «شهر عمودی» داده شده است.

در طی ۱۵ سال گذشته یعنی از زمانیکه بندر هنگ کنگ از یوغ استعمار انگلیس آزاد گردید، این شهر بصورت یک مرکز تجارت بین المللی درآمده و عده زیادی از سوداگران از نقاط مختلف جهان به آن روی آورده اند که از جمله آنان تعداد زیادی بازرگانان یهودی هستند که به این شهر بین المللی کوچیده و یک جامعه یهودی فعال و مرفه در این قسمت از جهان تشکیل داده اند.

در دوران جنگ دوم جهانی نیز که بسیاری از یهودیان اروپا توسط دولت آلمان هیتلری مورد تهدید و تعقیب قرار گرفته بودند عده ای از آنها به بندر هنگ کنگ پناه آوردند. این یهودیان در سالهای بعد در این شهر تجارتي به کسب و کار پرداختند و برخی از آنان در هنگ کنگ ماندنی شدند.

گفتنی است که محل کسب و کار این یهودیان پناهنده در طی سالها و دهه ها، تبدیل به یک مرکز بازرگانی بین المللی شده و همین امر موجب جذب بیشتر یهودیان گردیده است. در سالهای اخیر در شهر هنگ کنگ یک مجموعه بسیار مجهز و مدرن با عنوان «مرکز یهودیان» ساخته شده که شامل دو کنیسا، یک مرکز اجتماعات، یک سوپرمارکت کاشر و یک مدرسه روزانه برای کودکان یهودی می باشد. بدین ترتیب خانواده های یهودی مقیم بندر هنگ کنگ می توانند سنت های قومی و مذهبی خود را از هر لحاظ مراعات نمایند.

در سال ۱۹۵۸ که بندر هنگ کنگ هنوز جزو مستعمرات دولت انگلیس بود جامعه یهودی این شهر توسط حکومت انگلستان به رسمیت شناخته شد و تسهیلاتی در اختیار آنان قرار گرفت که از جمله آنها زمینی بود که در اختیارشان گذاشته شد و تا امروز گورستان مخصوص یهودیان میباشد. در همین سال اولین کنیسیای این شهر

گزارش کلوب بزرگسالان

از: آنیا نسیمی

آمده و با اجرای آهنگهای عبری، ساعتی همه را شاد میکنند. اغلب نوه ها و نتیجه های اشخاص بین این کودکان هستند که باعث شادمانی همه میشود.

همه ساله برای روش هشانا، سیب و عسل که سنبل عید سال نو عبری میباشد بین همه شرکت کنندگان توزیع میگردد.

برای موعد گل گلدانهای گل یادگاری به همه اهداء میگردد. برای ایلانوت ظرفهای خشکیار شامل حداقل هفت میوه درختی (هااتص) توزیع میگردد و برای پوریم و سوکوت، جشن های جالبی با موزیک و رقص و پایکوبی برای بزرگسالان همراه با فرزندان و افراد خانواده هایشان برگزار میشود.

روز استقلال اسرائیل را با پرچمهای سفید و آبی جشن میگیریم و در روز سپاسگزاری (Thanksgiving) با ناهار بوقلمون، این سنت آمریکائی را بجا می آوریم.

در صورت درخواست، وسیله نقلیه (اتوبوسهای مخصوص) که اعضاء را از خانه هایشان تا مرکز آورده و بازمی گرداند در اختیار آنان گذارده میشود. برنامه صحیح تغذیه که از طرف وزارت بهداشت در اختیار ما گذاشته شده دقیقاً اجرا میشود. صبحانه کوچک و ناهار کامل برای همه.

مقداری از مخارج این برنامه با کمک آقای جان کیمین Mr. John Kaiman – Supervisor of The Town of North Hempstead تأمین میشود. در ضمن اتوبوسهای مخصوص را هم بطور رایگان در اختیار ما گذاشته اند.

علاوه بر آن، دوستان خیرخواه جامعه و اقوام اعضاء این مرکز، مرتباً با هدایای مالی خود از این برنامه پشتیبانی میکنند. و بالاخره کمبود بودجه این برنامه را انجمن مرکزی بعهده گرفته و سالن اجتماعات مشهدی جوئیش سنتر را هم هفته ای دو بار کاملاً در اختیار این برنامه گذاشته اند.

در اینجا از یکایک اعضاء جامعه درخواست میکنیم که کمک کرده و بازنشستگان خود را تشویق کنید که به ما بپیوندند و سالن ما را پرتر و رنگین تر کنند. در ضمن دوستان خیرخواه میتوانند با تعهد مبلغ ۱۸۰۰ دلار مقداری از مخارج ماهانه این مرکز را تأمین نمایند؛ یا اینکه با شادیها و تولدهای افراد خانواده، یک روز مخارج ناهار همه را بعهده گرفته و در این مرکز جشن بگیرند.

همچنین برای یادبود رفتگان امکان دارد که یک روز مخارج مرکز را بعهده گرفت.

دیدن چهره های جدید باعث پشتگرمی شرکت کنندگان و گرداندگان این برنامه است و امیدواریم روز بروز با استقبال بیشتر و شرکت کنندگان بیشتر مواجه شویم و بتوانیم این برنامه را با ایده های تازه تر و بهتر اجرا نماییم.

یکی از برنامه های قابل تقدیر در جامعه ما کلوب بازنشستگان و بزرگسالان مشهدی است. این برنامه بزودی دهمین سال خود را پایان میرساند و همیشه مورد استقبال همه افراد جامعه واقع شده است. استفاده از این برنامه برای کلیه خانمها و آقایان بالای سن ۶۵ سال آزاد و رایگان است.

اشخاصی که از این برنامه استفاده میکنند بسیار خوشحالتند که هفته ای دو روز، اوقات خود را در کنار دوستان، آشنایان و هم زبانان خود می گذرانند. همینطور اشخاصی که اعضاء خانواده شان را به این مرکز میآورند خوشحالتند که پدران و مادرانشان سرگرمی های خوبی برای این دو روز دارند. وجود این برنامه بقیه اعضاء جامعه را نیز خوشحال میکند که قادریم با کمک و پشتیبانی خود کار خیر بسیار پسندیده ای را به ثمر رسانده و سرمشق دیگر هموطنان خود باشیم و گوشه ای از احتیاجات بزرگان خود را به انجام برسانیم.

این مرکزی که ما متصدیان کلوب بازنشستگان مشهدی در طول سالها با همکاری یکدیگر به پیشرفت و بهبود آن پرداخته ایم این امکان را به همه میدهد که والدین و فرزندان ساعتهایی را با موزیک و خوانندگان فارسی زبان و تلویزیون ایرانی در کنار هم بگذرانند. نسل جوان هر خانواده ای سنبل امید و شادمانی بزرگترهاست و این شادی و کمک فقط در آن نیست که کمک کرده آنان را به مطب پزشک برده و داروهای آنان را مهیا کنیم. بیشتر اوقات، ساعتی را که «بدون دلیل» در کنار بزرگان میگذرانیم آنان را بیشتر شاد میکند و به آنان امید زندگی میدهد.

در اینجا مرتباً برنامه های تفریحی و تربیتی جدید برای آنان تشکیل داده میشود. کلاسهای زبان انگلیسی مدت زیادی رایج بود. در حال حاضر کلاس زبان عبری تعداد زیادی از بانوان را جذب کرده است.

کلاس ورزش مخصوص بزرگسالان یکی از برنامه های ثابت هر روز است. کلاسهای هنری نقاشی و کاردستی مرتباً و مکرر برگزار میشود و همیشه اشخاص با استعدادی هستند که از آن لذت میبرند.

تفریحات و سرگرمی های سالم مانند تخته نرد و شطرنج و ورق بازی و بینگو توأم با جایزه همیشه مورد استقبال همه میباشد.

جشن هایی به هنگام اعیاد با موزیک و رقص و سرگرمی اجرا میشود. سخنرانی های پزشکی و تندرستی توسط دکترهای فارسی زبان و راهنمایی های رهبران روحانی در برنامه گنجانده میشود.

برای کمکهای پزشکی، بیمه و خانوادگی کارشناس خدمات اجتماعی کارآموزده فارسی زبان هر هفته تجربیات و دانسته های خود را در اختیار همه قرار میدهد.

سالی چند بار دانش آموزان مدارس یهودی به ملاقات این مرکز

جشن بر و بت میتصوای جماعتی

(ترجمه از متن اصلی انگلیسی)

جشن بت میتصوای جماعتی

جشن بت میتصوای جماعتی ۲۰۱۱ در سالن کنیسیای شعره شالم در روز یکشنبه ۳۰ اکتبر برگزار شد که حدود ۲۰۰ نفر در آن شرکت نمودند. در این جشن در حضور والدین و پدر و مادر بزرگها، مراسم روشن نمودن شمع آغاز گردید و هر یک از دوشیزگان بت میتصوا برای روشن کردن شمع دعوت شدند و از دست ربانیت بیتون یک هدیه جام کیدوش و یک جلد تورای انگلیسی/عبری به یادگار دریافت داشتند و پس از آن دوشیزگان با پایکوبی و رقص با دوستان و اعضای فامیل خود شادمانی کردند.

این گروه بت میتصوا در چندین کلاس درس ربانیت بیتون شرکت کرده بودند. در این کلاسها نقش دختر یهودی در جامعه آموزش داده میشود که چگونه با تفکر مثبت و اعتماد بنفس میتوان احترام یکدیگر را در جامعه حفظ کرد.

ربانیت بیتون از چند سخنران میهمان از جامعه دعوت کرده بودند که تجربیات خود را با نوجوانان در میان گذارند. جنیفر کهنیم یکی از آنان بود که از مصاحبه خود با بازماندگان هولوکاست صحبت کرد. در ضمن سخنرانی او فاجعه هولوکاست (شوا) به این گروه از نوجوانان بررسی شد. جسیکا کاشی زاده در مورد «فهمیدن تفیلا» صحبت کرد که دوشیزگان معانی عبادت را بهتر درک کنند.

از فعالیت های سرگرم کننده، یکی تزئین شیرینجات توسط دبورا حکیمیان (شفیعیان) و دیگری پختن نان خلا بوسیله آنا کمالی بود و در ضمن تمام دختران و والدین از صرف غذای سبک از رستوران کلبه لذت بردند. بیش از ۲۵ نفر از دختران از میتصوای پختن نان خلا و گفتن براخای آن با سرپرستی ربانیت بیتون بهره مند شدند.

دوشیزگان همچنین به احترام ایام پوریم کارهای نیکوکاری (خسید) انجام دادند. دختران بسته های شکلات را بمنظور تأمین کمک مالی بفروش رسانده و بسته های هدیه «میشلوخ مانوت» را بسته بندی کردند که توسط ماکسین کرمیلی به خانواده های «خای لایفتایم» تحویل شد.

در یک مراسم دیگر دوشیزگان بسته های غذا را برای خانواده های بی بضاعت بسته بندی نموده که توسط آقای گیدئون کرمیلی به خانواده های «تومخه شبات» در کوئینز تحویل داده شد.

ما آرزو داریم که این نوع برنامه ها همیشه ادامه یابد.

کمیته بت میتصوا از همه شرکت کنندگان و والدین دوشیزگان جوان بت میتصوا برای حمایتشان از این برنامه جامعه سپاسگزاری مینماید و همچنین از ربانیت بیتون و تمام داوطلبان بخاطر صرف وقت و تخصصشان قدردانی میشود.

جشن بر میتصوای جماعتی

جشن بر میتصوای جماعتی امسال روز یکشنبه ۱۱ سپتامبر در کنیسیای شعره شالم برگزار شد که با سرو صبحانه همراه بود. در این روز تمام ربانیم جامعه با پسرانی که مشغول بستن تفیلین بودند در کنیسا حاضر بودند و به یکایک آنها در بستن تفیلین کمک کردند. پس از آن، پسران همه در جلوی هیخال جمع شده و ربای موتی کهنیم دعای کهنیم را خواندند و همگی مورد برکت ربانیم ما قرار گرفتند.

در این موقع هر یک از پسران با نزدیکترین فرد خانواده خود بروی پودیوم دعوت شد و یک جلد تورا به آنان هدیه گردید.

در چندین ماه گذشته هر یک از پسران مأموریت انجام یک عمل نیکوکاری (خسید) را داشتند. یکی از فعالیت هائی که مورد استقبال پسران قرار گرفت برنامه شام و آموختن نحوه درست کردن تفیلین بود با حضور پدرانشان. در این برنامه فردی یک تفیلین نو و یک تفیلین کهنه را نشان داده و در مورد چگونگی درست کردن آن مطالبی به نوجوانان آموخت. آن شب پسران از اهمیت هر روزه میتصوای تفیلین یادآوری شدند.

یکی دیگر از برنامه های نیکوکاری «خسید» برنامه فروش نوشابه و بسته های اسنک بمدت چند ماه در روزهای یکشنبه از ژانویه تا ماه جون در دو کنیسا با کمک سه نفر از والدین داوطلب بود. تمام درآمد این برنامه بنفع سازمانی در اسرائیل که از سربازانی که در اثر بمب گذاری و یا حملات تروریستی در سالهای اخیر مجروح شده اند نگهداری میکند واگذار گردید.

در آخرین برنامه نیکوکاری (خسید) در یک شب بارانی در ماه آگوست ده نفر از پسران در برنامه میتصوای تحویل غذا به افراد بی بضاعت در کوئینز بنام «تومخه شبات» شرکت کردند.

کمیته بر میتصوای جامعه بدینوسیله از ربانیم جامعه که در این برنامه حضور یافته و پسران بر میتصوا را برکت نموده و همچنین داوطلبین برای کمک در پروژه نیکوکاری و همچنین تمام پسران و والدین آنها که در این جشن جماعتی سالانه شرکت کردند کمال سپاسگزاری را دارد و امیدوار است که خاطرات خوش آن همواره در ذهن این نوجوانان که وارد مرحله جدیدی از زندگی شده اند باقی بماند.

سفر تاریخی افراد جامعه به لهستان و دیدار از آشویتس

از: یوسف داودزاده

و بسیار التیام بخش بود. اوقاتی را که ما در اتوبوس از این شهر به آن شهر و یا در هتل های محل اقامت گذرانیدیم بسیار خاطره انگیز بود و همین خود باعث شد که از سختی دیدار از این اماکن و اردوگاهها کاسته شود.

در این مسافرت ۲۹ نفر شرکت داشتند که شامل ۲۳ نفر از جامعه ما و شش نفر از جامعه یهودی گریت نک بودند. این سفر از طرف کمیته اسرائیل و صیونیزم با همت بیدریغ و شبانه روزی آقای اوری بن یهودا و خانم کاتی بنی لیوی ترتیب داده شده بود و یک مؤسسه یهودی بنام "March of the Living" مسئولیت این تور را بهعهده داشت.

نقطه عطف این مسافرت وجود یک راهنمای بسیار ورزیده از اسرائیل بنام ربای ایتسخاک روبن استاین بود که در عرض این چهار روز ما را به عمق درک این فاجعه تاریخی فرو برد و برگرداند در حالیکه خود از شوخ طبعی زیادی برخوردار بود. هیچوقت فراموش نمی کنم اوقاتی را که او ما را الزاماً به تعمق فرو می برد و مانند یک پرده سینما وقایع را جلوی چشم مان مجسم می کرد و اوقاتی را که ما را می خنداند تا التیام پیدا کنیم.

باشد که در آینده باز هم سفرهائی آموزنده از این نوع از طرف جامعه و با شرکت افراد جامعه برگزار شود.

واقعه هولوکاست بدون شک جزو بزرگترین جنایات و فجایع تاریخ بشر بحساب می آید که طی آن شش میلیون یهودی بی گناه جان خود را در اتاق های گاز و کوره های آدم سوزی از دست دادند.

در اوایل نوامبر عده ای از افراد جامعه ما برای اولین بار در یک سفر تاریخی چهار روزه به لهستان و آشویتس شرکت کردند. این سفر آموزنده شامل دیدار از مناطق یهودی نشین لهستان قبل از جنگ جهانی دوم، دیدار از گتوهای ورشو، لوبلین و کراکو، سه اردوگاه بیرکناو، آشویتس و مایدانک، همچنین بازدید از کنیسه های قدیمی، مراکز و قبرستان های یهودی بود.

تمام شرکت کنندگان در این سفر بطور یکصدا اذعان کردند که این مسافرت بیش از آنچه که از قبل فکر می کردند آموزنده و پرمعنی بود و ارزش شرکت داشت چون نه تنها بچشم خود همه این اماکن را دیدند و عذاب های برادران و خواهران مان را حس کردند، بلکه با تاریخ یهودیان اروپا و لهستان قبل از جنگ و نحوه زندگی آنها و با مسیری که آنها از یک زندگی مرفه تا گتوها و کوره های آدمسوزی طی کردند آشنائی پیدا کردند.

لطف بزرگی که این مسافرت داشت این بود که چون همه شرکت کنندگان یکدیگر را از قبل می شناختند یک نوع اتحاد، دوستی و صمیمیت مخصوص بین ما ایجاد شده بود که همین خود کمکی بزرگ

تبریکات

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت تولد نوزاد پسر:

رایان، پسر نورسیده دکتر روبرت و کلودیا رحمانی
هاریس، پسر نورسیده براین و تیفانی حکیمیان
ناتان، پسر نورسیده رادنی و سامانتا نسیمی
ماکس، پسر نورسیده پیام و شارا حکیمیان
کوبین، پسر نورسیده افشین و تینا لیویان
جردن یعقوب، پسر نورسیده آرش و جسیکا دیلمانیان
اریک، پسر نورسیده عاموس و جودی لایوان
پسر نورسیده رادنی و ویرجینی کهن
جاشوا، پسر نورسیده ایزیک و بیتا کهن
براین جیکوب، پسر نورسیده دیوید و ایلانا امین اف
ساموئل، پسر نورسیده رانی و کارولین عبرانی
برادلی، پسر نورسیده پژمان و کولت حکیمیان
جیکوب، پسر نورسیده موئز و دینا (مردخای) یوسیان
دیوید، پسر نورسیده روبرت و سارا نوبخت
جاستین، پسر نورسیده مایکل و ایلانا ایلان
برودی جیکوب، پسر نورسیده رادنی و جاسلین کمالی
جاشوا، پسر نورسیده الیور و جاسمین نسیمی
دیوید ماشیح، پسر نورسیده پیام و کارین حکیمی رجب زاده
لوی اهرن، پسر نورسیده آزاده و ریموندو (ماشیح) دیل

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت تولد نوزاد دختر:

پرل، دختر نورسیده کیوان و رزی رحمانان
میکول، دختر نورسیده یوناتان و راکله نیتسانی
رافائلا شولامیت، دختر نورسیده کوشا و بزمه لیویثیم
هادار، دختر نورسیده دیوید و رجینا سیانس
اوریتل، دختر نورسیده امید و دبی حکیمیان
الکسا، دختر نورسیده ایزاک و آنیا گرجیان - لندن
ژولیت، دختر نورسیده پیام و جاستینا حزقی
لیا، دختر نورسیده یوئل و کیرن دیل - ایسرائل
شیلی، دختر نورسیده گیل و عیفات لولوئی
نادین اورلی، دختر نورسیده رامین و جودیت کمالی
نیومی ریچل، دختر نورسیده اونر و آلین لیوی
ژولیت و برژیت، دختران نورسیده فرد و ناتاشا آشر
الیویا، دختر نورسیده آدام و سندی حکیمیان
رز میریام، دختر نورسیده مایکل و آنات کمالی
شیفرا، دختر نورسیده کتی و آدینا کلاتی زاده
ادینا، دختر نورسیده ناتی و شرلی نسیمی
تامار ریوگا، دختر نورسیده نوید و ناتالی حکیمیان

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت بر میتصوای:

براندن، پسر ایلان و پونه عزیز
شان، پسر آلبرت و شایلا الیشاهیان
راسل، پسر بنی و مزده عزیز

یوسف، پسر موتی و الهام مرادی
جاشوا، پسر لوید و سیپی حکیمیان
مایکل، پسر هربرت و مونیکا لیوی
اندرو و تایلر، پسران دوقلوی رامبد و ربکا حکیمیان
دیوید، پسر ماشیح و ملکا کهنیم
کوبین، پسر آلن و باربی کاشی نژاد
چارد، پسر فرامرز و سیگالیت حکیمیان
اسپنسر، پسر مهران و آرزو حکیمیان
ارون، پسر شکراله و ربکا کرمیلی
متین، پسر اوراهام و مژگان حکیمیان
الک، پسر بنی و کاترین نامدار

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت نامزدی:

استیو کاشانیان و شارون لیوی
متیو زروابلی و ریچل نامدار
دانیل اعتصامی و ریچل لیوی
دیوید شیمش و روسانا حکیمیان
ارون عبرانی و الانا زر
ایلان حکیمیان و میشل نبویان
ایتسحاک بانون و ملیسا غفاریان
بهرروز عزیز و ملودی زر

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت ازدواج:

استیون و دیانا دیلمانی
اریک و اشلی جمشیداف
یعقوب و ریوگا بیتون
رافائل و سارا بصلثلی
الکس و ملیسا (دیل) حاجیج
آلن و سیمونا دیلمانی
آوی و کارولین چرخی
آوی حی و فرناز (حکیمیان) رحمانی
رامیل و ملیسا بن یهودا
سامی و پولینا قصابیان
جاشوا و اورلی (حزبانی) عزیز
دیوید و نیکول عزیز
ایزاک و نیکول کاشانیان

بیمه درمانی مدیکر (Medicare)

از: رویا دیلمانیان

اگر کسی بخواهد خرج بیشتری نداشته باشد، مدیکر را به یک شرکت بیمه دیگر واگذار میکند و آن شرکت بیمه مخصوص مدیکر (Medicare Advantage) را با قیمت بسیار کم در اختیار متقاضی میگذارد و خود پول مدیکر را از دولت وصول میکند.

اگر کسی بخواهد بیمه مدیکر را نگه دارد و آزادی کامل در انتخاب دکترها و بیمارستان داشته باشد، می تواند مکمل مدیکر (Medicare Supplemental) که گرانتر است دریافت نماید و به این ترتیب از مزایای کامل مدیکر بهره مند گردد.

بیمه داروی مدیکر بطور جداگانه بفروش میرسد. کسانی که هر دو بیمه مدیکر و مدیکید (Medicaid-Medicare) را دارند دیگر احتیاج به بیمه دیگری ندارند چون مدیکید کمبودهای مدیکر را پرداخت میکند.

اشخاصی که هنوز کار میکنند و از طرف کارشان بیمه شده اند و همسر و فرزندان خود را بیمه میکنند، می توانند مدیکر و بیمه گروهی را در آن واحد داشته باشند. بسته به تعداد کارمندی که در آن شرکت کار میکنند، مدیکر می تواند بیمه اولیه یا دوم آنها باشد.

اگر شرکتی کمتر از ۲۰ کارمند داشته باشد مدیکر آنها بیمه اولیه میباشد و اگر بیشتر از ۲۰ کارمند داشته باشد مدیکر بیمه ثانوی محسوب میشود.

کسانی که در امریکا هیچ وقت کار نکرده اند ولی کم درآمد هستند می توانند مدیکر را در ۶۵ سالگی به مدیکید اضافه نمایند.

اشخاصی که در امریکا ده سال تمام کار کرده باشند و مالیات سوشیال سکوریته (Social Security Taxes) داده باشند، هنگامیکه به سن ۶۵ میرسند، می توانند تقاضای بیمه مدیکر کنند. همسر هر کسی که واجد شرایط مدیکر باشد هم در سن ۶۵ سالگی می تواند مدیکر بگیرد؛ حتی اگر هیچ وقت کار نکرده باشد.

اشخاصی که به ۶۵ رسیده اند و درخواست مدیکر میکنند اگر درآمد متوسط داشته باشند باید حدود ماهی ۱۰۰ دلار و اشخاصی که درآمد بالا داشته باشند نسبت به میزان درآمد باید رقم بیشتری ماهانه برای دریافت بیمه مدیکر پرداخت کنند.

درآمد بازنشستگی (Retirement Income) را می توان از سن ۶۲ تا ۷۰ سالگی درخواست نمود ولی هر چه سن بالاتر باشد، رقم چک ماهانه بیشتر خواهد بود.

در شرایطی که شخصی قبل از سن ۶۵ سالگی دچار نقص عضو بدنی (Disability) گردد یا کلیه هایش از کار بیفتد، ممکن است مدیکر به او تعلق بگیرد. همچنین مدیکر ۲۰ درصد ویزیت دکتر و ۱۰۰۰ دلار اول بستری شدن در بیمارستان را پرداخت نمیکند. برای بستری شدن طولانی در بیمارستان فقط بین ۶۰ تا ۹۰ روز پرداخت میکنند ولی پس از ۹۰ روز مخارج بیمارستان را پرداخت نمیکند.

مدیکر به تنهایی بهای داروی مورد نیاز اشخاص را پرداخت نمیکند؛ پس بهتر است که شخصی که بیمه مدیکر میگیرد، یک بیمه دیگر نیز به آن اضافه نماید.

توزیع مواد خوراکی قبل از روش هشانا

خودمان داریم که تمام اغذیه این برنامه را بطور رایگان در اختیار ما گذاردند. لیست آبن فروشگاه ها به قرار زیر است:

Everfresh, Great Neck Glatt, Mazurs, Shop Delight, Whole Foods Market and Chantilly bakery
همچنین سازمان Helping Hands Outreach Network به سرپرستی خانم زانت حکیمیان با همراهی و کمک خانم ها لیلی صیونی، آنا کرمیلی، آلیس کهنیم و داوطلبان دیگر سنت دیرینه جامعه مشهدی را دنبال نموده و قبل از روش هشانا به جمع آوری وجه نقد و خوراکی (مرغ، روغن و برنج و غیره) پرداختند و قبل از تعطیلات بین برخی خانواده هایی که بخاطر اوضاع دشوار اقتصادی در تنگنا قرار دارند توزیع نمودند.

مابقی وجوه دریافتی برای تهیه و توزیع مواد خوراکی به ایسرائل فرستاده و همچنین مقداری نیز به «انجل فاند» پرداخت شد.

این سازمان کمک رسانی خوشوقت است که توانسته لبخندی به لبهای اشخاص محتاج بیاورد. مجدداً از تمام افرادی که در این پروژه همکاری نموده اند و باعث دلگرمی بسیاری شده و این پروژه را موفقیت آمیز کردند صمیمانه سپاسگزاریم.

روز دوشنبه ۲۶ سپتامبر ۲۰۱۱، دو روز قبل از روش هشانا، حدود ۱۵۰۰ بسته غذای بسته بندی شده بوسیله داوطلبان به خانه های شخصی و خانه های سالمندان و سه محل غذای کاشر در بیمارستان نورت شور و اطاق «بیکور خولیم» آن فرستاده شد.

این بسته بندی های غذا شامل سیب و عسل، نان خلا، آب انگور، گللهای زیبا و بسته غذای پخته شده برای ایام تعطیل بود. این اولین پروژه ای بود که با هماهنگی مشهدی ها بنام "Helping Hands Outreach Network" و گریت نک سیناگوگ بنام "Huger Initiative"

انجام پذیرفت. ما از تمام اعضای جامعه برای حمایت مالی بیدریغ شان کمال تشکر را داریم. از تمام شما داوطلبان جوان که بسته ها را حتی در شب دیروقت تحویل دادید قدردانی می نمایم و از تمام نوجوانان و خردسالانی که کارتهای زیبا برای همه بسته ها تهیه نمودند سپاسگزاریم.

در اینجا نیز تشکر بی پایان از فروشگاه های مواد غذایی ناحیه

دفتر وکالت روبرت بی چوپان
ROBERT BICHOU PAN, P.C.
 Attorneys at Law

- **Wills and Trusts** • تنظیم وصیت نامه
- **Closings** • کلزینگ مستغلات
- **Commercial** • مستغلات تجاری
- **Contracts** • تنظیم قراردادها
- **Leases** • تنظیم اجاره نامه
- **Evictions** • ثبت شرکتهای سهامی
- **Corporate** • دعاوی حقوقی تجاری
- **Family** • امور خانوادگی
- **Property Tax Reduction** • کم کردن مالیات منزل
- **1031 Exchanges** • تعویض املاک ۱۰۳۱

Tel: (516) 482-1186

Fax: (516) 482-7614

Robert@Bichoupan.com

Over 19 Years Experience

با بیش از ۱۹ سال سابقه

Free Initial Consultation

مشاوره اولیه رایگان

Great Neck

**175 East Shore Road,
 Great Neck, NY 11023**

نیز می توانند برای انجمن بانوان رأی بدهند. اعضای دوره کنونی بانوان بشرح زیر اعلام میگردد:

مونیکا حکیمیان (لیویان)	مهتاب زر (کهنیم)
ناتالی حکیمیان (نادری)	شیرین رحمانی
استر زر (گریان)	ژانت لیویان (نوائی)
دینا آغا بی بی خوردی (حکیمیان)	دالیا حکیمیان (آشر)
شیرین کمالی	روزیتا بصلثلی
ندا رحمانان	مونیکا لیویان (حاجی بای)
سیپورا نسیمی	سندی مردخای (قصابیان)
	رایا کر میلی

اعضای رزرو بترتیب آراء

۱. آنت کمالی
۲. ماریا جمشید اف (نسیمیان)
۳. ویوت گرجیان (گلانته)
۴. دینا نامدار
۵. دیانا نبویان

روز بهداشت و پزشکی: کارشناسان بهداشت بانوان و

مشاوران ژنتیکی در مشهدی جوئیش سنتر

روز یکشنبه ۲۰ نوامبر در کنیسای شعره شالوم هنگام برگزاری انتخابات کمیته بانوان، برنامه بهداشتی نیز برگزار شد. اعضای جامعه توانستند برایگان واکسن فلو را دریافت کنند و نزد پزشکان دیگر در این مجموعه، آلرژی، میزان کلسترول و فشار خون خود را آزمایش نموده و از راهنمایی های بهداشتی برخوردار گردند. همچنین یکی از رؤسای بیمارستان نورت شور بنام خانم دکتر سوزان سامرویل همراه با تعدادی از پزشکان دیگر در رشته هایی از قبیل حاملگی با خطرات زیاد، زایمان چند قلو و بیماری های قلبی بانوان که در این روز شرکت داشتند، به سئوالات بانوان حاضر در جلسه پاسخ دادند.

همچنین خانم دکتر سامرویل در این روز از تأسیس بخش بانوان در بیمارستان نورت شور خبر دادند که یک قسمت آن اختصاص به تشخیص بیماریهای ژنتیک دارد و پژوهشگران نورت شور، برخی بیماریهای ژنتیکی جامعه یهودی ایرانی را از قبیل HIBM بررسی میکنند. شرحی در رابطه با HIBM در این مقاله درج شده که دکتر زوهر اخیراً در باره نحوه آزمایش و شناسائی ژن این بیماری برای جامعه ما سخنرانی نموده است.

بدین وسیله از خدمات، دقت و اطلاعات جامع پزشکان شرکت کننده در این روز که به رایگان در اختیار علاقمندان گذاردند قدردانی میگردد و امید است که برای حفظ سلامتی و سالمتر زیستن کوشا باشیم.

در اکتبر امسال جامعه مشهده موعده سوکا و سیمخا تورا و چند برنامه دیگر را جشن گرفت. شنبه ۱۵ اکتبر برنامه دید و بازدید در کنیسیای شعره شالم بود که عده ای از دوستان و اعضاء فامیل در سوکا جمع شده و براخای سوکا گفتند. پس از آن دوشنبه ۱۷ اکتبر جشن سوکا برای سالمندان جامعه و فامیل هایشان با موسیقی و رقص و سرگرمی و سرو غذا برگزار شد. پنجشنبه شب ۲۰ اکتبر نیز ضیافت ناهار و سیمخاتورا برای سالمندان در کنیسیای ۱۳۰ بعمل آمد که بوسیله رستوران شیراز هدیه شده بود و با رقص با تورا و پایکوبی پایان یافت و در پایان روز جمعه ۲۱ اکتبر، جامعه شاهد جشن سیمخاتورا و براخا نمودن فرزندان زیر ۱۳ سال در زیر یک صیصیت بود. در این مراسم همراه با دادن هدایا به زوجهای تازه نامزد شده، برنامه حراج سیمخا تورا برای ادامه تحصیلات یهودی نیز انجام شد.

سخنرانی دکتر مردخای کدار در رابطه با آزادی

گیلعاد شالیط

شنبه شب ۲۲ اکتبر سخنران میهمان در کنیسیای یانگ مشهده جوئیش سنتر آقای مردخای کدار بود. وی یک پژوهشگر اسرائیلی در ادبیات عربی، سخنران در دانشگاه بریالان و یک کارشناس در باره جمعیت عربهای اسرائیل میباشد. دکتر کدار نیز مدت ۲۵ سال در سازمان اطلاعاتی نیروی دفاع اسرائیل کار کرده و متخصص در تحلیل مباحثات سیاسی اعراب و مطبوعات و رسانه ها میباشد. او در تلویزیون الجزیره برای مصاحبه سیاسی شرکت نموده و در برابر سؤال سخنگوی تلویزیون که «شما نمی توانید یروشالیم را از قرآن مجزا کنید» جواب داد از یروشالیم هیچوقت در قرآن ذکر نشده است. در ایام تعطیل هفته ۲۲ اکتبر وی با جامعه مشهده در چند مورد صحبت نمود و از جمله در مورد خیزش عرب «Arab Spring» گفت: این تحول و انقلاب سیاسی در جهان عرب برای اسرائیل هم خوب است و هم بد. و یادآور شد که کوشش فلسطینی ها برای بدست آوردن استقلال یکجانبه از طریق سازمان ملل موجب تفرقه بین جناحهای مختلف فلسطین - تروریست ها و حماس شده است. سخنرانی آن هفته شنبه شب در محور آزاد شدن گیلعاد شالیط پس از بیش از ۵ سال زندان و با تعویض بیش از ۱۰۰۰ نفر از تروریستهای اسرائیل صورت گرفت.

با اطلاعات عمیقی که او از این موضوع داشت، توضیحات وی بسیار روشنگر بود و در باره چگونگی تصمیم به آزادی شالیط و مناسب بودن زمان آن برای اسرائیل توضیحاتی ایراد نمود. این سخنرانی مهیج با سؤال و جواب دنبال شد که باعث کسب اطلاعات و یادگیری در جامعه گردید.

برنامه آموزش زبان عبری کاملتر شد

اوائل ماه نوامبر برنامه آموزش زبان عبری و خواندن سیدور بنام Learn it Up به برنامه The Mix تبدیل شد که با کلاسهای گوناگون بیشتر موضوعات مختلفی را پوشش میدهد. برنامه پاییزی The Mix شامل هشت هفته میباشد که از دوم نوامبر شروع بکار نمود و هدف آن افزایش علاقه در بین همسالان جامعه برای یادگیری موضوعات یهودی میباشد. The Mix یک روش تازه ای است در جامعه ما برای آموزش هر موضوعی که با یهودیت و ایسرائیل ارتباط دارد، و برای همه افراد از هر سن و هر درجه تحصیلی از دانشجو تا هر حرفه و از جوانان تا والدین و پدر و مادر بزرگها آزاد میباشد. این کلاسها رایگان بوده و هر چهارشنبه در کنیسیای یانگ مشهده جوئیش سنتر برگزار میشود.

شرکت اعضای جامعه در برنامه March of the Living

اوایل ماه نوامبر تعدادی از اعضای جامعه مشهده یک سفر دسته جمعی برای بازدید از آشویتس به لهستان رفتند. این سفر توسط کمیته ایسرائیل و صیونیسیم برنامه ریزی شده بود. در این سفر گروه زیادی از نیویورک به ورشو در لهستان پرواز نمودند تا در برنامه «March of the Living» شرکت نمایند و از چند محل تاریخی در رابطه با هولوکاست بازدید بعمل آورند. این گروه در تاریخ دهم نوامبر به نیویورک مراجعت نمودند. سه نفر از بازدید کنندگان روز شبات در کنیسیای یانگ مشهده جوئیش سنتر از مشاهدات خود سخنانی ایراد کردند و گفتند که مسافرتشان چقدر فوق العاده و باورنکردنی بوده و اظهار داشتند که فکر میکردند هولوکاست را از دیدن فیلمها و سخنرانی های مختلف می شناختند ولی بدون بازدید از نزدیک هیچوقت به عظمت این فاجعه پی نمی بردند. آنها از قبرهای دسته جمعی، از توده خاکسترهای انباشته شده از سوزاندن اجساد، از مجموعه کشفهای کودکان و از بازدید از اردوگاه کار اجباری و مرگ صحبت نمودند. یکی از آنها میگفت با مشاهده آثار کشتار یهودیان از هر قشر از جامعه شامل پزشکان، وکلا و سیاستمداران که فقط بجرم یهودی بودن کشته شده بودند چقدر متأثر شده است.

تمام این مسافران با تأثر بسیار از این بازدید و تجربه فراموش نشدنی صحبت میکردند. این سفرها و برنامه ها یکی از روش هایی است که یاد کشته شدگان فجایع نازی را زنده نگاه داشته تا مطمئن شویم که چنین فجایعی برای یهودیان و هیچ قوم دیگری در جهان دیگر اتفاق نیفتد.

انتخابات بانوان و رفراندم برای آراء مردان

روز یکشنبه ۲۰ نوامبر هیئت نظارت، انتخابات بانوان جامعه را برای سالهای ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۴ برگزار نمود. این خانمها که در کمیته بانوان فعالیت دارند در حقیقت «نیروی ساکت جامعه» هستند ولی نقش اصلی را در برنامه ها و فعالیت های جامعه ایفاء می نمایند. در این دوره یک رفراندم برای رأی دادن آقایان در انتخابات بانوان صورت گرفت که با نتیجه بسیار مطلوب و بالای ۷۵ درصد موافق، رأی دادن آقایان بتصویب رسید و بدین ترتیب از این به بعد آقایان

مسافرت به اسرائیل به ارزش ۱۰۰۰۰ دلار بود که به دبی و ایزاک نسیمی تعلق گرفت. برنامه این شب بسیار مجلل و موفقیت آمیز بود و اعضای جامعه از غذاهای خوشمزه لذت برده و از برنده شدن جوایز خوشحال شدند. در ضمن، کنیسا به این طریق مبلغ قابل توجهی پول برای تأمین مخارجش جمع آوری نمود. در این جشن بیش از ۶۰ جایزه واگذار شد که آقای موشه لدرمن نیز یکی از برندگان بود.

مراسم برابرت میتصوای پسران و دختران جامعه

روز شبات ۱۳ آگوست (شبات نحمو) مراسم تشویق پسران بر میتصوا و دختران بت میتصوا در کنیسای شعره شالم برگزار گردید. همه پسران و دختران در حضور والدین و رفقا به کنیسا دعوت شده و در حضور ربای بن حثیم براخا گردیده و لوحه ارتقاء آنان به مینیان جیم اهداء شد. به کلیه دختران بت میتصوا و پسران بر میتصوا و افراد خانواده هایشان تبریک میگوئیم.

راهنمای کلاس های یانگ مشهدی جوئیش سنتر

روز یکشنبه ۱۴ آگوست نام نویسی ترم پاییز ۲۰۱۲ برای کلاسهای یانگ مشهدی جوئیش سنتر انجام گرفت. بیش از ۴۰ کلاس شامل کلاسهای تازه در مرکز جوانان مشهدی واقع در ۱۳۰ استیم بوت رود دائر است که شامل کلاسهایی برای کودکان، فوتبال، بسکتبال، آشپزی، زبان فارسی، زبان ایتالیائی، کلاسهای تغذیه صحیح، رقص، شیرینی پزی، گیتار و غیره میباشد. این کلاسها برای همه افراد از جوان تا مسن برقرار میباشد. در روز نام نویسی با صبحانه از شرکت کنندگان پذیرایی بعمل آمد و همچنین تیکت لاتاری برای iPad بعنوان هدیه به شرکت کنندگان داده شد. برای اطلاع بیشتر به تارنمای زیر مراجعه فرمایید.

www.Programs.mashadi.org

میهمانی از ارتش دفاعی اسرائیل

روز شنبه سوم سپتامبر و دوشنبه ۵ سپتامبر سرچنت بنجامین آنتونی از کنیسای شعره شالم و کنیسای جوانان بازدید بعمل آورد. آقای آنتونی یکی از افراد رزرو نیروی دفاعی اسرائیل و از سربازانی است که در چندین برنامه عملیاتی شرکت داشته و مؤسس یک سازمان بنام Our Soldiers Speak میباشد که تجارب خود را از نیروی دفاعی اسرائیل بدون هیچگونه انگیزه سیاسی در اختیار دانش آموزان دنیا قرار میدهد. وی تاکنون در ۲۰۰ دانشگاه سخنرانی کرده و تجارب خود را با جامعه مشهدی نیز در میان نهاد.

هدیه سفر تورای جدید به جامعه مشهدی

یکشنبه چهارم سپتامبر ربای یدیدیا اذراحیان و فامیل محترمشان یک سفر تورا که بتازگی در اسرائیل تکمیل شده به جامعه مشهدی نیویورک اهداء نمودند. مراسم در کنیسای شعره شالم برگزار شد و مورد استقبال گروه زیادی از جامعه قرار گرفت.

کلاسهای عبری

برنامه آموزش زبان عبری، برای چهارمین سال در روز دوشنبه ۱۹

سپتامبر با ۸ جلسه هفتگی آغاز گردید. این کلاسها خواندن زبان عبری را به جوانان جامعه در یک ساختار آسان در تمام طبقات آموزش داده تا بتوانند آنرا فرا گرفته و در کنیسا تفیلاها را دنبال نمایند.

بازدید سیاستمداران از کنیسای شعره شالم و یانگ

مشهدی جوئیش سنتر

در ظرف چند ماه گذشته گروه مهمی از سیاستمداران از کنیساهای جامعه مشهدی بازدید نموده و به اهمیت رأی دادن توسط افراد جامعه مشهدی تکیه نمودند. نماینده کنگره آمریکا خانم کارولین ملونی در ماه سپتامبر پس از بازگشت از مسافرت به اسرائیل از جامعه ما بازدید بعمل آورد. وی عضو کنگره از منطقه منهتن و کوئینز میباشد و همیشه پشتیبانی خود را از کشور اسرائیل ابراز داشته است.

قبل از انتخابات ۸ نوامبر، چندین نماینده از حزب جمهوریخواه در روز شبات ۲۹ اکتبر در شعره شالم سخنرانی نمودند از جمله آقای Lee Tu بعنوان سرپرست شهر نورت همپستد، خانم Liz Berney County Legislator و آقای Judy Bosworth برای مقام County Legislator و آقای Jeff Bass علیه خانم آنا کاپلان (Anna Kaplan) که ایرانی میباشد برای مقام Town Council.

در روز شبات پنجم نوامبر تعدادی از کاندیداهای حزب دموکرات از جمله Jon Kaiman, Judi Bosworth, Anna Kaplan که علیه حریفان خود در حزب جمهوریخواه مبارزه میکردند در کنیسای شعره شالم حضور یافتند و سخنرانی نمودند. نتیجه انتخابات بنفع حزب دموکرات پایان پذیرفت. با وجود اینکه اعضای حزب جمهوریخواه نیز از حمایت بسیار برخوردار بودند.

سخنرانی و کیل در کنیسای یانگ مشهدی جوئیش سنتر

روز شنبه ۲۴ سپتامبر سخنران میزبان در کنیسای جوانان آقای Hillel Neuer بود. مقر و کالت وی در ژنو - سوئیس است. آقای نویر همچنین مؤسس سازمان UN Watch میباشد. این سازمان بعنوان مراقب هر گونه سخنرانی و عملکرد سیاسی علیه اسرائیل در سازمان ملل است. وی تاریخچه طولانی از آراء تبعیضانه علیه اسرائیل در سازمان ملل را برشمرد. آقای هیلل سعی میکند که با این افراد معترض، شخصاً روبرو شده و در مورد دروغگوئی و ضد و نقیض گوئی هایشان تذکر دهد و اعتراض نماید. او در سخنرانی خود عنوان نمود که در سازمان ملل بیش از نیمی از اتهامات جنایات علیه بشریت، علیه اسرائیل وارد شده است و نه علیه کشورهای از قبیل جمهوری اسلامی ایران، لیبی و سوریه که در آن میزان شکنجه و آزار و اذیت مردم بسیار زیاد میباشد.

آقای هیلل همچنین توضیح داد که اعراب فلسطینی قصد دارند که از طریق سازمان ملل برای استقلال خود اقدام نمایند و به این نحو که اگر هم به رسمیت کامل شناخته نشوند حداقل میتوانند بعنوان یک کشور ناظر در سازمان ملل حضور یافته و در دادگاه بین المللی برای جنایات جنگی علیه دولت اسرائیل شکایت نمایند. آقای هیلل نویر این عمل فلسطینی ها را جنگ از طریق دادخواهی نامید.

تأمین بودجه سازمان «انجل فاند»

در تاریخ یکشنبه ۱۲ جون مجلس صبحانه ای در منزل خانم و آقای داوید حزقیاء بمنظور کمک برای تأمین بودجه سازمان «انجل فاند» جامعه مشهدی تشکیل گردید. این سازمان برای خانواده هایی که کمک مالی احتیاج دارند نه تنها کمک مالی و تهیه غذا بلکه ایجاد کار نیز میکند و همچنین آنان را راهنمایی میکند تا از برنامه های کمکهای دولتی برخوردار شوند. در این جلسه تعداد زیادی از اعضاء جامعه شرکت نموده و کمک های قابل توجه به این سازمان هدیه شد. برای اطلاعات بیشتر از نحوه دادن کمک مالی و یا گرفتن کمک های محرمانه از طریق ایمیل زیر تماس بگیرید.

AngelHelp@googlegroup.com

تهیه نیمکت برای نشستن بانوان جوان در شعره شالم

در ماه جون ۲۰۱۱ بمنظور تأمین جای بیشتر برای بانوان جوان در کنیسیای شعره شالم، با کم کردن صندلی های مردان و گذاردن نیمکت های قابل انتقال قسمتی برای نشستن بانوان جوان از طرف بورد کنیسیا ایجاد شد. استفاده از این صندلی ها همگانی بوده و هر کس زودتر به کنیسیا بیاید می تواند از آن استفاده نماید. این جایگاه برای بانوان در روز شاعوت آغاز گردید و برای سلامتی کلیه بانوان کیدوش خوانده شد.

مراسم فارغ التحصیلی جامعه

مراسم فارغ التحصیلی در تاریخ ۲۶ جون در کنیسیای شعره شالم با حضور تعداد زیادی از فارغ التحصیلان در همه رشته ها برگزار گردید. گروه امسال شامل ۶۰ فارغ التحصیل دبیرستان و ۴۰ فارغ التحصیل دانشگاه و ۱۳ نفر فارغ التحصیل رشته های فوق لیسانس بود.

مراسم با سخنرانی چند نفر از فارغ التحصیلان همراه بود که با گرمی و احساسات افراد خانواده بیش از ۱۰۰ فارغ التحصیل استقبال شد. بدین وسیله به همه فارغ التحصیلان سال ۲۰۱۱ تبریک میگوئیم.

بیمارستان برزیلای (Barzilai) در اسرائیل از جامعه

مشهدی تجلیل بعمل آورد

روز یکشنبه دهم جون، بیمارستان برزیلای اسرائیل طی مراسمی از جامعه مشهدی تجلیل بعمل آورد. در این جلسه، جامعه مشهدی بیش از ۴۰۰۰۰ دلار به بیمارستان هدیه نمود. بیمارستان نیز یکی از اطافهای خود را بنام جامعه مشهدی نامگذاری نمود. این یکی از مراسم خاطره انگیز و تاریخی جامعه ما بود.

سخنرانی پروفیسور زوهر آرگو در باره بیماری HIBM

در تاریخ ۱۴ جون در کنیسیای شعره شالم و همچنین در ۱۶ جون در کنیسیای یانگ مشهدی جوئیش سنتر جامعه ما میزبان پروفیسور زوهر آرگو (Zohar Argov) از اسرائیل بود که در باره بیماری HIBM (ناتوانی و فلج ماهیچه ها) سخنرانی نمود. بیماری HIBM یک نوع اختلال ژنتیکی است که باعث ضعیف شدن ماهیچه ها گردیده و به مرور زمان راه رفتن را مشکل مینماید تا جاییکه بیمار به صندلی چرخدار احتیاج پیدا میکند. این بیماری در بعضی از ملل بواسطه ازدواجهای نزدیک و مختلط مشاهده شده و در جوامع یهودی ایرانی بیشتر دیده میشود.

پروفیسور آرگو یکی از برجسته ترین پژوهشگران رشته اعصاب بیمارستان هداسای یروشالیم، این بیماری را اول در یهودیان ایرانی مشاهده نمود و جدیداً موفق گردیده که ژن عامل آنرا شناسائی و یک آزمایش برای تشخیص ژن آن ایجاد نماید.

دکتر آرگو در آن شب سخنرانی فراموش نشدنی ایراد نمود که طی آن در باره بیماری و علل آن و روش جدید کمک به افراد مبتلا توضیح داد. وی پیشنهاد نمود که افراد جامعه با یک آزمایش ساده می توانند از داشتن ژن HIBM مطلع شده و در صورت مثبت بودن در جلوگیری از انتقال آن کوشید. این بیماری شبیه Taysack میباشد که در جامعه اشکنازیها متداول است و با شناسائی و جلوگیری آن، این بیماری تا دو نسل آینده از بین خواهد رفت.

امیدواریم که بهمین طریق در جامعه یهودیان ایرانی عمل نموده و با شناسائی افراد حامل این ژن و با مداوا و جلوگیری از انتشار ژن زوجهایی که هر دو به ژن این بیماری مبتلا هستند، بتوان نسل این بیماری موروثی را در جامعه از بین برد.

حراج چاینیز در تمپل اسرائیل

یکشنبه شب ۳۱ جولای جامعه مشهدی یک حراج (چاینیز آکشن) در تمپل اسرائیل گریت نک برگزار نمود. گروه زیادی از اعضاء جامعه و میهمانان در این حراج شرکت جستند. این مراسم در تمپل اسرائیل که دوباره پس از آتش سوزی دو سال قبل ترمیم یافته و افتتاح شده بود انجام پذیرفت. کیتیرنگ لدرمن از بیش از دو هزار نفر افراد جامعه با غذاهای لذیذ و نوشابه های الکلی برایگان پذیرائی نمود و مردم با اشتیاق زیاد تیکت های لاتاری خود را به درون صندوقها برای برنده شدن میریختند. جوایز برندگان که همگی توسط اعضاء جامعه هدیه شده بود شامل لوازم الکترونیکی (تلویزیون، کامپیوتر، دوربین های دیجیتال، آی پاد و غیره) جواهرات، لوازم مذهبی، لوازم آشپزخانه، فرش، بلیط شرکت در شو بردوی و غیره بود. جوایز ممتاز شامل لیس اتومبیل بمبلغ ۲۵۰۰۰ دلار که برنده آن آقای افی عمرامی و هزینه

آموزند.

- این مدارس عشق و احترام به همهٔ یهودیان را در بین شاگردان ترویج می کنند و دانش آموزان را به شرکت در برنامه های سایر جوامع یهودی و مشارکت واقعی در اجتماع آمریکا تشویق کنند.
- این مدارس به مینهاق های مختلف احترام می گذارند و دانش آموزان مشهدهی را تشویق می کنند که رسوم و سنت های جامعه خود را حفاظت کرده و به اولیا و اجداد خود احترام بگذارند. در مدرسی که تعداد قابل ملاحظه ای شاگرد سفارادی تحصیل می کنند، باید مینیان های سفارادی تنظیم شوند و شاگردان تشویق شوند در این مینیان ها شرکت کنند. این مدارس به شاگردان مشهدهی توصیه می کنند که با ربانیم جامعه مشهدهی و شورای مذهبی جامعه مشورت نموده و سعی نکنند که جای آنها را با ربانیم سایر جوامع و رسوم دیگر پر کنند.

گزارش کمیته ارتباطات

کمیته ارتباطات انجمن مرکزی پیشنهاداتی ارائه نمود که کاملاً به موافقت انجمن مرکزی رسیده و بدینوسیله انجمن میتواند ارتباط مستقیم با اعضای جامعه برقرار نماید. تارنمای Mashadi.org سایت رسمی بوده و در حال توسعه میباشد تا به تعداد افراد بیشتر جامعه برسد. برای اطلاع بیشتر میتوانید با آقایان هوشنگ نعمت زاده و بن حکیمی تماس حاصل فرمایید.

کمیته جلوگیری از اعتیاد، مشروبات الکلی و مواد مخدر

این کمیته وارد مرحله جدیدی شده است. این کمیته اکنون شامل تمام اعضای انجمن مرکزی به اضافه اعضای قدیم میباشد. انجمن مرکزی اهمیت زیادی بر این موضوع نهاده و برنامه دارد آگاهی رسانی از مضرات اعتیاد را به تمام افراد از سنین مختلف ادامه دهد. برای اطلاعات بیشتر و مشاوره محرمانه لطفاً با آقای هرتمصل کهن پور و برای شرکت در این کمیته با هر یک از اعضای انجمن مرکزی تماس حاصل فرمایید.

کمیته فرهنگ و تحصیلات عالی

برنامه اخذ وام تحصیلی برای ترم بهار ۲۰۱۲

کمیته فرهنگ و تحصیلات عالی بدینوسیله به اطلاع دانشجویان جامعه در مورد وام دانشجویی میرساند که بواسطه کم شدن میزان کمک مالی به این کمیته از سال ۲۰۰۱ برنامه پرداخت «بورس تحصیلی»، کمک مالی به دانشجویان قطع گردیده و به وام بدون بهره برای دانشجویان تبدیل شده است. برنامه وام دانشجویی بستگی به وضع مالی و احتیاج دانشجویان متقاضی دارد. تمام دانشجویان جامعه که علاقه به دریافت وام بدون بهره برای ترم بهار ۲۰۱۲ دارند باید فرم مربوطه را پر نموده و با کپی صورتحساب شهریه دانشگاه قبل از چهارشنبه ۴ ژانویه در اختیار این کمیته بگذارند. وام بدون پرکردن فرم پرداخت نمیشود. درخواست وام را میتوان از طریق تارنمای www.mycweb.com نیز ارسال داشت. برای هر گونه اطلاعات

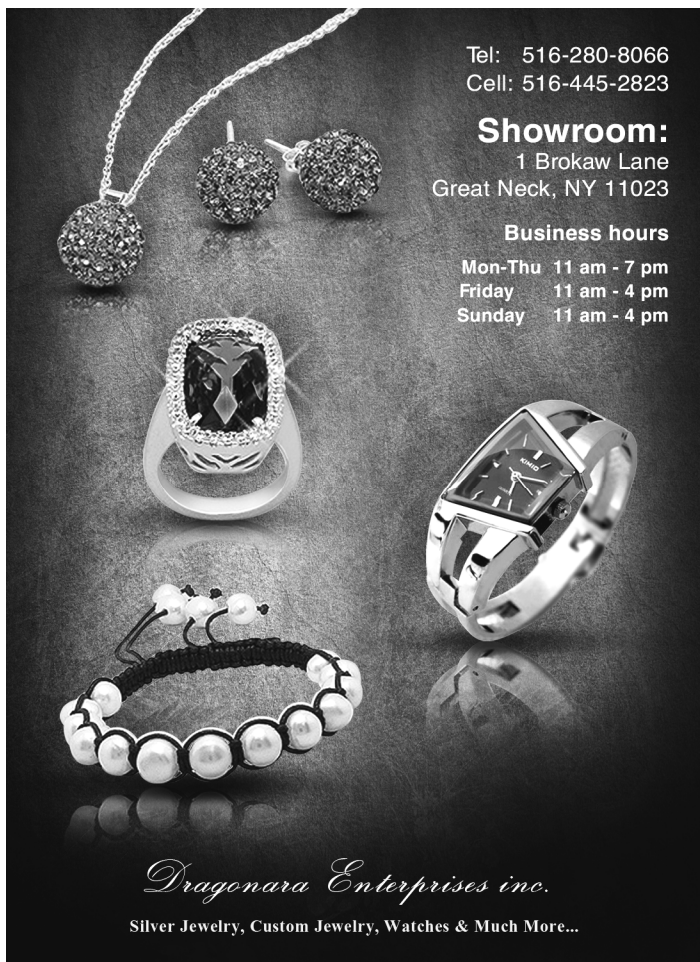
بیشتر لطفاً با آقای مارتی بئلی تماس حاصل فرمایید.

یادآوری: در سال ۲۰۱۰ یک صندوق کمک آموزشی برای تحصیلات فوق لیسانس بنام «مؤسسه یادبود لاله حنا نسیمی» تأسیس شد. این مؤسسه کمک مالی به افراد جامعه با توجه به احتیاج و صلاحیت آنها می نماید. این کمک برای تحصیلات فوق عالی (فوق لیسانس، دکترا، وکالت و طب و غیره) فقط در آمریکا میباشد. این کمیته به تمام دانشجویان توصیه میکند که درخواست خود را همانطوریکه در بالا گفته شده تهیه و ارسال دارند.

گزارش مالی

پس از چندین جلسه مشورتی با سازمانهای مختلف UMJCA بالاخره کمیته بودجه انجمن مرکزی توانست هزینه های سال ۲۰۱۱ - ۲۰۱۲ انجمن را به میزان ۸ درصد کاهش دهد. در ضمن جامعه به درخواست انجمن پاسخ مثبت داد و سطح کاودهای ایام کیپور و روش هسانا و موعیدیم بمیزان ۱۷ درصد نسبت به سال گذشته افزایش داشت.

ضمن تشکر از حمایت و پشتیبانی اعضای جامعه، انجمن درخواست دارد که در پرداخت تعهدات خود سرعت بیشتری بخرج دهید تا بتوانیم با پرداخت قسمتی از وام، بهره پردختی را کاهش دهیم. در ضمن به اطلاع میرساند که ما توانستیم وام انجمن را بمدت ۵ سال تمدید نماییم.

Tel: 516-280-8066
Cell: 516-445-2823

Showroom:
1 Brokaw Lane
Great Neck, NY 11023

Business hours
Mon-Thu 11 am - 7 pm
Friday 11 am - 4 pm
Sunday 11 am - 4 pm

Dragonara Enterprises inc.
Silver Jewelry, Custom Jewelry, Watches & Much More...

گزارش انجمن مرکزی

از: هر تامل کهن پور
(ترجمه از متن اصلی انگلیسی)

- اولین مسافرت مشهدی ها برای بازدید از آشویتس و آماده نمودن جوانان مشهدی برای مسافرت سال ۲۰۱۲
- همکاری با تلمود تورا بمنظور پشتیبانی و حمایت از صیونیزم.
- فرستادن تعدادی از نامه های خردسالان تلمود تورا به گیلعاد شالیط (سربازی که پس از ۵ سال از اسارت آزاد گردید).
- میزبانی بیشتر از سربازان ارتش دفاعی ایسرائل در ژانویه ۲۰۱۲.

یشواهای مورد تأیید انجمن مرکزی

مقدمه

انجمن مرکزی تحصیلات در مدارس یهودی را حمایت کرده و از طریق اهدای بورس های تحصیلی، دانش آموزان جامعه مشهدی را به تحصیل در یشواها تشویق می نماید. انجمن مرکزی تأیید کرده است که بمنظور حفظ اتحاد و همبستگی، میراث و ارزش های جامعه، ایدئولوژی مذهبی و مشخصات یگانه جامعه، فقط مدرسی را که نکات زیر را رعایت کنند حمایت خواهد کرد و تحصیلات در آن مدارس را در جامعه ترویج خواهد کرد. این حمایت مالی چه از طریق بورس تحصیلی مستقیم و چه از طریق حمایت ضیافت های شام و سایر برنامه های جمع آوری پول انجام خواهد گرفت. مدرسی که نکات زیر را رعایت نمی کنند به تدریج از حمایت و پشتیبانی انجمن مرکزی خارج خواهند شد.

بر طبق اساسنامه انجمن مرکزی یشواهایی که از حمایت جامعه مشهدی برخوردار هستند و شرکت دانش آموزان در آنها در جامعه ترغیب می شود، باید بطور کاملاً واضح نکات زیر را رعایت کنند:

- این مدارس پیشرفت در دروس مذهبی و همچنین دروس غیر مذهبی را تشویق میکنند و ادامه تحصیلات عالی را بین شاگردان ترغیب می نمایند.
- این مدارس عشق و علاقه به کشور ایسرائل را در شاگردان می پروراند و به تاریخ کشور ایسرائل، به نهضت صیونیزم و به بنیانگذاران کشور ایسرائل و تمام کسانی که از این کشور دفاع می کنند بخصوص به سربازان ارتش دفاعی ایسرائل احترام می گذارند. (این حمایت معمولاً از طریق جشن گرفتن روز استقلال ایسرائل، خواندن سرود ملی ایسرائل (هتیکوا)، برافراشتن پرچم ایسرائل در مدارس، شرکت در رژه روز ایسرائل و برنامه های آموزشی دیگر انجام میگردد).
- این مدارس زبان عبری مدرن را برای مکالمه به دانشجویان می

انجمن مرکزی از کلیه اعضای جامعه برای حمایت بسیار و تشویق بی اندازه در تمام سال تشکر می نماید. ما از درگاه پروردگار خواهان هوش و ذکاوت و نیروی لازم برای خدمت به جامعه مشهدی برای دو سال پایانی خود را خواهیم.

انتخابات کمیته بانوان

تجدید و احیاء کمیته بانوان در نتیجه کوشش انجمن مرکزی بمنظور فعالیت بیشتر و همکاری بانوان در امور جامعه میباشد. به این منظور انجمن مرکزی بانوان را تشویق به حضور بیشتر در کنیسیای شرعه شالوم نموده و هر اقدام لازم را برای تشویق به آمدن به کنیسیای یانگ مشهدی جوئیش سنتر بعمل خواهد آورد.

همکاری بانوان در امور جامعه بینهایت مهم است و در حقیقت اختیارات بانوان افزایش یافته که با تصمیمات خود در امور مردان و بانوان تأثیرگذار باشند. و بدین ترتیب بنا به تصویب جدید، مردان نیز می توانند در انتخابات کمیته بانوان رأی دهند. این تغییر در اساسنامه گنجانیده خواهد شد.

این برنامه با کمک و همت خانمها لیندا کمالی، روت کمالی و مژده کریم زاده برگزار گردید.

گزارش کمیته ها

کمیته ایسرائل و صیونیزم (IZC)

اخیراً این کمیته انجمن مرکزی بسیار فعال بوده است. خلاصه فعالیتهای این کمیته بشرح زیر میباشد:

از آغاز کار، هدف اصلی IZC این بوده که همبستگی همیشگی ما و کشور ایسرائل حفظ گردیده و آگاهی و شناخت آنها داشته باشیم که دولت ایسرائل برای آینده ما، در هر جا زندگی کنیم مهم است.

مرکز توجه این کمیته این بوده که نسل جوان را رهبری نماید و در این خصوص فعالیت های زیر را انجام داده و یا برای سال آینده برنامه ریزی نموده است.

- انتشار نشریه کمیته در مورد جوانان مشهدی که در سازمان ایپاک سال ۲۰۱۱ شرکت کردند.
- انتشار نشریه کمیته برای جوانان مشهدی که دانشگاهی هستند و یا قرار است به دانشگاه بروند و آگاه نمودن آنها از عقاید ضد صیونیستی.
- میزبانی سرباز ایسرائلی بنجامین آنتونی
- تعدادی نامه های تجدید نظر و اعتراض و دادخواهی برفع کشور ایسرائل.

مگیلا

Megillah מגילה

مگیلا نشریه ای است غیر انتفاعی از انتشارات:

کمیته جوانان مشهدی

ולד צלירי משהד

وابسته به سازمان

یهودیان متحد مشهدی آمریکا

آدرس مکاتباتی:

Mashadi Youth Committee

P.O. BOX 222031, Great Neck, NY 11022-2031

Phone: (516) 829-3443 • Fax: (516) 829-2822

E-mail: MYCny@aol.com

مدیریت:

بهناز دیلمانیان

هیئت نویسندگان:

مهران اعتصامی، یوسف داودزاده، رادنی حکیم

نویسندگان و مترجمین همکار:

حشمت بصلی، میشل دیلمانی، منصور کریم زاده، فلورا آشر
دکتر فرخ دیلمانیان، هرمز دیلمانیان، خسرو حکیم،
داریوش رحمانی، برنارد لیوی، یوسی ابراهیمی

ضمیمه جوانان:

ایلانا حزقی

تایپ ست و صفحه آرایی: بهناز دیلمانیان

عکسها: میکی کریم زاده، تالیا ذبیحی

هیئت مشاوران - سردیوران سابق مگیلا:

بهمن کمالی، نانسی حکیمیان، لاله آشر،
لوئی عبرانی، ناتاشا نسیمی

لیست پستی آبونمان: مهتاب اعتصامی

تبلیغات: بهناز دیلمانیان

سایر همکاران در قسمت پخش:

آرام بخشی، دیوید عزیز، نواح لیوی، مایکل نسیمی، جرمی لیوی، شان عزیز،
یونا گرجیان، متیو لیوی، دانیل عزیز، دیوید عزیز، شینا حکیمی، ادین لیویان،
کیمبرلی حکیم، لاوی همتیان، شاناز حزقی، اندی لیویان

مگیلا برای تأمین قسمتی از مخارج خود آگهی دریافت میکند.

مگیلا مسئولیت صحت کثروت مؤسسات آگهی دهنده را بعد از دریافت نمیگیرد.

چاپ در ایالات متحده آمریکا

فهرست مطالب

۱	سرمقاله
۴	گزارش انجمن مرکزی
۶	اخبار جامعه
۱۰	بیمه درمانی مدیکر
۱۱	تبریکات
۱۲	سفر تاریخی به لهستان
۱۴	جشن بر و بت میتصوای جماعتی
۱۵	گزارش کلوب بزرگسالان
۲۰	از گوشه و کنار
۲۱	مراسم فارغ التحصیلی ۲۰۱۱
۲۲	آیا ما مسئله ای داریم؟
۲۴	بازگشت از ایران
۲۶	وجدان و ایمان
۲۸	اقتصادی
۲۹	نامه یک پزشک
۳۲	پزشکی
۳۵	ریشه های تاریخی امثال و حکم
۳۶	جدول و سرگرمی
۳۷	عطر شکوفه ها
۲۸	کمکهای مالی به مگیلا
۲۹	بخش انگلیسی

عکسهای روی جلد:

بر میتصوای عمومی - اکتبر ۲۰۱۱

بت میتصوای عمومی - سپتامبر ۲۰۱۱

COLONY PHARMACY

مژده

مژده

داروخانه کلونی

اولین داروخانه ایرانی در قلب گریت نیک

با مدیریت دکتر بابک بامداد و دکتر ابی هارونی

با بیش از ۲۰ سال سابقه

سنجش فشار خون، مشاوره و تحویل دارو
به منازل و محل کار بطور رایگان

↩ تخفیف مخصوص برای اشخاصی که بیمه ندارند

↩ قیمت های ما را با داروخانه های دیگر مقایسه کنید.

↩ ما قیمت های داروخانه های بزرگ آمریکا مانند CVS و Rite Aid را می شکنیم.

↩ انتقال نسخه از داروخانه های دیگر به این داروخانه

↩ برای سرویس سریع تر، از پزشک خود بخواهید نسخه های شما را به ما فکس کند.

قبول اکثر بیمه های درمانی All Types of Insurance Accepted

انواع ویتامین های کاشر و گیاهی FULL LINE OF KOSHER VITAMINS

GLUTEN-FREE PRODUCTS

کارت تبریک برای مناسبت های گوناگون و اعیاد با ۵۰ درصد تخفیف

481 Middle Neck Rd., Great Neck, NY 11023

Tel.: 516-439-5556 Fax.: 516-439-5557

SHOMER SHABBAT

שומר שבת

روزهای یکشنبه از ساعت ۱۰ صبح تا ۴ بعد از ظهر برای رفاه مشتریان گرامی باز است.

مارک زوکربرگ همه ۱۰۰ میلیون دلار پول خیریه سالانه خود را به مدارس دولتی نیوجرسی اهداء نموده، و هیچ مبلغی به یک بنیاد یا هدف یهودی اختصاص نداده است!

مشکل است بتوان دلایل روانی که در پشت انگیزه این ثروتمندان نهفته است درک کرد، اما بنظر میآید بخشندگان یهودی به سازمانهای اجتماعی اطراف خود اعتماد نمیکند. شاید برای اینکه از نزدیک با این سازمانها آشنا هستند و در ذهن خود هر سهل انگاری در صرف بودجه سازمان های خیریه جامعه خود را اشتباهی بزرگ می پندارند ولی وقتی به سازمان های دیگر کمک میکنند کاملاً مخارج اداری و اضافی آنها را نادیده میگیرند. این موضوع که برخی از این افراد بخشنده، جامعه محتاج خود را فراموش میکنند نشان میدهد که چقدر از اجتماع خود دور شده اند.

البته، این امر همیشه صدق نمی کند. خوشبختانه، هنوز بسیاری از بشردوستان یهودی هستند که سخاوتمندانه به یهودیان نیازمند و مؤسسات یهودی و اسرائیلی کمک میکنند. یکی از آنان آقا و خانم استفان و نانسی گراند هستند که ۲۰ میلیون دلار به دانشگاه تخنیهون در اسرائیل کمک کردند. همچنین ویلیام آکمن مدیر بنگاه مالی "هدج فاند"، لی سایدمن میلیونری از شهر کلیولند، ایروین جیکوبز بنیانگذار کمپانی Qualcomm، و چارلز کافمن مدیر اجرایی شرکت داروسازی «مِرک» نیز از بخشندگان بزرگ به مؤسسات یهودی در سال ۲۰۱۰ بوده اند.

چند سال قبل یک کنیسای بزرگ در گریت نک برای تعمیرات و نوسازی ساختمان خود هفت میلیون دلار از بانک وام گرفته بود و نیاز شدیدی به جمع آوری پول برای بازپرداخت این بدهی داشت. یکی از اعضای کنیسا پیشنهادی را مطرح کرد. در سپتامبر ۲۰۰۹، یک خانواده سخاوتمند پیشنهاد کردند که حاضرند ۳٫۵ میلیون دلار اهدا نمایند در صورتی که سایر اعضای کنیسا مساوی همان مبلغ را کمک نمایند. در فاصله ۱۶ ماه، بیش از ۵۰۰ تن از اعضای دیگر کنیسا، ۳٫۵ میلیون دلار اهداء کردند و به اینصورت در مجموع هفت میلیون بدهی بانک به طور کامل پرداخت شد. این محل عبادت، «تمپل بت ال گریت نک» بود و نیکوکاری که تعهد کرد پول اولیه را پردازد آقای لئونارد لیتمن و خانواده اش هستند. لابد اطلاع دارید که پس از آتش سوزی بزرگ در سال ۲۰۰۱، تمپل بت ال برای مخارج سنگین تعمیرات مجبور شد چنین وام بزرگی از بانک بگیرد.

کنیساها و سازمان های جامعه ما نیز در حال حاضر دوران سختی را میگذرانند. بدهی ها زیاد و بودجه کم است و انجمن مرکزی بسختی تلاش میکند تا از برنامه های خوب جامعه مشهدی حمایت مالی نماید تا کماکان داوطلبان به خدمتشان ادامه دهند.

اگر یک عضو تمپل بت ال حاضر است ۳٫۵ میلیون دلار برای بهبود کنیسای خود کمک کند میتواند تصور کنید که نیکوکاران و ثروتمندان جامعه ما چکارها خواهند کرد؟! حمایت مالی اعضای جامعه ما فقط به کنیسایی که عضو میباشند نیست بلکه سرمایه گذاری در خانواده بزرگ خودشان میباشد. خانواده ای با گذشته ای الهام بخش و سرنوشتی مشترک از این عمل نیکوکاری بهره خواهد برد.

زمانیکه نیکوکاران جامعه سازمان های خیریه ما را حمایت مالی نمایند، میدانند که فقط کنیسا را برقرار نگاه نمیدارند بلکه برای آینده فرزندان، نوه ها و نتیجه های خود سرمایه گذاری میکنند. آنها میدانند که تنها راه برای تضمین و حفظ سنت ها و میراث های جامعه یهودی خوب ما، کمک مالی به آن است. بدون شک نیکوکاران سخاوتمند جامعه ما اقدام خواهند کرد و ما را بسوی آینده ای روشن، یک جامعه یهودی متحد، با ایمان و صیونیت هدایت خواهند نمود؛ جامعه ای که بخود، به یهودیان دیگر، به کشور اسرائیل و جامعه بزرگ آمریکا خدمت خواهد کرد.

میلیاردرهای آمریکایی، بیل گیتس و وارن بافت، که هر دو مدتها پیش اعلام کرده بودند که در طول عمر خود بیشتر ثروتشان را به مؤسسات خیریه خواهند داد، تصمیم گرفتند میلیاردرهای دیگر را نیز به خیریه دادن تشویق نمایند. برای این منظور در ماه ژوئن سال ۲۰۱۰، برنامه ای آغاز نمودند که افراد ثروتمند آمریکا را تشویق نمایند که حداقل پنجاه درصد از ثروت خود را در طول حیات خود به مؤسسات خیریه اهداء نمایند. تا پایان سال ۲۰۱۰، پنجاه و هفت میلیارد آمریکائی تعهد نمودند و در این راه خیر به آنان پیوستند. در حال حاضر این فهرست به ۶۹ میلیارد میرسد که رویهمرفته تعهد نموده اند بیش از ۱۲۵ میلیارد دلار از ثروت خود را به این منظور اختصاص دهند.

جالب است بدانیم که بیش از نیمی از اولین پنجاه و هفت نفر یا زوجی که این تعهد را امضاء کردند یهودی بودند. در واقع، از میان شش «نیکوکار» بسیار سخاوتمند در سال ۲۰۱۰ که در رده بالای لیست اهداء کنندگان به بنیادهای خیریه در آمریکا قرار داشتند، پنج تن آنها یهودی هستند. یکی از آنها مایکل بلومبرگ شهردار نیویورک است که ۲۷۹ میلیون دلار از ثروت خود را در سال ۲۰۱۰ به مؤسسات خیریه اهداء نموده است.

در طول تاریخ، یهودیان همواره سنتی بسیار قوی برای «بخشش» به سازمان های خیریه داشته اند. دلایل فرهنگی و مذهبی بسیاری برای این امر خیر وجود دارد. دستورات تورا و تعالیم دینی یهودی، سنت مراقبت از افراد نیازمند و همچنین اختصاص بخشی از درآمد سالانه به امور خیریه را می آموزد. در طول قرن ها، حتی یهودیانی که خیلی مذهبی نبودند اعتقاد داشتند که ثروتشان به لطف و برکت و رحمت پروردگار بدست آمده است و نگاه داشتن و خیریه ندادن و کمک نکردن به اجتماعی که در آن زندگی میکنند نوعی خودخواهی محسوب میشود.

تاریخ یهود نیز به ما می آموزد که یهودیان بهتر است دوراندیش باشند و بدانند که ثروت می آید و می رود اما استفاده از ثروت بوسیله بخشش و اقدامات خیرخواهانه، تاثیر خوبی بر جامعه خواهد داشت و میراث بزرگی از خوشنامی برای فرد نیکوکار و خانواده اش بجا خواهد گذاشت. به همین دلیل است که در طول تاریخ هنگامیکه یهودیان ثروت زیادی بدست آورده اند سخاوتمندانه آنها را در امور خیر سرمایه گذاری میکنند تا به بهره معنوی دست یابند.

اگر فداکاریهای اجداد ما نبود جامعه ما بصورت کنونی وجود نداشت. جامعه ما همیشه مدیون افرادی بوده است که وقت، پول و تخصص خود را برای پیشرفت آن در اختیار مردم گذاشته اند. این حقیقت که پس از مهاجرت به آمریکا جامعه ما به این سرعت متشکل و صاحب چند کنیسا شد، خود گواه سخاوتمندی و حس مسئولیت مردان و زنان جامعه است.

هر سال در لیستی که از صد فرد نیکوکار بخشنده در آمریکا منتشر میشود، بطور نامتناسبی تعداد یهودیان زیاد است. جوانترین یهودی نیکوکار در سال ۲۰۱۰، مارک زوکربرگ مؤسس فیس بوک بود که ۱۰۰ میلیون دلار از ثروت خود را به مؤسسات خیریه اهداء نمود.

شما ممکن است فکر کنید که با این همه بخشندگی توسط یهودیان، سازمان های خیریه یهودی در آمریکا باید غرق در پول و قادر به رویارویی با هرگونه چالش باشند؛ متأسفانه اینطور نیست. مقدار قابل توجهی از وجوه خیریه اهدایی توسط یهودیان آمریکا برای مؤسسات و هدفهای یهودی نیست. در واقع، برخی از بزرگترین اهدا کنندگان خیریه به ندرت پولی به مؤسسات خیریه یهودی میدهند. برای مثال جورج سوروس در سال ۲۰۱۰ بیش از ۳۰۰ میلیون دلار از ثروت خود را به نهادهای خیریه واگذار کرده و تنها نسبت بسیار کوچکی از این پول به نفع مؤسسات یهودی بوده است. او تنها یک میلیون دلار به ORT جهانی که یک سازمان یهودی آموزشی است اهداء کرده در حالیکه بیشتر پول خود را به هدفها و مؤسسات غیر یهودی پرداخته و حتی متأسفانه در برخی مواقع به سازمان های ضد اسرائیلی کمک کرده است.